

A la Sala del Plenari Carles Pi i Sunyer de la Casa de la Ciutat de Barcelona, el dia vint-i-vuit d'octubre de dos mil setze s'hi reuneix el Plenari del Consell Municipal, en sessió ordinària, sota la presidència de l'Excma. Sra. Alcaldessa Ada Colau Ballano. Hi concorren els Ims. Srs. i les Imes. Sres. Tinents d'Alcalde, Gerardo Pisarello Prados, Jaume Collboni Cuadrado, Laia Ortiz Castellví, Jaume Asens Llodrà i Janet Sanz Cid, i els Ims. Srs. Regidors i les Imes. Sres. Regidores, Gala Pin Ferrando, Agustí Colom Cabau, Laura Pérez Castaño, Mercedes Vidal Lago, Josep M. Montaner Martorell, Eloi Badia Casas, Xavier Trias i Vidal de Llobatera, Joaquim Forn i Chiariello, Sònia Recasens i Alsina, Teresa M. Fandos i Payà, Jaume Ciurana i Llevadot, Gerard Ardanuy i Mata, Jordi Martí i Galbis, Mercè Homs i Molist, Francina Vila i Valls, Raimond Blasi i Navarro, Carina Mejías Sánchez, Francisco Sierra López, Maria Magdalena Barceló Vereja, Santiago Alonso Beltran, Koldo Blanco Uzquiano, Alfred Bosch i Pascual, Jordi Coronas i Martorell, Juan José Puigcorbé i Benaiges, Montserrat Benedí i Altés, Trini Capdevila i Burniol, Carmen Andrés Añón, Daniel Mòdol Deltell, Montserrat Ballarín Espuña, Alberto Fernández Díaz, Ángeles Esteller Ruedas, Xavier Mulleras Vinzia, María José Lecha González, Maria Rovira i Torrens i Josep Garganté i Closa, assistits pel secretari general, el Sr. Jordi Cases i Pallarès, que certifica.

Hi és present l'interventor municipal, el Sr. Antonio Muñoz i Juncosa.

Constatada l'existència de quòrum legal, la Presidència obre la sessió a les deu hores i cinc minuts.

Es donen per llegides les actes de la sessió extraordinària del 23 de setembre, i la de la sessió ordinària del 30 de setembre de 2016, l'esborrany de les quals ha estat tramès a tots els membres del Consistori; i S'APROVEN.

La Sra. RECASENS intervé per referir-se a la retirada de l'ordre del dia d'aquesta sessió del punt de les ordenances fiscals, al qual acompanyava l'assabentament de la memòria del 2015 del Consell Tributari; atès que no té res a veure amb les ordenances, pregunta per quin motiu també s'ha eliminat aquest punt.

La Sra. ALCALDESSA respon que a la Junta de Portaveus es va acordar que es tractarien conjuntament els dos punts; i avança que es mirarà d'incloure'l en un nou ordre del dia del Ple, havent-ho tractat prèviament a la Junta de Portaveus.

La Sra. RECASENS reconeix que a la Junta de Portaveus es va acordar el tractament conjunt d'ambdós punts, però remarca que allò que no estava previst era la seva retirada de l'ordre del dia.

La Sra. ALCALDESSA respon que prenen nota i que es tractarà en la propera junta de portaveus.

PART INFORMATIVA

a) Despatx d'ofici

En compliment de l'article 63.1 del Reglament orgànic municipal, ES COMUNIQUEN les resolucions següents:

- 1.- Decret de l'Alcaldia, de 28 de setembre de 2016, que nomena vicepresidenta primera del Consell de Ciutat, la Sra. Montserrat Morera i Isern i vicepresident segon del consell esmentat el Sr. Alejandro Goñi i Febrer.
- 2.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de setembre de 2016, que designa el Sr. Miquel Àngel Essomba Gelabert representant de l'Ajuntament de Barcelona a l'Associació Internacional de Ciutats Educadores.
- 3.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de setembre de 2016, que designa la Sra. Mireia Giménez i Pérez membre del Consell Rector de l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona, en representació de les organitzacions sindicals, i en substitució del Sr. Xavier Agudo i Bataller.
- 4.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de setembre de 2016, que designa la Sra. Marta Clari Padrós membre del Consell Rector de l'Institut Barcelona Esports, en substitució del Sr. Miquel Àngel Essomba Gelabert.
- 5.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de setembre de 2016, que designa membres de la Subcomissió d'Urbanisme del municipi de Barcelona, les persones següents:
Membres titulars:
Sra. Sonia Cobos Lucas en substitució de la Sra. Natàlia Amorós Bosch
Sra. Montse Hosta Privat en substitució del Sr. Roger Clot Duñach
Membres suplents:
Sr. Roger Clot Duñach, en substitució del Sr. Ricard Fayos Molet
Sra. Marta Perelló Riera, en substitució de la Sra. Aurea Gallén Díaz
- 6.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de setembre de 2016, que designa com a representant de la ciutat de Barcelona a l'Assemblea General de l'Associació de Ciutats Europees Xarxa Formació Professional el Sr. Miquel Àngel Essomba Gelabert, comissionat d'Educació i Universitats de l'Ajuntament de Barcelona, en substitució de l'Im. Sr. Gerard Ardanuy i Mata.
- 7.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de setembre de 2016, que actualitza la composició del Consell Municipal de Cooperació Internacional per al Desenvolupament.
- 8.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de setembre de 2016, que cessa, amb efectes de 30 de setembre de 2016, com a personal d'alta direcció, el Sr. Antoni Rodríguez Sivera en el càrrec de gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona.
- 9.- Decret de l'Alcaldia, de 29 de setembre de 2016, que nomena la Sra. Maria Teresa Ribas Alguero, personal d'alta direcció, en el càrrec de gerent de l'Institut Municipal d'Hisenda de Barcelona, amb efectes d'1 d'octubre de 2016, s'assigna el lloc de treball gerència subgrup de classificació A1, amb complement de destinació de nivell 30 i règim de plena dedicació.

- 10.- Decret de l'Alcaldia, de 30 de setembre de 2016, que modifica el Decret de l'Alcaldia de 14 de setembre de 2015 en el sentit d'estendre la vigència de la vinculació amb l'Ajuntament de les persones relacionades en el seu annex, fins a la resolució definitiva de les mesures administratives i de funció pública que s'hi preveuen.
- 11.- Decret de l'Alcaldia, de 4 d'octubre de 2016, que nomena el Sr. Antoni Corbella i Jané membre del Consell Municipal del Districte de Sant Andreu, en substitució del Sr. Jesús López Fernández.
- 12.- Decret de l'Alcaldia, de 4 d'octubre de 2016, que designa la Ima. Sra. Carmen Andrés i Añón vicepresidenta del Consell Rector de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat en substitució de la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño; i designa la Sra. Natalia Rosetti Maffioli membre del Consell Rector de l'Institut Municipal de Persones amb Discapacitat en substitució de la Ima. Sra. Laura Pérez Castaño.
- 13.- Decret de l'Alcaldia, de 4 d'octubre de 2016, que delega la presidència del Consell Plenari del Districte d'Horta-Guinardó per a la sessió plenària del dia 5 d'octubre de 2016, per absència del president del districte, l'Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado, a favor del regidor adscrit del GMERC-AM l'Im. Sr. Jordi Coronas Martorell, de conformitat amb allò establert a l'article 14 de les normes reguladores del funcionament dels districtes, aprovades per acord del Consell Municipal de 28 de setembre de 2001, modificades mitjançant sengles acords de 23 d'agost de 2007 i 13 de juny de 2008 i de conformitat amb l'article 12 del Reglament intern d'organització i funcionament del Districte d'Horta-Guinardó, aprovat pel Consell del Districte d'Horta-Guinardó, en sessió plenària celebrada en data 10 de desembre de 2001 i ratificat pel Plenari del Consell Municipal el 26 d'abril de 2002.
- 14.- Decret de l'Alcaldia, de 6 d'octubre de 2016, que designa el Sr. Pere Alcober Solanas membre del Consell Rector de l'Institut Barcelona Esports en substitució de la Sra. Mara Carranza Gil-Dolz del Castellar.
- 15.- Decret de l'Alcaldia, de 6 d'octubre de 2016, que crea la Ponència d'Innovació Digital de l'Ajuntament de Barcelona, designa els seus membres i li assigna funcions.
- 16.- Decret de l'Alcaldia, de 10 d'octubre de 2016, que nomena la Sra. Rosa Maria Nicolau Manero membre del Consell Municipal del Districte de Sarrià-Sant Gervasi, en substitució de la Sra. Núria Zaragoza i Formiga.
- 17.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que designa membres del Consell General del Consorci Museu de Ciències Naturals de Barcelona les persones següents:
Il·lm. Sr. Jaume Collboni i Cuadrado, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Marta Clari Padrós
- 18.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que designa l'Im. Sr. Jaume Collboni i Cuadrado president de la Taula de Patrimoni Arquitectònic, Històric, Artístic i Arqueològic, en substitució de l'Im. Sr. Jaume Asens Llodrà.

- 19.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que designa el Sr. Salvador Illa Roca membre del Consell d'Administració de l'Institut de Cultura de Barcelona, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna.
- 20.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que designa, com a vocals del Consell Rector del Consorci de l'Auditori i l'Orquestra, les persones següents:
Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Marta Clari Padrós
Sr. Joan Francesc Marco Conchillo, en substitució de la Sra. Ingrid Guardiola Sánchez,
i proposa la designació, com a vocals de la Comissió Executiva del consorci esmentat, de les persones següents:
Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Marta Clari Padrós
- 21.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que nomena l'Im. Sr. Raimond Blasi i Navarro regidor president del Consell Municipal del Districte de Sant Martí.
- 22.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que designa la Sra. Núria Martín Satorres membre del Consell Rector de l'Institut Barcelona Esports, en substitució del Sr. Manel Carrere Navarro.
- 23.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que proposa a l'òrgan competent de Barcelona de Serveis Municipals, SA, la designació del Sr. Xavier Monge Profitós com a membre del Consell d'Administració de Mercabarna, SA, en substitució del Sr. Xavier Idrach Queral.
- 24.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que designa, com a representants de l'Ajuntament de Barcelona a les fundacions que s'indiquen, les persones següents:
Fundació del Gran Teatre del Liceu
Membre del Patronat:
Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Isabel Balliu Badia
Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Fundació Joan Miró - Centre d'Estudis d'Art Contemporani
Membre del Patronat:
Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Fundació Museu Picasso de Barcelona
Membres del Patronat:
Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Isabel Balliu Badia
Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Sr. Lluçà Homs Capdevila
Fundació Barcelona Cultura
Membres del Patronat:
Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució del Sr. Carles Sala Marzal
Fundació Joan Brossa
Membre del Patronat:
Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Isabel Balliu Badia

Fundació Privada Casa Amèrica

Membre del Patronat:

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna

25.-

Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que designa, com a representants de l'Ajuntament de Barcelona als consorcis que s'indiquen, les persones següents:

Consorti de Biblioteques de Barcelona

Consell General:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna

Sr. Salvador Illa Roca, en substitució de la Sra. Marta Clari Padrós

Sr. Jordi Font, en substitució de la Sra. Rosa Mach

Farràs

Comissió Executiva:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna

Sr. Salvador Illa Roca, en substitució de la Sra. Marta Clari Padrós

Sr. Jordi Font, en substitució de la Sra. Rosa Mach

Farràs

Consorti Mercat de les Flors

Vocals del Consell General:

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució del Sr. Carles Sala Marzal

Consorti del Museu d'Art Contemporani de Barcelona

Vocals del Consell General:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna

Sr. Fèlix Riera Prado, en substitució del Sr. Marcelo Expósito Prieto

Vocals de la Comissió Delegada:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució del Sr. Marcelo Expósito Prieto

Sra. Isabel Balliu Badia, en substitució del Sr. Carles Sala Marzal

Sr. Salvador Illa Roca, en substitució de l'Im. Sr. Jaume Asens

Llodrà

Consorti de les Drassanes Reials i Museu Marítim de Barcelona

Vicepresident primer del Consell General:

l'Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado, en substitució de l'Im. Sr. Jaume Asens

Llodrà

Vocal del Consell General:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Isabel Balliu Badia

Consorti Museu Nacional d'Art de Catalunya

Patronat:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució del Sr. Carles Sala Marzal

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Comissió Delegada:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució del Sr. Carles Sala Marzal

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Consorti Institut Ramon Llull

Junta Rectora:

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de l'Im. Sr. Jaume Asens Llodrà

Consell de Direcció:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució del Sr. Carles Sala Marzal

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de l'Im. Sr. Jaume Asens Llodrà

Consorti del Gran Teatre del Liceu

Junta de Govern:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució del Sr. Carles Sala Marzal

Sr. Xavier Marcé Carol, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna
Comissió Executiva:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Isabel Balliu Badia

Consorti Casa Àsia

Consell Rector:

Sr. Valentí Oviedo Cornejo, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna

Consorti Palau de la Música Catalana

Vicepresident (p.d.) del Patronat:

II-Im. Sr. Jaume Collboni Cuadrado, en substitució de l'Im. Sr. Jaume Asens Llodrà

- 26.- Decret de l'Alcaldia, de 13 d'octubre de 2016, que accepta l'ajut FEDER per un import de 15.000.000 d'euros atorgat en resolució del Ministeri d'Hisenda i Administracions Públiques per a l'estratègia de l'Eix Besòs presentada per l'Ajuntament de Barcelona.
- 27.- Decret de l'Alcaldia, de 20 d'octubre de 2016, que designa el Sr. Anton M. Salvadó Cabré vicepresident segon del Consorti Institut d'Estudis Regionals i Metropolitans de Barcelona, en substitució de la Sra. Sara Berbel Sánchez.
- 28.- Decret de l'Alcaldia, de 20 d'octubre de 2016, que designa la Ima. Sra. Montserrat Ballarín Espuña membre del patronat de la Fundació Dieta Mediterrània, en substitució del Sr. Valentí Oviedo Cornejo.

Acord de la Comissió de Govern de 20 d'octubre de 2016:

- 29.- (S15-0001-DP) APROVAR definitivament la distribució prèvia de terrasses del carrer Marina, en el tram comprès entre avinguda Diagonal i avinguda Meridiana, al districte de l'Eixample de Barcelona, segons el text que consta com a annex a la present proposta, ja que no s'han presentat al·legacions al projecte inicialment aprovat, publicat i sotmès a informació pública, a l'empara de l'article 79 de l'Ordenança de terrasses. PUBLICAR el present acord i el text íntegre de la distribució prèvia esmentada al *Butlletí Oficial de la Província* (BOPB) en compliment de l'article 80 de l'Ordenança de terrasses i a la pàgina web del Districte de l'Eixample.

b) Mesures de govern

1.- Pla municipal per la diversitat sexual i de gènere. Mesures per a la igualtat LGTBI.

La Sra. PÉREZ comença la seva intervenció agraint la participació de les entitats, les persones i els grups polítics que han col·laborat activament en l'elaboració del "Pla per la diversitat sexual i de gènere. Mesures per a la igualtat LGTBI".

Precisa que el pla posa de manifest, una vegada més, que Barcelona és una ciutat compromesa i capdavantera a garantir els drets de les persones LGTBI; i, alhora, expressa la pretensió d'adreçar-lo al conjunt de la ciutadania, independentment del sexe, l'orientació sexual i la identitat de gènere, amb l'objectiu de construir una ciutat més respectuosa envers la diversitat sexual i de gènere, que entén com un valor per promoure i defensar.

Indica que el pla està molt marcat per la Llei 11/2014 contra la LGTBIfòbia i, per tant, s'estructura en funció de demostrar el compromís de la institució municipal amb formació específica del personal, introducció de clàusules de contractació específiques i amb mesures adreçades a la construcció d'una ciutat de drets en l'atenció a víctimes de la LGTBIfòbia; afegix que inclou la realització d'una enquesta d'àmbit ciutadà a fi de conèixer quin és el volum de persones que pateixen discriminació; el seguiment dels delictes d'odi per part de l'Oficina de la No-Discriminació, i mesures en gairebé tots els àmbits de l'Ajuntament, entre els quals ocupació, salut, justícia global, esports o coeducació.

Continua explicant que el pla compta amb una despesa directa inicial d'un milió cent seixanta-vuit mil euros anuals, i que al llarg dels quatre anys de la legislatura preveuen una despesa de més de quatre milions i mig d'euros, al marge del milió i mig destinat a la creació del centre de recursos municipals LGTBI.

Entrant en les mesures clau que incorpora el pla, destaca la inclusió de la clàusula de no-discriminació per orientació sexual i de gènere en les clàusules de contractació municipal a fi de garantir que les empreses que contracta aquesta administració incloguin pràctiques inclusives i no discriminatòries. Esmenta, també, els programes específics i de millora de l'ocupació de persones trans, que està provat que són les que viuen una exclusió més intensa. Afegix la inclusió de mesures de col·laboració, diàleg i formació en l'àmbit sindical; mesures remarcables en els àmbits de la salut i de l'educació, apostant per un model coeducatiu que passi per la revisió del protocol d'actuació envers l'assetjament a l'escola, capacitant els professionals del sector educatiu.

Remarca que un tercer àmbit de què s'ocupa el pla és la visibilització de la diversitat en col·laboració amb el teixit social de la ciutat, establint una línia de subvencions específiques, reforçant iniciatives culturals, senyalitzant monuments LGTBI i elaborant un plànol urbà que reculli l'oferta adreçada a persones del col·lectiu; i assenyala que, a tot plegat, s'hi afegix la commemoració, el 2017, de la primera manifestació LGTBI.

Destaca, igualment, que volen aprofitar la projecció de Barcelona en l'àmbit internacional per posar en relleu que a dia d'avui en molts països del món les persones LGTB pateixen diverses formes de violència. Així, precisa que al programa "Barcelona, ciutat refugi" també s'hi inclouen les persones que són perseguides per la seva identitat sexual i de gènere.

La Sra. VILA constata que Barcelona és capdavantera en la defensa i la promoció dels drets fonamentals i les llibertats públiques, especialment els drets civils, que deu a l'existència d'una societat civil organitzada i activa, amb una llarga trajectòria d'acció, tant al carrer com en l'àmbit institucional.

Destaca que la seva formació política comparteix aquests principis i valors en considerar que només amb ciutadans i ciutadanes lliures, que es puguin desenvolupar plenament, es pot construir una societat autènticament de progrés. I fa notar que això no només forma part del seu argumentari, sinó que es concreta en la Llei d'unions estables de parella, la primera de l'Estat i entre les pioneres d'Europa a reconèixer jurídicament les parelles del mateix sexe; destaca, també, l'aprovació al Parlament de Catalunya de la primera llei contra l'homofòbia i la transfòbia, que posa de manifest la voluntat col·lectiva de ser una societat més lliure, igualitària i equitativa.

Destaca que quan van tenir l'oportunitat de governar en aquest ajuntament van crear l'Agència dels Drets Civils i la No-Discriminació; van impulsar el centre de recursos LGTBI, la xarxa d'escoles per la igualtat i la no-discriminació; van introduir la perspectiva LGTBI en els recursos i l'atenció a les víctimes de la violència masclista, o van crear polítiques adreçades a les persones trans i les persones grans LGTBI.

En conseqüència, manifesta que els sorprèn quan el Govern municipal parla de canvi institucional amb la presentació d'aquesta mesura, ja que aquest ajuntament té una llarga trajectòria en aquesta mena de polítiques. Observa que, moltes vegades, sembla que el Govern es vulgui atribuir l'autoria exclusiva de moltes mesures en aquests àmbits, i considera que peca de supèrbia.

Pel que fa al contingut concret del document que els presenten, manifesta que els preocupa la fragmentació dels nous programes adreçats a l'àmbit educatiu, en considerar que es fa un pas enrere respecte al que s'havia iniciat l'anterior mandat, en el sentit d'integrar la perspectiva LGTBI en els currículums escolars. Afegeix que també els preocupa l'abandonament de la creació de l'Agència dels Drets Civils i la No-Discriminació, que donava centralitat política a aquests drets, alhora que preveia mecanismes de denúncia i sanció en casos de discriminació.

Observa, també, que en l'àmbit econòmic en la mesura només es parla de turisme, deixant de banda l'àmbit del comerç o les pimes. I diu que els preocupa especialment l'abordatge de la prostitució, perquè entenen que es normalitzen situacions de vulnerabilitat i d'exploació.

Fetes aquestes consideracions sobre el document, trasllada al Govern el missatge que el seu grup li farà costat per tirar endavant el pla, sobretot aquelles mesures que busquen millorar la qualitat de vida de les persones.

La Sra. BARCELÓ agraeix la presentació d'aquest pla i el diàleg que han pogut mantenir els grups municipals, així com la incorporació de les esmenes que hi van presentar.

Proclama que Ciutadans sempre lluitarà per eliminar desigualtats i violències derivades de l'orientació sexual, de la identitat de gènere i dels desenvolupaments sexuals; per tant, diu que lamenten que encara no s'hagi presentat el protocol educatiu contra la transfòbia i l'assetjament escolar per identitat de gènere que van portar al Plenari el gener d'enguany, aprovat per unanimitat.

Dit això, destaca que la Unió Europea ha publicat estudis en què es demostra que un 50% del col·lectiu LGTBI ha patit discriminació o assetjament, i únicament un 10% ha gosat a posar una denúncia. Afegeix que les dades també demostren que el 25% ha patit assetjament i discriminació en l'entorn familiar, alhora que es constata la dada summament preocupant que el 60% d'homosexuals, transsexuals i bisexuals ha patit discriminació o hostilitat en l'àmbit laboral.

Diu que comparteixen els eixos i els objectius del pla, tot i que voldrien més detall en el cronograma d'inici i de finalització, atès que la quantitat de mesures i aspectes que abraça requeriria molta més concreció. Indica que també hi troben a faltar el nombre de persones a qui està previst que arribin les mesures, així com un pressupost més detallat.

Precisa que un pla municipal que abordi aquests aspectes ha de tenir dos eixos essencials: la prevenció i l'actuació davant situacions urgents. Això no obstant, confirma que comparteixen moltes de les intencions i els protocols que proposa, però insisteix que hi ha la prioritat i la urgència de presentar el protocol educatiu contra la transfòbia i l'assetjament escolar per identitat de gènere que es va aprovar el gener.

I afegeix que també és indispensable qualsevol protocol d'atenció per entendre els casos de discriminació i violència per motius d'LGTBIfòbia. I subratlla la importància que les persones grans LGTBI tinguin el seu espai per poder expressar i treballar els casos de discriminació que han patit en la seva trajectòria vital.

Conclou la seva intervenció posant de manifest que, a banda de totes les mesures proposades, és essencial que es presentin a curt termini els protocols per atendre les persones que han patit i pateixen discriminació i per fer prevenció.

La Sra. BENEDÍ celebra la presentació del Pla municipal per la diversitat sexual i de gènere i, sobretot, reconeix la feina de les entitats de la ciutat en el seu procés d'elaboració, així com els espais que s'han ofert als grups municipals per poder traslladar les seves aportacions.

Valora el fet que Barcelona ha estat sempre una ciutat compromesa amb els drets i les llibertats; que va acollir la primera manifestació de gais, lesbianes i transsexuals el 1977, o sent l'embrió del teixit associatiu LGTB de tot l'Estat. Destaca, igualment, el paper de lideratge exercit per l'Ajuntament en les polítiques adreçades al col·lectiu durant els darrers vint anys amb la creació de l'Oficina per a la No-Discriminació, la Regidoria de Drets Civils, el Consell Municipal LGTBI, o el primer Pla municipal per al col·lectiu LGTBI, del qual pren el relleu el que avui els presenten.

Consideren que el pla té el repte de rectificar els aspectes que no han funcionat en el pla anterior, i valoren positivament que inclogui partides pressupostàries i d'indicadors de seguiment que permetin avaluar el seu grau de compliment. Afegeix que comparteixen la vocació d'aquest pla de ser una eina que impliqui tota l'organització municipal i la ciutadania en general per garantir els drets i de la lluita contra l'homofòbia.

Observa que el pla se sustenta en un marc legislatiu i unes polítiques més favorables per al col·lectiu LGTBI, com és la Llei 11/2014 contra l'homofòbia, que ja s'està desplegant, i que ha imposat la primera sanció econòmica per insults homòfobs; la garantia del dret a la reproducció assistida a totes les dones als centres públics, o la implantació del nou model d'atenció a la salut de les persones trans, que deixa de considerar la transsexualitat com una malaltia i que respon a la demanda històrica del col·lectiu.

Destaca, doncs, que es tracta de polítiques que ERC té l'orgull de poder tirar endavant des del Govern de Catalunya a fi de construir un nou país més digne i més lliure.

Reconeix, però, que encara queda molta feina per fer a Barcelona, i ofereix el suport del seu grup al Govern municipal per avançar cap a una major inserció laboral dels col·lectius trans; per un model de salut adaptat a les necessitats de les persones LGTBI; per fer de l'educació un dels pilars bàsics de la igualtat real i la lluita contra l'assetjament; la promoció d'activitats esportives sense estereotips, ni insults ni discriminacions; i la voluntat que la gent gran no hagi de retornar a l'armari. En definitiva, que la ciutat sigui d'acollida i de refugi per a aquest col·lectiu.

La Sra. ESTELLER destaca que el seu grup sempre ha defensat i respectat les persones al marge de la seva consideració i condició sexual. Manifesta el compromís absolut amb la igualtat i contra la discriminació per motiu d'orientació sexual, i la creença que cal abordar totes les polítiques, i ofereix el suport del seu grup en la lluita contra l'homofòbia i la transfòbia, i la defensa dels drets de les persones LGTBI.

Adverteix que cal incidir especialment en l'àmbit educatiu, i prevenir conductes que poden tenir conseqüències greus; i se suma a la reclamació del protocol educatiu que ha fet la Sra. Barceló per evitar aquesta mena de conductes.

Manifesta que la condició sexual és inherent a la persona i, en aquest sentit, destaca que el pla aporta mesures adreçades al tracte igualitari de les persones; confirma, per tant, que en comparteixen els objectius, entre els quals establir la discriminació positiva, però consideren que també s'haurien d'estendre a altres àmbits. En aquest sentit, confirma que hi troben a faltar mesures de suport a les famílies i a altres col·lectius.

Observa que en l'àmbit sanitari, la Unitat d'Identitat de Gènere del Clínic, que ha esdevingut un referent, s'ha proposat reduir el temps de llista d'espera, i reivindica que això també s'hauria de fer en altres llistes d'espera.

Afegeix, finalment, que voldrien més detall sobre el pressupost amb què compta aquest pla, i saber si la Generalitat té previst augmentar les dotacions que aporta.

La Sra. ROVIRA celebra, en nom del seu grup, la presentació d'aquest pla, entenent que Barcelona ha de ser referent en la garantia de drets i la reivindicació de la diversitat sexual i de gènere. Fa notar, també, que aquest pla arriba la mateixa setmana que el Departament de Salut i la plataforma Transformar Salut han anunciat un nou model d'atenció a la salut de les persones trans, per respondre, així, a les demandes històriques del col·lectiu; i aprofita aquesta ocasió, doncs, per felicitar i donar les gràcies a totes les persones que han lluitat per aconseguir aquest model de salut.

Posa en relleu que aquest pla és imprescindible per al conjunt de la ciutat; això no obstant, consideren que no prioritza moltes qüestions i que aborda massa qüestions diferents sense especificar de quina manera concreta ni amb quin model de governança es duran a terme; i el model que proposa, al seu parer, no és prou flexible amb la realitat quotidiana i la dificultat d'implementar línies polítiques en aquest ajuntament.

Precisa que un aspecte fonamental és especificar què es prioritzarà i de quina manera. Recorda, en aquest sentit, que tenen unes estratègies contra la feminització de la pobresa i un pla de justícia de gènere que, malgrat els esforços de la regidora, està sent molt més complicat d'implementar que no es pensava en l'estudi previ i el projecte estratègic.

Per tot plegat, vol posar èmfasi en la coresponsabilitat que tenen les diferents àrees municipals; i fa avinent que els preocupa especialment aquesta qüestió perquè fins ara no han pogut constatar que l'àrea d'educació, la de salut, d'economia, cultura o també la d'immigració, de la mateixa manera que les actuacions que duu a terme aquest ajuntament, estiguin impregnades transversalment a fi d'incorporar la perspectiva feminista i LGTBI en les seves polítiques.

Reconeix, doncs, que els plans estratègics són una eina, però adverteix que cal una reflexió i repensar i interioritzar que aquesta perspectiva ha d'impregnar totes les actuacions i en tots els àmbits. En conseqüència, diu que és fonamental prioritzar l'eix de formació per al canvi institucional, a fi de complir un mínim dels objectius del pla.

Afegeix, també, que després d'haver parlat amb col·lectius implicats consideren necessari traslladar la necessitat d'incloure l'apartat de cultura i memòria històrica la inclusió en el nomenclàtor dels noms d'escoles, instituts, llars d'infants amb supervivents de violència LGTBIfòbica.

Finalment, quant a la visibilització en l'àmbit econòmic, reitera que no estan d'acord que l'única opció es basi novament en propostes inspirades en el capitalisme rosa i el turisme exclusivament.

La Sra. PÉREZ agraeix els comentaris dels grups municipals sobre el pla, i diu que està d'acord que es tracta d'una feina progressiva que han d'anar assumint tots plegats des de les diferents àrees. Reconeix que es tracta d'un canvi cultural i, per tant, no a curt termini, cosa que no vol dir que no s'hi hagin d'esmerçar tots els esforços, com avui han posat de manifest els grups de l'oposició expressant la seva total disposició.

Puntualitza que es tracta d'un pla obert, de manera que les accions concretes del 2016 estan obertes a totes les propostes, tot i que només han rebut les que ha presentat el grup de CiU, i diu que els hauria agradat rebre'n sobre coeducació, petit comerç o millora de l'Oficina per a la No-Discriminació. Lamenta aquesta actitud, perquè entén que significa guardar-se la crítica per al Ple i no compartir-la als espais que tenen a disposició i a l'obertura del Govern a fer qualsevol canvi en aquest sentit. Afegeix que el model de governança del pla també està obert; confirma que s'està revisant el protocol de coeducació en el marc del Consorci d'Educació, i precisa que en el pla han treballat des d'un vessant més integral, per a la intervenció del conjunt de la comunitat educativa, i afegint el professorat LGTB, que passa greus dificultats per viure obertament la seva identitat; per aquest motiu, diu que es plantegen la transformació dels valors en pro de l'equitat i l'eradicació de la violència amb una visió positiva i lliure de prejudicis, motiu pel qual també s'han plantejat objectius amb totes les àrees municipals.

Remarca que la lluita contra la LGTBIfòbia es fa palesa, també, en la visibilitat de les persones intersex, motiu pel qual han volgut introduir en el pla un seguit de mesures referents a l'estigmatització de les persones intersexuals, a la patologització i medicalització de la transsexualitat.

2.- Guies de contractació pública social.

El Sr. PISARELLO subratlla que la contractació pública és una de les eines principals d'aquesta administració per poder incidir en la manera com es genera i es distribueix la riquesa al conjunt de la ciutat.

Assenyala que les guies que avui presenten poden tenir un efecte molt important en la contractació i la compra públiques de l'Ajuntament. Precisa que tenen el doble objectiu de permetre, d'una banda, que les pimes i les entitats del sector social puguin accedir efectivament a la contractació pública; i, d'altra banda, que totes les empreses de la ciutat, petites o grans, hagin de complir uns determinats requisits i criteris en matèria laboral, entre els quals respectar els convenis laborals de cada sector i, fins i tot, premiar les empreses que vagin més enllà respectant criteris d'igualtat de gènere i de conciliació familiar.

Precisa que aquestes guies han estat acordades amb més d'una vintena d'actors de l'àmbit veïnal, social, empresarial i sindical, i treballades transversalment amb les diferents àrees municipals.

Fa avinent que no ha estat una feina senzilla, atès que la Llei de contractació pública d'àmbit estatal és molt restrictiva i no permet anar més lluny. Això no obstant, dins els límits que marca la llei han intentat arribar al sostre màxim, i han aplicat els criteris recollits a la directiva europea 24/2014, la transposició del qual han de reclamar a l'Estat.

Consideren, per tant, que aquesta proposta està entre les més avançades al conjunt de l'Estat espanyol.

Precisa que aquest ajuntament mou entorn de mil milions d'euros anuals en matèria de contractació i compra pública, i esperen que aquestes guies estiguin al servei del reforç del teixit productiu local, de les pimes, de les entitats de serveis socials, de l'ocupació de qualitat i, sobretot, que serveixin per establir formes de col·laboració publicocomunitàries, que necessiten avui més que mai.

La Sra. FANDOS avança que el seu grup dóna suport al Govern amb aquesta mesura, que consideren un bon instrument.

Això no obstant, recorda que el 15 de març de 2013, el Govern de CiU va presentar una mesura de govern amb referència a la contractació pública responsable, amb criteris socials i ambientals, i destaca que en l'apartat dels antecedents hi havia una llista de totes les mesures que aquest ajuntament havia fet en aquest sentit d'ençà del 2002; és a dir, fa notar que s'hi destacava tota la feina feta durant mandats anteriors. Altrament, lamenta que l'actual govern hagi estat incapaç de fer el mateix en la introducció de la seva mesura, tret que hi han posat com a exemple la instrucció 2016 de l'Ajuntament de Madrid. Li retreu, doncs, que no hagi sabut reconèixer que en el mandat anterior es va fer un gran esforç per a la incorporació de clàusules socials i ambientals en la contractació. I destaca que ho van fer amb una autèntica mesura de govern, no com la guia de clàusules que es presenta avui, i que en van seguir tots els passos; van fer un decret d'Alcaldia en el mateix sentit, i van aprovar unes clàusules, les mateixes que fa uns mesos han permès a aquest ajuntament anunciar que els contractes de manteniment de les fonts es fan a persones amb discapacitat.

Manifesta, tanmateix, que el seu grup té la voluntat de sumar i per reconèixer la feina de tothom, dels governs anteriors, del d'ara i dels que vindran, cosa que sembla que l'actual govern és ben incapaç de fer.

En aquest sentit, fa avinent que el Sr. Gomà, durant el mandat anterior regidor d'ICV-EUiA, el dia que es van aprovar les clàusules socials i ambientals va posar de manifest la feina participativa amb els principals agents implicats, motiu pel qual el seu grup va donar ple suport a la iniciativa. Justifica aquesta observació perquè considera que és positiu reconèixer la feina feta per altres en aquest ajuntament, que ha estat pioner en la introducció de clàusules socials. Fa notar, igualment, que la guia que avui presenten és un copia-enganxa d'una part significativa del decret del mandat anterior.

Dit això, avança que donaran suport al Govern pel que fa a la implantació de la mesura, que valoren positivament com un pas més, ja que quan el govern Trias va presentar la seva iniciativa encara no existien les directives, que són del 2014, i que era difícil aplicar-les al final de mandat perquè encara no havien estat transposades.

Així, doncs, confirma que són del parer que s'ha d'anar avançant gradualment, tal com s'ha fet d'ençà del 2002, i durant el mandat anterior amb la incorporació obligatòria de clàusules socials que, entre altres coses, han permès l'accés al món laboral de moltes persones amb discapacitat.

El Sr. SIERRA fa avinent que no tenen intenció de parlar de passat sinó de present, de manera que celebra les bones intencions expressades en la mesura de govern.

Això no obstant, diu que confien que deixin de banda els gestos, estudis i intencions i se centrin en el fons de la qüestió.

Fa notar que d'ençà que s'ha iniciat el mandat han passat per una fase de nepotisme, de recol·locació de persones d'una llista determinada, i que ara estan en la fase d'incrementar la plantilla municipal en aproximadament dues mil persones, tot i que avui els plantegen una mesura que inclou subcontractació i mesures socials.

Remarca que el seu grup va signar el Pacte de les escales, que també contenia clàusules socials, mesures de protecció als treballadors. Per tant, ofereix el suport del seu grup al Govern i al contingut de la mesura quant als contractes dignes, ocupació estable, salut laboral, sostenibilitat ambiental, afavorir els sectors més vulnerables, entre els quals els menors de vint-i-cinc anys i els més grans de quaranta-cinc en situació d'atur, mesures en favor de la igualtat de gènere i de la no-discriminació de les persones LGTBI, la conciliació laboral, i en favor de l'accessibilitat de les persones amb discapacitat. I aprofita per recordar que tenen pendent la qüestió de la discapacitat de membres de la Guàrdia Urbana, i la regulació de la segona activitat.

Observa que reiterar i abundar en tot allò que ja està regulat per altres normes no els sembla sobrer, tot i que en vista dels precedents demanen al Govern municipal que, mitjançant Barcelona Activa, faciliti als grups municipals la llista de les empreses que pertanyen a l'economia social que s'inclouran en els plec de condicions de la contractació i subcontractació d'empreses per part d'aquest ajuntament.

La Sra. CAPDEVILA celebra la presentació de la mesura, ja que tot i que existeix legislació diversa que regula la contractació pública, és evident que calen bones pràctiques a seguir per part d'aquesta administració.

Observa que el mateix govern defineix la guia com un seguit de pautes orientatives d'actuació, i subratlla que també ha de servir per introduir determinats aspectes per tenir en compte en les licitacions, tendents a garantir el compliment dels drets fonamentals, i dels principis d'igualtat de tracte, la reinserció de persones desfavorides o excloses del mercat de treball, així com accions positives contra l'atur i l'exclusió social.

En conseqüència, valora positivament les clàusules per fomentar la contractació de persones a l'atur, les d'igualtat de gènere, la no-discriminació de les persones LGTBI, la conciliació del temps familiar, laboral i personal, així com la contractació de persones amb discapacitat.

Això no obstant, destaca negativament la manca de concreció de dues mesures presentades pel seu grup en diferents comissions i sessions plenàries amb relació al salari mínim de ciutat, i a la voluntat de restringir la contractació d'empreses que tinguin la seva seu social en paradisos fiscals. Diu que saben que d'ençà del juny el Govern, mitjançant Barcelona Activa, va encarregar un informe jurídic sobre l'aplicació d'un salari mínim de ciutat, i confia que el facin públic i que el penguin al web municipal ben aviat.

Afegeix, amb relació a aquest salari mínim, que no poden permetre que amb els recursos públics es precaritzi la feina de la ciutadania i, en aquest sentit, considera que cal actuar amb valentia i apostar en els plec de clàusules de les adjudicacions de concursos públics per la inclusió d'una mesura de salari mínim, més enllà de la inclusió d'un màxim del 10% de punts de la licitació per pagar salaris segons els convenis indicats.

Afegeix que una altra proposta que pensaven trobar en la guia és la voluntat de no contractar amb empreses que treballen de forma opaca en paradisos fiscals per evadir impostos. Consideren, per tant, que caldria haver-hi incorporat alguna referència de com pensen complir aquest mandat, conscients de l'escassa capacitat inspectora i d'actuació d'aquest ajuntament.

Finalment, remarca que tan important és elaborar aquesta guia com garantir-ne el compliment; assenyala que no volen més mesures, ni propostes, ni prec que quedin en no-res i que tan sols serveixin per fer-se la foto; altrament, reclama que es treballi per a la ciutat, cosa que passa per complir els requisits inclosos en aquesta mesura.

La Sra. ESTELLER agraeix, en nom del seu grup, la presentació d'aquesta guia de contractació social, i posa en relleu que el PP sempre hi ha estat a favor. Consideren que aquesta mesura significa un avanç pel que fa a la implantació d'algunes mesures que ja es van posar en marxa durant el mandat anterior, i que van significar la transposició de moltes directives. Reconeix, però, que la directiva 24/2014 encara no ha estat transposada pel Govern de l'Estat, cosa que comportarà una modificació de la llei de contractes encaminada a millorar les condicions socials en la contractació pública.

Es refereix al fet que el Sr. Pisarello ha dit que aquest ajuntament mou mil milions d'euros en contractació, i li pregunta quina quantitat d'aquests mil milions reservaria per a la contractació social; recorda que en anteriors mandats s'han reservat deu milions d'euros anuals; mentre que l'altra part és per fer, amb caràcter general, contractes socials en tots els àmbits de la contractació. Admet, en aquest sentit, que disposen de les clàusules d'execució, i que moltes empreses, mitjançant aquestes clàusules, poden fer un bon ús i destí social de les seves contractacions, i complir un seguit de requisits que incorpora la guia.

Afegeix que hi ha altres aspectes, com ara els col·lectius amb especials dificultats, que no s'aborden amb claredat i determinació a la mesura. Assenyala que la directiva 19/2004 no està ben transposada a la guia, ja que hi ha col·lectius que no poden competir entre si. Altrament, reconeix que s'hi inclouen un seguit de prescripcions tècniques de com millorar la contractació social però, en canvi, no s'aborda que determinats col·lectius no poden competir entre ells en concurs a causa de les desigualtats i, per tant, no s'hi inclou la discriminació positiva a fi d'igualar. Concreta, en aquest sentit, que Parcs i Jardins ha fet un concurs adreçat a centres especials de treball, tot i que no es fa prevaler la persona amb un grau de discapacitat més alt.

Reitera, per tant, que troben a faltar a la guia la manera d'assegurar la concurrència als concursos amb discriminació positiva per als col·lectius amb més dificultats per competir; altrament, els concursos han de rebaixar preus i, en conseqüència, no poden mantenir unes retribucions salarials correctes.

El Sr. GARGANTÉ recorda que el Govern municipal va presentar, a principis d'aquesta setmana, aquesta mesura de govern, confeccionada amb una àmplia participació de les patronals, aproximadament una desena, i molt restringida pel que fa als sindicats, només dos, i la FAVB com a convidada inevitable.

Tot seguit, planteja un seguit de qüestions i preguntes quant al contingut de la mesura de govern, la primera de les quals és amb quins criteris s'han triat els participants en la redacció de la guia, ja que ni tan sols han demanat el parer dels grups municipals. Pregunta, en segon lloc, quines contrapartides o garanties s'han donat a les patronals que han participat en l'aspecte de les licitacions. Demana, també, quan entrarà en vigor i a quantes licitacions i treballadors i treballadores afectarà la nova guia.

Afegeix, en quart lloc, la qüestió de si el Govern pensa prioritzar les mesures contingudes a la guia per damunt de la internalització dels serveis; i pregunta si ha quantificat l'impacte econòmic sobre les licitacions que tindrà l'aplicació de la guia; i si s'augmentarà el pressupost dels òrgans de contractació que mostrin més zel en la seva aplicació. I, finalment, demana si algun dia pensen donar-los el mapatge de les externalitzacions —o privatitzacions, que diria el Sr. Badia—, d'aquest ajuntament i tots els seus organismes, que el seu grup va sol·licitar el 23 de juny de 2015.

El Sr. PISARELLO reconeix que hi ha aspectes que es plantegen a la guia que tenen un precedent en el decret d'Alcaldia de 2003 a què s'ha referit la Sra. Fandos. Precisa, també, que les guies no introdueixen l'aspecte ambiental perquè es va recollir en el projecte Barcelona més Sostenible, i a partir del que s'hi estableix es farà una altra proposta de guia actualitzada des de la perspectiva ambiental que s'incorporarà al decret final.

En conseqüència, expressa total reconeixement a la tasca feta per governs anteriors, i que ara s'ha intentat actualitzar amb les mesures més avançades que tenien a l'abast. Amb referència a l'observació del Sr. Sierra, nega que aquesta guia sigui una mera declaració de bones intencions i confirma que generarà un decret, a més, inclou la creació d'una taula de contractació pública que en farà el seguiment, i un programa informàtic per controlar l'execució de les clàusules. Precisa que la reserva que es fa a entitats socials és de 8,5 milions d'euros, més o menys la mateixa que la de la Generalitat.

Indica que no pot dir quines empreses es presentaran, perquè, òbviament no ho saben, tot i que expressa el desig que es presentin moltes entitats socials i moltes pimes; en aquest sentit, destaca que una de les mesures més importants que s'incorporen a la guia és l'obligació de l'Ajuntament de pagar al subcontractista, en cas de morositat del contractant principal, que és una de les grans reivindicacions de les pimes.

Quant al plantejament de la Sra. Capdevila, reitera que el salari mínim de ciutat de mil euros no es pot incorporar legalment a les guies, tot i que confirma que han fet servir totes les esletxes jurídiques de què disposaven; altrament, sí que poden premiar les empreses que vagin més enllà dels convenis, i impulsar un pacte de ciutat per assolir aquest salari mínim, amb la qual cosa assegura que estan totalment compromesos. Afegeix que també cal generar espais de concertació perquè sigui possible.

Amb referència als paradisos fiscals, recorda a la Sra. Capdevila que el maig passat es va signar un decret que prohibeix a l'Ajuntament de Barcelona contractar amb empreses que tinguin operacions il·legals en paradisos fiscals, i que en el cas que facin operacions considerades com a encàrrecs legals, les han de fer públiques, requeriment que ja és vigent. Per tant, confirma que en matèria de paradisos fiscals han arribat al màxim que permet la legislació, i ara els resta pressionar els governs de la Generalitat i de l'Estat per anar més enllà.

Finalment, quant als actors que han participat en l'elaboració de la guia, confirma que la CGT hi era convidada, malgrat que no té el mateix tipus de representativitat que la resta de sindicats, però finalment va declinar la invitació. Tanmateix, fa avinent que té la porta oberta a la participació, ja que el control de la contractació pública depèn d'uns serveis tècnics que la garanteixin, però també del fet que els diferents actors socials s'incorporen en la pressió per al seu compliment.

El Sr. SIERRA recorda novament al Sr. Pisarello que tenen pendent la reglamentació de la segona activitat i la discapacitat dels membres de la Guàrdia Urbana. I reitera la demanda que els facilitin la llista d'empreses d'economia social de Barcelona Activa.

La Sra. CAPDEVILA subscriu que seria positiu premiar les empreses que paguen per damunt del salari mínim.

El Sr. GARGANTÉ analitza un seguit de mesures contingudes a la guia, entre les quals es refereix, d'entrada, a la possibilitat de l'òrgan de contractació d'atorgar fins al 10% de la puntuació a les empreses que garanteixin contractació indefinida dels treballadors que presten el servei, si no és que vénen subrogats de l'anterior empresa beneficiària del contracte.

En segon lloc, destaca que l'òrgan de contractació també pot atorgar fins al 10% de la puntuació a les empreses que abonin als treballadors retribucions superiors a les que estableix el conveni de referència, tot i que no s'obliga, perquè no es pot, a respectar cap conveni a cap empresa, i no queden excloses de la licitació les que paguin per sota dels convenis de referència, ni tampoc són penalitzades i, altrament, conserven el 90% de la puntuació disponible per guanyar el concurs a costa de les condicions laborals dels treballadors.

Igualment, es refereix a la possibilitat, per part de l'òrgan de contractació, de forçar la subcontractació de fins al 35% del contracte a empreses d'economia social, i que Barcelona Activa assessorarà aquest adjudicatari a fer una subcontractació, cosa que els fa témer, però, la possibilitat de la contractació a dit.

Assenyala la possibilitat de l'òrgan de contractació de forçar la subrogació de les plantilles, i recorda que la jurisprudència europea ja ho preveu, així com l'article 44 de l'Estatut dels treballadors.

Afegeix que la guia recull que l'òrgan de contractació pugui exigir un protocol o pla d'actuació per garantir igualtat i no-discriminació de les persones LGTBI, tot i que el fet de discriminar és il·legal per si mateix.

Continua dient que, pel que fa a les persones amb alguna discapacitat, es recorda que els contractistes han de complir la llei pel que fa als percentatges de contractació; i recorda que l'Ajuntament fa molt de temps que no fa reserves per a persones amb discapacitat en les seves convocatòries de personal.

Finalment, fa referència a la possibilitat, per part de l'òrgan de contractació, de fer ús de la figura de contractació reservada a centres de treball especial i empreses d'inserció, que considera buida si no va acompanyada d'una planificació dels contractes que es faran d'aquesta manera.

Conclou, per tant, que tot són possibilitats que queden en mans dels òrgans de contractació perquè no s'imposa cap clàusula ni model de contracte tipus, ni tampoc no es presenta cap planificació de contractes; per tant, en definitiva, ho valora tot plegat com a neoliberalisme de cara amable.

El Sr. PISARELLO refusa que es tracti de neoliberalisme de cara amable, i assegura que, com a ajuntament, han arribat al sostre màxim que els permet la llei.

3.- Bases per un pacte municipal d'infraestructures per a la ciutat de Barcelona.

La Sra. ALCALDESSA, abans d'encetar els torns de paraula, saluda la ciutadania que els acompanya, la síndica de greuges i, molt especialment, els alumnes, mestres i la intèrpret de signes de l'escola d'educació especial Josep Pla de Barcelona.

La Sra. SANZ recorda, en començar, que ja han explicat aquesta proposta de mesura, així com que també l'han presentada públicament, i per aquest motiu avança que no té intenció d'allargar-se amb aquesta intervenció.

Assenyala que no hi ha un únic motiu per a la presentació d'aquesta proposta, però sí elements que han compartit amb els grups municipals, entre els quals, d'entrada, el dèficit de les inversions en infraestructures a la ciutat, també la paràlisi del desenvolupament d'algunes actuacions que està afectant directament la vida de moltes persones i de molts barris, com és el cas per tots conegut de l'estació de la Sagrera, o de Sant Andreu Comtal; els accessos ferroviaris inacabats al port; i un servei de rodalies que dificulta el dia a dia de molta gent que es desplaça a la ciutat, entre moltes altres qüestions.

Destaca que una dada que cal tenir en compte és que els darrers anys el Govern de l'Estat ha invertit un 61% menys a Barcelona, i a Catalunya en general, en infraestructures respecte a la mitjana de la resta de l'Estat. Afegeix que també els preocupen les dades amb relació a la inversió de la Generalitat a Barcelona.

Precisa altres elements essencials que cal tenir en compte, com és la demanda dels grups del Consistori d'establir una prelación d'actuacions.

Finalment, fa avinent que cal desenvolupar un espai per a l'acord i per al consens a la ciutat que permeti la interlocució amb les administracions amb una sola veu.

Quant als objectius que pretenen amb aquest pla, indica que volen assolir un gran pacte que permeti unes planificacions a curt, mitjà i llarg termini que palesin les necessitats de la ciutat. Precisa que per aconseguir-lo plantegen l'impuls de la Comissió Municipal d'Infraestructures, i recorda que fa dos mandats enrere ja va existir una proposta similar tot i que més adreçada a fer l'avaluació i el seguiment de l'estat de les infraestructures més que no pas a prioritzar l'execució de les infraestructures necessàries per a la ciutat. Assenyala que proposen, durant sis mesos, tractar monogràficament en cada sessió mensual de la comissió un cas concret que els permeti arribar a una iniciativa de pacte que inclogui una anàlisi, una prioritització i una proposta de solucions per a cada infraestructura.

Finalment, fa notar que en la mesura es fa un plantejament ampli d'infraestructures, entenent-les com a elements clau en la generació d'un territori cohesionat, sostenible i dinàmic; que han de servir per disminuir les desigualtats socials i ambientals, i que en la seva planificació han de tenir molt present el concepte de justícia urbana. Precisa que, en aquest sentit, han plantejat àmbits com el transport i la mobilitat, el cicle de l'aigua, l'energia, els ports i les infraestructures de litoral, l'aeroport, les telecomunicacions, els residus, i la infraestructura verda i fluvial de la ciutat.

El Sr. MARTÍ s'afegeix a la salutació de l'alcaldeessa –de paraula i amb llenguatge de signes– als alumnes i professorat de l'escola Josep Pla.

Dit això, agraeix al Govern municipal la presentació d'aquesta mesura, que és el resultat d'una proposició del seu grup que ell mateix va tenir l'oportunitat de defensar en la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat del juny passat.

Destaca que es tracta d'un assumpte central i de ciutat, de país, fins i tot, perquè les infraestructures, ja siguin viàries, ferroviàries, d'energia, aigua, sanejament, aeroportuàries o de telecomunicacions són clau per al desenvolupament de la ciutat, per a la millora dels serveis, per al progrés econòmic i per a la cohesió social. Remarca que, en definitiva, les infraestructures són la base en què se sustenta l'activitat econòmica del país.

Valora positivament la presentació d'aquesta mesura als grups de l'oposició abans d'aquesta sessió de Plenari, ja que els van convocar dilluns passat per explicar-los-la, i desitja que aquesta sigui, d'ara endavant, una tònica habitual per part del Govern.

Afirma que estan a favor d'un pacte realista, però també ambiciós, tot i que no amaga certa recança quan el Govern parla d'infraestructures com d'obres faraòniques, és a dir, amb una certa connotació pejorativa, alhora que li retreu la intenció, de vegades, de tirar endavant iniciatives per decisió unilateral.

Reconeix, tanmateix, que tenen l'obligació tots plegats d'arribar a grans acords transversals sobre les principals infraestructures futures, l'execució de les quals abasti més d'un mandat.

Diu que estan d'acord que cal prioritzar la finalització de les infraestructures inacabades, així com la d'aquelles que gaudeixin de més consens polític i social. I afegeix que han de tenir una estratègia comuna per pactar amb altres administracions i governs titulars, o concessionaris, d'infraestructures que donen servei a la ciutat.

Avança que el seu grup no està d'acord amb segons quins projectes, com és la connexió del tramvia per la Diagonal, o la renúncia a alguns projectes avalats per la ciutadania com el cobriment de la ronda de Dalt o la construcció del segon túnel de Glòries fins a la rambla del Poblenou. Malgrat això, expressa la voluntat de col·laboració i l'esperit de consens i diàleg que sempre ha caracteritzat el seu grup.

El Sr. ALONSO subscriu la necessitat de buscar consensos pel que fa a les grans infraestructures de la ciutat, i destaca que ho reclamen d'ençà que es va iniciar la legislatura. En aquest sentit, recorda que han presentat diverses iniciatives, entre les quals esmenta la necessitat de consensuar un pla estratègic d'infraestructures, o d'establir un debat amb relació al Pla d'inversions municipal (PIM).

Posa de manifest que el Govern de Barcelona en Comú fa un any i mig que està encadenant fracassos com és el cas del PEUAT, la superilla o la no-aprovació del PAM, i generant conflictes com el suscitat per la cobertura de la ronda de Dalt. Això no obstant, transcorregut tot aquest temps, i tenint en compte la dificultat de trobar sortides, ara presenten aquesta mesura de govern per crear una comissió i començar a treballar en un pacte d'infraestructures. Diu que confia, doncs, que aquesta declaració d'intencions del Govern vagi més enllà i que realment suposi un canvi d'actitud.

Per tant, afirma que valoren positivament la proposta, i diu que estan convençuts que hi ha marge per arribar a consensos polítics, especialment pel que fa als projectes paralitzats per la manca d'inversions d'altres administracions, com ara la cobertura de les vies de l'estació de la Sagrera, les inversions del Ministeri de Foment a rodalies, i l'acabament de les obres de la L9 de metro o el trasllat de la Model per part de la Generalitat.

Adverteix que hi ha altres infraestructures pendents sobre les quals costarà més arribar a acords, i que de ben segur que generaran debats intensos, però necessaris per arribar a l'èxit. Alerta, en aquest sentit, que els grans projectes que es planifiquen en una legislatura i s'executen en la següent o, fins i tot, en les següents, de manera que si estan envoltades de polèmica i oposició en funció de la força governant són projectes destinats a fracassar.

Observa que en el document que avui els presenten es parla, també, de qüestions com la gestió de l'aigua, l'energia o els residus, uns aspectes cabdals que marcaran les polítiques públiques del futur, atès que defineixen un model de societat i, per tant, requereixen un ampli consens polític i social.

Així, doncs, manifesta el ple suport del seu grup a l'objectiu de fer un debat assossegat per arribar a consensos amplis sobre polítiques públiques que millorin la societat.

El Sr. CORONAS se suma a donar la benvinguda als alumnes de l'escola Josep Pla, que avui els acompanyen.

Seguidament, diu que el seu grup valora positivament que el Govern plantegi nous mecanismes i procediments per aconseguir consensos en matèria d'infraestructures a fi d'establir, entre tots els grups, unes línies estratègiques per prioritzar a Barcelona. Això no obstant, consideren que no serveix de res arribar a un pacte sobre uns objectius estratègics, alguns dels quals a hores d'ara ja comparteixen àmpliament, i no poder-los concretar en les accions concretes que aquest ajuntament pot fer per tirar-los endavant, ja que, en molts dels casos, el desenvolupament de les infraestructures no només és d'afectació supramunicipal, sinó que directament no és de competència municipal.

Reivindica, en aquest sentit, la importància de la visió metropolitana, i del debat i la reflexió conjunta amb la resta de municipis de l'àrea metropolitana de Barcelona sobre les infraestructures plantejades en aquesta mesura.

Entén que la teoria de la mesura està molt bé, però remarca que l'experiència dels pactes a què ERC ha arribat amb el Govern de la ciutat en matèria d'infraestructures a hores d'ara no és satisfactòria.

Celebra, tanmateix, que es valorin infraestructures, per al seu grup d'importància cabdal, com els espais verds, l'aigua, els residus o les telecomunicacions; i considera que també s'hi podrien incloure les infraestructures culturals. Precisa, en aquest sentit, que van interpretar que la proposta presentada el mes de juny anava dirigida, sobretot, a les grans infraestructures de mobilitat i transport paralizades directament pel Govern de l'Estat o indirectament pel dèficit fiscal, i sobre les quals caldria posar molt d'èmfasi. Esmenta, entre aquestes infraestructures, l'estació de la Sagrera, rodalies, accessos ferroviaris al port, el desdoblament al Morrot de la ronda del Litoral o les línies 9 i 10 de metro. Alerta que aquestes són qüestions d'extrema urgència si no volen que la mobilitat de la ciutat es col·lapsi a curt termini, i que probablement estarien resoltes des de fa anys si Barcelona fos capital d'estat.

Confirma, per tant, que el seu grup participarà en la comissió d'Infraestructures, però diu que reclamaran fets abans de firmar cap pacte de govern sobre infraestructures, ja que a hores d'ara la proposta de bases es diferencia poc d'un paper en blanc.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ saluda la síndica de greuges i els nois i noies de l'escola Josep Pla.

Posa de manifest, seguidament, que amb aquesta mesura de govern es planteja l'oportunitat de promoure un gran pacte per les infraestructures al qual el seu grup és clarament favorable. Remarca que sempre han defensat aquesta opció per continuar construint una ciutat millor.

Recorda que aquest pacte d'infraestructures ja existeix a Barcelona des del 2008, i avui els presenten una nova proposta, en la qual diu que troben a faltar un full de ruta, tot i que són conscients que s'anirà construint al llarg dels propers mesos.

De tota manera, insisteix que hauria estat desitjable una mica més de concreció. Pregunta al Govern si donarà compliment a l'acord que ja existeix d'ençà del 2008 sobre les infraestructures que necessita Barcelona. Subratlla que es va tractar d'un acord per unanimitat, inclòs el grup d'ICV-EUiA, que llavors era soci de govern amb el PSC.

Considera, per tant, que aquest pacte és una renovació d'aquell, i el seu grup proposa afegir-hi nous projectes. Indica que cal acabar d'una vegada amb el tabú del túnel d'Horta o que el Govern aclareixi quin és el seu posicionament sobre la segona fase de les obres del túnel de Glòries; que demostrï una actitud de diàleg i d'exigència amb altres administracions per aconseguir les inversions en infraestructures.

Afegeix l'avertiment, però, que no intentin amagar la seva manca de criteri mantenint el conflicte permanent amb algunes administracions. Puntualitza, en aquest sentit, que és evident que cal enllestir les obres de La Sagrera, també l'ampliació de l'estació de Sants, el desdoblament de la ronda Litoral al tram del Morrot, però volen que el Govern, més enllà d'entrar en conflictes permanents amb el Govern de l'Estat, sense renunciar a defensar les seves tesis, expliciti quin és el seu model per a La Sagrera, també quant al seu finançament; alhora que li reclama que la mateixa exigència que mostra amb el Govern de l'Estat, l'expressi amb el Govern de la Generalitat en el cas de la L9, per posar un exemple. Afegeix que també és indispensable l'autoexigència del mateix govern municipal en un pacte en què cada administració financï les infraestructures que li pertocuen; que la Generalitat pagui el metro a la Zona Franca, el trasllat de les presons, i que inverteixi en capítols socials com les escoles bressol o la sanitat; els demana, també, que promoguin un pacte pel que fa a les infraestructures municipals —els recorda que no hi ha PIM—, la manca del qual il·lustra la imposició del tramvia pel tram central de la Diagonal, que no és precisament un exemple de consens o la cobertura de la ronda de Dalt, entre altres.

La Sra. LECHA, en encetar el seu torn de paraula, també saluda les persones presents a la tribuna de públic.

Observa, seguidament, que novament el discurs del Govern de la ciutat i la realitat assoleixen distàncies mai vistes. Així, fa notar que la mesura de govern comença dient que les infraestructures són un dels factors per generar un territori cohesionat i sostenible; que s'han de planificar al servei de la justícia urbana, amb l'objectiu de millorar les condicions de vida i reduir les desigualtats; tanmateix, presenta una proposta que, lluny d'analitzar l'estat actual de les infraestructures i com s'hi ha arribat, insisteix en els mateixos errors de sempre. Així, en la mesura es diu literalment que “independentment de la titularitat de la xarxa, s'ha d'invertir en la qualitat i millora del servei”, i retreu que no es pensi ni tan sols a qüestionar les competències de determinades infraestructures ni la seva privatització. Continua repassant la literalitat del text, on també s'afirma que “la promoció de les infraestructures, que malgrat no tinguin un impacte directe en la ciutadania, sí que tenen una transcendència territorial connectant la ciutat a la xarxa i altres oportunitats d'inversió empresarial”, en aquest sentit, fa notar que l'autoanomenat *govern del canvi* planteja la política d'infraestructures de sempre, pagada amb diners públics al servei de l'explotació empresarial privada. És a dir, la transferència de rendes de baix a dalt, i es pregunta qui necessita plusvàlues tenint governs *En Comú*.

Afegeix que els objectius estratègics del port es defineixen en el document com el creixement, la competitivitat i la sostenibilitat, i ni tan sols s'esforcen a dissimular els termes del neoliberalisme, tret de *sostenibilitat* que, a parer seu, només serveix per maquillar.

Retreu al Govern que no pari de parlar de clàusules socials, d'economia social i solidària, i de cooperatives, però que, després, a l'hora de tractar de les polítiques de major importància en inversió, s'apunti al mantra de la competitivitat.

Així, si el Govern pretén continuar en la línia de devorar el territori i destrossar la ciutat, li demana que, com a mínim, no es torni a emplenar la boca de decreixement, sostenibilitat i sostres ambientals o socials, mentre, d'altra banda, proposa augmentar d'un 50% el volum de passatgers de l'aeroport.

Fa notar que els que acaba d'esmentar només són uns quants exemples de com el govern de Barcelona en Comú i el PSC vira cap a la dreta fins a situar-los en el consens neoliberal de sempre. Considera que amb aquesta mesura el Govern assumeix de manera absolutament acrítica el dogma de fe inqüestionable del capitalisme: el creixement pel creixement; i adverteix que els recursos del Planeta no són il·limitats, tot i que el Govern actua com si ho fossin, i com si les desigualtats socials es produïssin per manca de creixement i no per la distribució injusta i desigual de la riquesa fruit de l'explotació, l'apropiació de la plusvàlua i la propietat privada dels mitjans de producció.

La Sra. SANZ agraeix els comentaris dels grups municipals, i destaca l'oportunitat que se'ls obre de desenvolupar un consens ampli; precisa que això no significa, però, que no han tingut elaborat un full de ruta, i confirma que durant els quinze mesos que fa que són al govern han estat en interlocució permanent amb les diferents administracions i, fins i tot, hi han arribat a acords per tirar endavant algunes de les infraestructures importants per a la ciutat.

Puntualitza que allò que volen amb aquest pacte és fer copartícips tots els grups municipals, també per impulsar el diàleg i l'exigència amb les administracions implicades.

Diu que el Govern és conscient del repte de construir una ciutat sostenible i resilient i, per aquest motiu, entenen que resulta evident que l'acord d'infraestructures del 2008 serveix com a marc, però que cal revisar-lo i actualitzar-lo en funció de les necessitats actuals dels barris i la ciutadania.

Reitera, per tant, que en la comissió volen parlar, sobretot, d'allò que fa referència a altres administracions, ja que d'allò que és competència d'aquest ajuntament ja ho poden fer a la comissió d'Ecologia, Urbanisme i Mobilitat, les comissions específiques i altres espais concrets.

En conseqüència, entén que el grau d'ambició i de determinació l'hauran de marcar entre tots els membres del Consistori.

Finalment, adreçant-se a la Sra. Lecha, li fa avinent que la qualitat de la xarxa, independentment de qui la gestioni, ha de ser la millor per donar el servei més òptim, i assegura que el Govern no pensa renunciar-hi, de manera que exigirà a qualsevol titular de la xarxa que faci allò que li correspon. Quant a les seves observacions sobre el port, li recomana que es llegeixi bé el que es diu a la mesura, on s'explica allò que vol fer el Port, que no és pas la proposta del Govern municipal.

El Sr. MARTÍ observa que poden triar entre dues vies; d'una banda, la feina positiva que suma i, d'altra banda, la línia negativa d'enfrontament amb altres administracions.

El Sr. ALONSO confirma la voluntat del grup de Ciutadans a participar en la comissió d'Infraestructures amb l'ànim de cercar el millor per a la ciutat.

c) Informes

PART DECISÒRIA / EXECUTIVA

a) Ratificacions

b) Propostes d'acord

COMISSIÓ DE DRETS SOCIALS, CULTURA I ESPORTS

- 1.- (20150038) APROVAR definitivament la modificació dels articles 1r, 2n, 3r, 4t, 6è, 7è, 8è, 10è, 11è i disposició addicional primera del Reglament del Consell Municipal de Lesbianes, Gais, Trans, Bisexuals i Intersexuals de Barcelona. PUBLICAR aquest acord al *Butlletí Oficial de la Província* (BOPB) a la *Gasetta Municipal* i al tauler d'anuncis de l'Ajuntament.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i la Sra. Esteller.

- 2.- (CO 2016-10/22) RATIFICAR, com a ens consorciat, l'acord adoptat pel Patronat del Museu Nacional d'Art de Catalunya (MNAC) en la sessió d'11 de juliol de 2016, relatiu a l'aprovació definitiva de la modificació dels seus estatuts amb l'objecte d'adaptar-los a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local i a la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa, com per la Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic i d'altres modificacions adients, segons consta a l'expedient administratiu annex.

S'APROVA el dictamen precedent amb el vot en contra del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

- 3.- RATIFICAR el Decret de l'Alcaldia, de 20 d'octubre de 2016, que designa com a membres del Patronat de la Fundació Julio Muñoz Ramonet les persones següents: Sr. Valentí Oviedo Cornejo, Sr. Xavier Marcé Carol i Sr. Salvador Illa Roca, en substitució, respectivament, del Sr. Fernando Pindado Sánchez, la Sra. Berta Sureda Berna i el Sr. Carles Sala Marzal.

- 4.- DESIGNAR el Sr. Xavier Marcé Carol com a representant de l'Ajuntament de Barcelona al Consell General del Consorci del Centre de Cultura Contemporània. Casa de la Caritat, en substitució de la Sra. Berta Sureda Berna.

El Sr. COLLBONI indica que els punts tercer i quart de l'ordre del dia tracten dels nomenaments en dues institucions, la primera la Fundació Julio Muñoz Ramonet, que requereix la col·laboració dels grups municipals a fi de lluitar pel llegat testamentari del Sr. Muñoz Ramonet a la ciutat de Barcelona, un fons judicialitzat a dia d'avui. En aquest sentit, assenyala que es vol reforçar la presència de l'ICUB i continuar l'esforç endegat durant el mandat passat a fi de vetllar per aquest llegat.

Pel que fa a la segona institució, el Centre de Cultura Contemporània, indica que es tracta de la designació de la part corresponent al Govern municipal quant a la presència de l'Ajuntament al Consell General del Consorci del CCCB.

El Sr. CIURANA avança el vot a favor d'ambdós punts en considerar que el Govern pot nomenar els seus representants. Això no obstant, apunta, en primer lloc, que hi ha una substitució clara dels representants de Barcelona en Comú pels del PSC. En aquest sentit, observa que l'alcalde torna a posar la cultura en mans dels qui l'han gestionada durant trenta-dos anys. Diu que s'estalviarà de recordar els epítets i qualificatius que dedicava la Sra. Colau al Sr. Collboni i al PSC en general durant la campanya electoral perquè suposa que tothom els té presents.

Recorda, en segon lloc, el veto de Barcelona en Comú al Sr. Xavier Marcé com a comissionat i com a gerent de l'ICUB, mentre que ara el posen pertot, com demostra el Despatx d'Ofici de l'ordre del dia d'aquesta sessió; i pregunta si han consultat les bases de la formació, al grup de cultura de Barcelona en Comú, per procedir a aquests nomenaments.

I planteja una tercera qüestió en el sentit de com és possible que a dia d'avui es mantingui el càrrec de la comissionada valorant la seva inactivitat els darrers tres mesos.

La Sra. BARCELÓ avança que el posicionament del seu grup en aquests dos punts serà d'abstenció, ja que no participen en els nomenaments ni en els canvis de cartipàs; tanmateix, manifesta que l'única cosa que demanen és que, a més de repartir-se les quotes de poder i els càrrecs entre els socis de govern, presentin un projecte cultural digne per a Barcelona.

El Sr. PUIGCORBÉ diu que consideren que el Govern municipal té tot el dret d'organitzar-se com consideri oportú i, per tant, escollir els seus representants als consorcis i patronats.

Afegeix que volen deixar clar que més enllà de les discrepàncies que el seu grup pugui tenir sobre un model cultural, consideren els Srs. Marcé i Oviedo dos professionals de prestigi en la gestió cultural, tal com han demostrat al llarg de la seva trajectòria. Això no obstant, entén que és com a mínim contradictori que es publiqui en un dels mitjans preferits de Barcelona en Comú un titular sobre el veto del Sr. Marcé com a gerent de l'ICUB, per poc després proposar el Sr. Oviedo, nou gerent de l'ICUB, i el vetat Sr. Marcé com a binomi de representants del Govern en la pràctica totalitat de consorcis i patronats de l'Ajuntament.

Avança, però, que no tenen intenció de posar cap penitència al Govern per aquesta incongruència, però entén que, de tant en tant, hauria de repassar el seu credo a fi de no oblidar-lo.

Finalment, avança l'abstenció del seu grup.

La Sra. ESTELLER també anuncia l'abstenció del grup del PP, tot i que reconeix que el Sr. Collboni té tot el dret a organitzar el seu àmbit amb les persones que consideri adients, i diu que al seu grup només li resta confiar que aquestes persones siguin eficaces en el desenvolupament dels seus càrrecs. Esmenta especialment el cas de la Fundació Julio Muñoz Ramonet, atès que cal lluitar per aconseguir el patrimoni llegat a aquest ajuntament i que reverteixi a la ciutat.

Pel que fa al Centre de Cultura Contemporània, manifesta la voluntat que l'Ajuntament hi tingui el pes que li pertoca a fi que les accions que desenvolupi generin una oferta cultural millor a Barcelona.

La Sra. ROVIRA es refereix a Xavier Marcé, vicepresident de Focus, director de recursos i acció cultural de l'ICUB amb el govern del PSC, director general de l'Institut Català de les Indústries Culturals, entre altres càrrecs que emplen el seu currículum, i als quals afegeix el de responsable directe de la mercantilització i el model cultural actual a Barcelona.

Recorda que Barcelona en Comú afirmava que el fet que Xavier Marcé no fos comissionat de Cultura denotava la seva capacitat de generar consensos; tanmateix, el cert és que Xavier Marcé exerceix, a la pràctica, de comissionat de Cultura, ja que assumeix, decret rere decret, les responsabilitats de la comissionada Berta Sureda.

Per tant, constaten que Xavier Marcé entra per la porta del darrere als òrgans municipals amb el beneplàcit de Barcelona en Comú.

Reclama, per tant, que no els prenguin el pèl; i denuncia novament el retorn a una cultura mercantilitzada, al servei de la gran indústria, i postil·la que, de fet, no ha marxat mai.

El Sr. COLLBONI agraeix els posicionaments que permeten l'aprovació d'aquests dos punts de l'ordre del dia.

Quant als perfils de les dues persones nomenades destaca, com ha reconegut el Sr. Puigcorbé, la seva vàlua contrastada, i assegura que no ho han estat amb criteris partidistes sinó perquè el Govern considera que són les persones millors que podia triar.

Afegeix que amb els nomenaments es respecta molt la pluralitat dels grups de govern, tal com demostra que el Sr. Asens, per la seva condició d'advocat especialitzat, continua a la Fundació Muñoz Ramonet en vista de les circumstàncies de judicialització que hi incorren.

Per tant, nega que el grup del PSC hagi fet un desembarcament sobtat, sinó que els canvis responen a la nova configuració de l'ICUB.

S'APROVEN els dos dictàmens precedents amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Bosch, Coronas i Pugicorbé, i les Sres. Capdevila i Benedí, i també dels Srs. Fernández Díaz, Mulleras i la Sra. Esteller, i amb el vot en contra del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

COMISSIÓ DE PRESIDÈNCIA, DRETS DE CIUTADANIA, PARTICIPACIÓ I SEGURETAT I PREVENCIÓ

- 5.- (19/2016) RATIFICAR el Decret de l'Alcaldia S1/D/2016-2158, de 15 de juliol de 2016, pel qual es resol ATORGAR la distinció de reconeixement, a títol honorífic, al Sr. Domingo Tarrasón i Gil, funcionari municipal amb número de matrícula 12136, d'acord amb el que estableix la disposició addicional del Reglament d'honors i recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'Incendis, de 17 de setembre de 1976, en reconeixement a les seves actuacions i col·laboració envers l'SPEIS d'aquesta ciutat.
- 6.- (77-2016) RATIFICAR el Decret de l'Alcaldia S1/D/2016-2159, de 15 de juliol de 2016, pel qual es resol ATORGAR la Medalla d'Honor al Mèrit als membres del Servei de Prevenició i Extinció d'Incendis i Salvament que figuren en les relacions adjuntes, en les categories d'argent i bronze, per haver prestat serveis

sense interrupció durant 35 o 25 anys, sense cap nota desfavorable en els seus expedients personals; la concessió de la medalla en la categoria d'argent produeix els beneficis establerts a l'article 5 del Reglament d'honors i recompenses dels membres de la Policia Municipal i del Servei d'Extinció d'Incendis, de 17 de setembre de 1976.

El Sr. PISARELLO indica que el punt cinquè fa referència a l'atorgament d'una placa de reconeixement a títol honorífic al Sr. Tarrasón pels quaranta-sis anys de servei a l'Ajuntament, trenta-sis dels quals a bombers. I precisa que la placa no comporta retribució econòmica associada.

Amb referència al punt sisè, precisa que es tracta de reconeixements als treballadors públics que fa entre vint-i-cinc i trenta-cinc anys que donen servei a bombers.

El Sr. FORN avança el vot favorable en ambdós punts i s'afegeix a les felicitacions a les persones distingides amb aquests reconeixements; i destaca la tasca que ha desenvolupat el Sr. Domingo Tarrasón en el servei de cartografia.

El Sr. SIERRA ratifica el vot favorable que el seu grup va emetre en comissió, i reconeix el mèrit i expressa l'agraïment per la tasca dels professionals guardonats. Aprofita aquesta avinentesa per demanar al Govern que desenvolupi el Pla director de Bombers.

El Sr. CORONAS també anuncia el vot favorable del grup d'ERC als dos punts, i observa que quan es parla dels serveis de l'SPEIS se sol pensar en els bombers, però considera que cal valorar tota la feina de *back office*, menys visible però també essencial.

Recorda, com en totes les ocasions que es porten a aprovació les concessions de medalles i distincions, que es basen en un reglament del 1976 i que entenen que ja seria moment d'adaptar-lo als canvis soferts per la societat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ expressa el vot favorable del seu grup a aquests reconeixements a diversos membres del cos de bombers pels anys de servei ininterromput, tal com en el ple anterior es va fer amb els membres de la Guàrdia Urbana, dos cossos essencials per garantir la seguretat de la ciutadania, i als quals Barcelona ha de restar agraïda profundament.

El Sr. GARGANTÉ observa que es rumoreja que el reglament franquista pel qual s'atorguen les medalles i distincions farà una *transició* l'any vinent. Insisteix que el reglament es va aprovar el 17 de setembre de 1976, de manera que porten trenta-set anys de retard per a aquesta transició de la normativa, trenta-dos dels quals gràcies als governs del PSC, ICV, i en alguns mandats fins i tot d'ERC, i la resta al govern de CiU i al de Barcelona en Comú i el PSC.

Diu que és conscient que el troben massa vehement en la seva reivindicació sobre aquest assumpte, però insisteix que allò que el seu grup troba realment pesat és la llosa franquista que encara plana en aquesta institució. En aquest sentit, recorda que el regidor Fernández Díaz fa poc que deia a BTV que feia vint anys que l'estàtua amb la placa de Samaranch era a l'Ajuntament i que mai no s'havia produït cap controvèrsia, i entén que amb això està tot dit.

Diu que temen que aquesta transició del reglament de medalles franquista tindrà molts paral·lelismes amb la transició política que alguns han venut durant molts anys i que mantén “*atada y bien atada*” el PP i el PSOE.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ replica al Sr. Garganté que allò que li molesta no és si el reglament és franquista o no, sinó que aquest ajuntament reconegui els uniformats, bombers o Guàrdia Urbana, perquè els considera adversaris, i que en el cas de la Guàrdia Urbana no li reconeixen ni tan sols la presumpció d’innocència.

S’APROVEN els dos dictàmens precedents amb el vot en contra del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

- 7.- (2016/1220) ATORGAR la Medalla d’Honor de Barcelona 2016 als ciutadans, ciutadanes i entitats que proposa aquest Plenari del Consell Municipal i els respectius consells de districte, com a mereixedors d’aquest guardó, perquè amb la pràctica de la seva labor professional o social han contribuït al desenvolupament de la consciència ciutadana, virtuts i valors cívics. A iniciativa del Plenari del Consell Municipal: Front d’Alliberament Gai de Catalunya (FAGC), Sr. Enric Argullol i Murgadas, Sr. Joan Tàpia, Fundació Vicki Bernadet, Sr. Lluís Sierra (a títol pòstum). A iniciativa dels consells de districte: Ciutat Vella: Sr. Vicens Forner i Escola de Músics i Escola de Música Juan Pedro Carrero. L’Eixample: Associació Can Roger i Sr. Victor Eusebio Apolinario Muraña (a títol pòstum). Sants-Montjuïc: Sr. Josep Maria Domingo Pedret i Taula de Dones de la Marina. Les Corts: IPT Escola Moragas i Taller Ocupacional Ariadna. Sarrià - Sant Gervasi: Sra. Montserrat Puig Cardona i Associació Privada AIS (Ayuda a la Infancia sin Recursos), Gràcia: Sra. Josefina Altés Campà i Fundació Sala Beckett / Obrador Internacional de Dramatúrgia. Horta-Guinardó: Comitè Allende i Sr. Josep Ferré Sempere. Nou Barris: Coordinadora d’Entitats SAP Muntanya i Associació Can Ensenya (associació pro persones amb discapacitat psíquica). Sant Andreu: Sr. Xavier Palos Ezquerria i Banc del Temps del Bon Pastor. Sant Martí: Associació de Dones Ambar-Prim i Fundació El Xop.

El Sr. PISARELLO destaca que són molts els ciutadans i les ciutadanes així com les entitats que treballen cada dia per la ciutat, i amb la Medalla d’Honor i altres distincions l’Ajuntament vol fer-los un reconeixement. Així, indica que enguany es reconeixen entitats de l’àmbit social i educatiu, com l’Escola de Músics, l’Escola de Música Juan Pedro Carrero, la Taula de Dones de la Marina, l’escola Moragas, el Taller Ocupacional Ariadna, l’associació AIS d’Ajuda a la Infància sense Recursos, les associacions Can Ensenya, El Xop i Vicky Bernadet.

Destaca, igualment, el guardó al Front d’Alliberament Gai de Catalunya (FAGC), grup degà en la lluita LGTBI amb un paper pioner a Barcelona, i en realitat a tota la península Ibèrica, per l’alliberament sexual i de gènere.

Destaca que totes aquestes entitats treballen per al benestar de la comunitat fent servir una força tan potent com la del voluntariat.

Continua esmentant altres entitats guardonades en l’àmbit de la participació ciutadana i de l’activisme veïnal com Can Roger, la coordinadora d’entitats SAP Muntanya, el Banc de Temps del Bon Pastor, o l’associació de Dones Ambar-Prim, totes les quals destaquen per la seva tasca social i de reivindicació en defensa dels serveis bàsics als barris.

Afegeix que en aquesta edició també s'ha destacat la Sala Beckett-Obrador Internacional de Dramatúrgia, amb una forta incidència com a espai de coproducció i de formació de creadors en l'escena teatral.

Indica que entre els noms propis de l'edició d'enguany de les medalles d'Honor de la ciutat, s'hi compten també els de persones que amb les seves trajectòries vitals han fet una aportació valuosa a la ciutat i a la ciutadania, entre les quals esmenta Joan Tàpia, Vicens Forner, Montserrat Puig, Enric Argullol, Josep M. Domingo, Josefina Altés, Josep Ferrer i el cooperativista Xavier Palos.

Fa una menció especial de les medalles concedides a títol pòstum a Víctor Apolinario pel seu compromís social i cultural, desenvolupat mitjançant l'acció veïnal a l'Eixample; i a Lluís Sierra, periodista de professionalitat admirable i molt apreciat en aquest ajuntament.

El Sr. TRIAS manifesta el vot favorable a l'atorgament de les medalles d'Honor de Barcelona, algunes a iniciativa dels districtes i altres del Plenari del Consell Municipal.

Destaca que les persones i entitats guardonades a proposta dels districtes tenen com a denominador comú el treball incansable en pro d'una societat més justa des de l'associacionisme de base, des dels barris, el voluntariat, als ateneus i en la promoció de la cultura popular, en les escoles de música o les associacions veïnals, a tots els quals aprofita per agrair-los la feina.

Amb referència a les medalles proposades a iniciativa del Plenari, destaca la trajectòria de més de quaranta anys del FAGC en defensa dels drets del col·lectiu LGTBI i la seva lluita per eradicar actituds discriminatòries; també la feina indispensable de la Fundació Vicky Bernadet per atendre, sensibilitzar i prevenir els abusos sexuals a menors, especialment entre els col·lectius de risc i vulnerabilitat social; Enric Argullol, primer rector de la UPF, un exemple d'universitat pública moderna i oberta al món, però sobretot integrada a la ciutat; Joan Tàpia, periodista de Barcelona i cronista de la ciutat; i Lluís Sierra, a qui es concedeix la medalla a títol pòstum, que fou una persona molt estimada en aquest ajuntament, que ha narrat amb humilitat i amb humanitat Barcelona.

El Sr. SIERRA felicita tots els guardonats, i celebra el reconeixement a les entitats, associacions i persones que treballen pel dia a dia d'una ciutat millor, i especialment a qui va ser el seu company, el periodista Lluís Sierra.

Manifesta que els satisfà que aquestes medalles tinguin caràcter institucional, i tot i que un grup d'aquesta cambra no doni suport a l'atorgament d'aquests guardons, que una majoria dels grups municipals arribi al consens per elaborar un nou reglament per concedir les medalles de la ciutat a fi d'evitar desacords, reconeixent que hi ha moltes més persones i entitats mereixedores d'aquest guardó, i que cada grup pugui instar a la concessió d'una medalla concreta.

El Sr. BOSCH reitera la felicitació a les entitats i ciutadans i ciutadanes mereixedors de la Medalla d'Honor de Barcelona d'enguany, i mostra el reconeixement del seu grup per la seva tasca en la promoció de la cohesió social i els valors cívics a la ciutat. Esmenta entitats com el FAGC, la Fundació Vicky Bernadet, el jurista Enric Argullol, o els periodistes Joan Tàpia i l'apreciat i enyorat Lluís Sierra, que els seus companys d'ofici qualificaven com el periodista que més sabia de Barcelona.

Afegeix l'expressió del reconeixement per totes i cadascuna de les medalles atorgades a instància dels districtes, amb una representació nodrida d'exemples i lluites per una societat més cohesionada, per la sanitat pública, per les persones amb diversitat funcional, per la cultura, l'educació, els drets laborals, la infància, la solidaritat o el cooperativisme i manifesta que, com a consistori, han de posar-se al seu servei per facilitar-los la feina.

El Sr. COLLBONI destaca la importància d'aquestes medalles, que posen en valor el civisme, el compromís amb la ciutat i de reconeixement d'aquells que ajuden a fer una ciutat millor; demostren la pluralitat, la vitalitat i el compromís de persones anònimes i d'altres de reconegudes que en els darrers anys han contribuït a fer la Barcelona que tots volen.

Esmenta el FAGC, que ha estat un exemple de tenacitat i de lluita en els anys obscurs del tardofranquisme en favor de les llibertats i dels drets del col·lectiu LGTBI; gent anònima de l'activisme veïnal com Víctor Apolinario, o gent molt més coneguda com el rector Argullol, eminència del dret que va posar en marxa el projecte de la UPF. Reconeix, igualment, la tasca de la Fundació Vicky Bernadet, clau per denunciar i trencar el cercle de silenci entorn de l'abús sexual infantil; i dos periodistes de referència a la ciutat, Joan Tàpia, una veu imprescindible per entendre la realitat amb una concepció del periodisme com a eina de comunicació i de coneixement, i Lluís Sierra, que ha deixat un buit insubstituïble a la ciutat.

Conclou que els guardonats, a títol individual o formant part d'entitats i associacions, fan de la ciutat un lloc on val la pena viure, i exemple de compromís i generositat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ destaca que amb la concessió de les medalles d'honor el Ple ret homenatge a la trajectòria de persones i entitats que, amb el seu treball i compromís, han deixat la seva empremta a la ciutat contribuint a fer una Barcelona millor.

Manifesta que aquest guardó és la manera com aquesta institució agraeix i reconeix les contribucions per forjar la ciutat que avui coneixen, i que en el seu conjunt simbolitzen les millors aspiracions de la societat, així com els valors i els principis que la sustenten; destaca que cadascú, des d'una sensibilitat pròpia i ideologies diverses, reflecteix la pluralitat de Barcelona, i que amb la seva feina, esforç i compromís social fan una ciutat més gran, més humana i més oberta. Finalment, s'atura breument en un dels guardonats, el periodista Lluís Sierra, "el Sierra", com el coneixen molts, i que els va deixar fa poc; el recorda com una persona discreta i respectuosa amb tothom, rigorós, amb una trajectòria de quaranta anys dedicats a escriure de Barcelona i la seva gent, i d'aquest ajuntament. Fa avinent que era molt freqüent de trobar-lo pels passadissos d'aquesta casa, amb la llibreta i el bolígraf a la mà, perfilant la notícia, i amb temps per parlar del seu estimat barri de Gràcia, de la seva família i del partit de futbol del seu fill.

Ratifica, per tant, aquesta proposta de concessió de medalles d'honor, i que confia que l'any vinent sigui més equilibrada que no pas aquest, però reafirma que, en tot cas, reconeix la confluència de pluralitat.

El Sr. GARGANTE reitera, com ja han expressat altres vegades, que el seu grup no és partidari d'aquesta mena de reconeixements institucionals, i que consideren que el millor reconeixement no és el que pot fer una institució d'un determinat color polític, i amb partidismes al darrere, més encara si com amb aquest guardó tot s'ha d'acabar resumint en una quota per grup municipal. Altrament, afirma que per al seu grup el millor reconeixement és el dels companys i companyes, sense cap interès al darrere, ni foto políticament correcta, i que expressa l'amor per la feina, la militància o la lluita; postil·la que el millor reconeixement és el que fan els qui et donen suport cada dia. Finalment, expressa un vot d'abstenció.

La Sra. ALCALDESSA tanca les intervencions en aquest punt saludant la família de Lluís Sierra i els seus companys de professió presents en aquesta sessió, que reben els aplaudiments del públic.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

8.- (1479/2015) NOMENAR com a membres del Consell de Ciutat com a persones de renom ciutadà, i d'acord amb l'article 7.1, apartat e) del Reglament intern del Consell de Ciutat, el Sr. Amadou Bocar Daff i la Sra. Wafaa Moussaoui Rahhab.

La Sra. PIN recorda que el Consell de Ciutat és el màxim òrgan de participació a Barcelona, i fa avinent que han volgut proposar el nomenament de dues persones que reflecteixin la diversitat de la ciutat, com és la d'origen, així com tota la feina que es fa des de les entitats. Així, doncs, proposen el Sr. Amadou Bocar, que fa més de vint-i-cinc anys que és a Catalunya, que ha treballat com a mediador intercultural en conflictes entre persones del Senegal i d'ètnia gitana, sobretot a la franja del Besòs; que ha participat i ha fomentat la participació de les comunitats africanes a la vida de la ciutat, i que ha representat entitats catalanes al fòrum internacional de Bamako. Proposen, també, Wafaa Moussaoui, que ha fet una gran tasca en el camp del treball comunitari entre joves immigrants, i ha participat com a referent en projectes d'apoderament i suport escolar de joves de diversos orígens; igualment, destaca que ha treballat amb les comunitats musulmanes del Clot i és formadora en interculturalitat en el projecte de joves referents en el projecte de Barcelona Intercultural. Destaca, igualment, la seva tasca com a dinamitzadora de joves d'origen marroquí en aspectes de gènere; la col·laboració amb l'espai Avinyó, alhora que representa les noves generacions d'origen divers que són el futur de la ciutat.

El Sr. BLASI avança el vot favorable a aquests nomenaments i aprofita per donar-los la benvinguda al Consell de Ciutat.

Dit això, vol deixar palesa la queixa per la deixadesa demostrada pel grup de Barcelona en Comú en la responsabilitat en l'àmbit de la participació i, en aquest cas concret, en el del Consell de Ciutat.

La Sra. MEJÍAS anuncia l'abstenció de Ciutadans, tal com fan amb totes les designacions de la resta de grups municipals; i critica a Barcelona en Comú que hagi trigat tants mesos a designar les persones que formen part d'aquest consell, més encara quan aquesta formació es presenta com a abanderada de la participació.

La Sra. CAPDEVILA ratifica el suport al nomenament d'aquestes dues persones, representants d'associacions de senegalesos de Catalunya i del Centre Cultural Islàmic Català.

Així, tal com ja van expressar en la comissió de Presidència, reitera, com a membre que ha estat durant molts anys del Consell de Ciutat, la invitació a participar en aquest òrgan consultiu, que representa tots els districtes i les entitats de la ciutat.

La Sra. ESTELLER lamenta la lentitud de Barcelona en Comú en el nomenament d'aquestes dues persones, així com també la manca d'informació sobre les seves trajectòries que els van demanar. Afegeix una crítica igualment per la falta de consideració del Govern envers el Consell de Ciutat, que li nega l'impuls i l'estatus que ha de tenir, ja que inclou entitats que treballen el dia a dia i que tenen un pes específic en l'àmbit de la participació.

La Sra. PIN considera que tots els grups comparteixen la importància del Consell de Ciutat, i diu que no estan d'acord amb els retrets de Ciutadans; i observa al grup del PP que és la primera vegada que es demana el currículum de les persones proposades per al Consell de Ciutat, i diu que confia que no sigui per l'origen d'aquestes persones.

El Sr. BLASI celebra novament la incorporació de les dues persones nomenades al Consell de Ciutat, però insisteix a recordar que porten un any de demora, fet especialment greu, atès que la regidora i el comissionat tenen entre les seves funcions la participació. Per tant, diu que això li fa constatar que no creuen en la participació reglada, ni en el paper del Consell de Ciutat.

La Sra. ESTELLER reclama respecte a la Sra. Pin, i que no menystingui el seu grup pressuposant-li intencions poc clares. Puntualitza que van demanar a Secretaria la trajectòria de les dues persones proposades i encara no els ho han fet arribar; per tant, qui negligeix donar-los la informació és la regidora de la Sra. Pin, que obstrueix permanentment les accions del Consell de Ciutat.

S'APROVA el dictamen en debat amb l'abstenció dels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i de les Sres. Mejías i Barceló, dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller, i també del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

- 9.- (20164345 i 20164346) APROVAR els expedients de reconeixement de crèdit núm. 20164345 i 20164346, a favor de l'empresa Banco Santander, SA, amb NIF A39000013, relatius, el primer, a la quantitat d'11.536,32 euros, que correspon a la mensualitat de juliol de 2013 del contracte 11003308 (lot 3 de l'expedient 20114060) de subministrament mitjançant arrendament de 16 vehicles tipus turisme, sense distintius, per a l'ús de la Guàrdia Urbana de Barcelona, que va quedar pendent de pagament, i el segon, a l'import de 10.815,30 euros, corresponent a la despesa generada per la utilització de 15 vehicles tipus turisme propietat de l'empresa indicada, durant el mes de desembre de 2015, i no reconeguda a l'exercici corresponent. AUTORITZAR, DISPOSAR i OBLIGAR a favor de l'empresa Banco Santander, SA, amb NIF A39000013, per una part, la despesa d'11.536,32 euros, IVA inclòs, de la qual 9.534,15 euros corresponen a l'import net i 2.002,17 euros, a l'IVA al 21%; i d'altra banda, la despesa per import de 10.815,30 euros, IVA inclòs, 8.938,26 euros del qual corresponen a l'import net i 1.877,04 euros, a l'IVA al 21%; ambdues a càrrec a la partida 0401 20400 13211, del pressupost del 2016.

S'APROVA el dictamen precedent amb el vot en contra del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

COMISSIÓ D'ECOLOGIA, URBANISME I MOBILITAT

- 10.- (CO 2016-10/23) RATIFICAR, com a ens consorciat, l'acord adoptat per l'Assemblea General del Consorci del Parc Natural de la Serra de Collserola, en la sessió de 20 de juny de 2016, relatiu a l'ampliació de la modificació dels seus estatuts aprovats per l'Assemblea General de l'entitat en la sessió de 22 de juliol de 2014, amb l'objecte d'adaptar-los a la Llei 27/2013, de 27 de desembre, de racionalització i sostenibilitat de l'Administració local i a la Llei 15/2014, de 16 de setembre, de racionalització del sector públic i altres mesures de reforma administrativa i altres modificacions adients, segons consta a l'expedient administratiu annex.

S'APROVA el dictamen precedent amb l'abstenció del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

Districte de Sarrià - Sant Gervasi

- 11.- (14PL16284) SUSPENDRE l'aprovació definitiva, de conformitat amb els articles 92.1.b del text refós de la Llei d'urbanisme (Decret legislatiu 1/2010, de 3 d'agost) i 42.5 de la Llei de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú (Llei 30/92, de 26 de novembre) del Pla especial integral i de millora urbana per a l'ordenació de la parcel·la amb front als carrers de Bonaplata, 44-52, i carrer Fontcoberta, 16-24, promogut per Bigdal 5000, SL, en vista de l'existència de motius determinants de la suspensió de la seva aprovació, a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que consta a l'expedient i es dona per reproduït a efectes de motivació; ADVERTIR als promotors del pla, de conformitat amb l'article 92.1 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, que disposen d'un termini de tres mesos, a comptar des del dia següent al de la notificació d'aquest acord, per realitzar les activitats necessàries per continuar la tramitació; en cas que no ho facin, es declararà la caducitat de l'expedient administratiu i es procedirà a l'arxiu de les actuacions; NOTIFICAR el present acord als promotors del pla.

S'APROVA, per unanimitat, el dictamen precedent.

Districte de Gràcia

- 12.- (14PL16208) RECTIFICAR, a l'empara de l'article 109.2 de la Llei 39/2015, d'1 d'octubre, del procediment administratiu comú de les administracions públiques, l'errada material continguda al document aprovat definitivament pel Plenari del Consell Municipal en sessió de 27 de maig de 2016, del Pla especial d'establiments de concurrència pública i altres activitats del Districte de Gràcia, d'iniciativa municipal, en el sentit a què fa referència l'informe de la Direcció de Serveis de Planejament, que es dona per reproduït a efectes de motivació; INCORPORAR la documentació corregida al document definitiu del pla.

S'APROVA el dictamen precedent amb el vot en contra dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i de la Sra. Esteller, i amb l'abstenció del Sr. Garganté i de les Sres. Lecha i Rovira.

c) Proposicions

D) Part d'impuls i control

a) Proposicions / declaracions de grup

Del Grup Municipal de CiU:

Prop. 1.- (M1519/4445) El Plenari del Consell Municipal acorda: - Lamentar la política de gestos del Govern municipal, més centrada en la creació de polèmiques ciutadanes que en l'abordatge i la resolució dels problemes reals dels barcelonins i les barcelonines. – Instar el Govern municipal a abandonar aquesta política de gestos per centrar-se immediatament en la recerca de solucions efectives als problemes i reptes de Barcelona.

El Sr. FORN presenta la proposició amb la qual volen posar de manifest la preocupació que els causa la marxa del Govern municipal i la pèrdua d'oportunitats per a la ciutat.

Subratlla que l'actual govern ja ha complert setze mesos de mandat, temps suficient per constatar quines són les seves prioritats i, sobretot, si van dirigides a resoldre els problemes reals de la ciutadania. Manifesta que, malauradament, el balanç que poden fer d'aquests mesos de govern no és positiu; no tant perquè els models de ciutat siguin diferents, cosa ben legítima, sinó per l'absència de model. Així, consideren que el Govern municipal està mancat de rumb, i pateix una gran feblesa i aïllament que paralitzen la ciutat.

Posa en relleu que s'ha passat d'un govern inicial d'onze regidors a un de quinze, amb la incorporació del grup del PSC, que com preveïen encara el fa més feble, tal com demostra avui mateix el fet que s'ha hagut de retirar de l'ordre del dia d'aquesta sessió l'aprovació de la proposta d'ordenances fiscals; o que la setmana passada, en comissió, es va perdre l'aprovació del PAM, un fet insòlit que mai no havia passat a Barcelona.

Afirma que podria posar més exemples de projectes aturats o que pateixen grans retards. Així, diu que podrien parlar del PEUAT, de l'ordenança de terrasses, de l'aplicació de l'ordenança de bicicletes, del Pla d'inversió municipal. Diu que podria parlar, també, de les desautoritzacions constants al cos de la Guàrdia Urbana, i destaca que mai s'havia vist un allunyament tan gran entre el cos i els governants de la ciutat. I afegeix que poques vegades havien vist un govern tan poc decidit a fer complir les seves ordenances.

Dirigint-se a l'alcalde, li reitera l'avertiment que no pot governar com si tingués un govern en majoria, atès que necessitaria 21 regidors i regidores per garantir-la. Li recorda que, altrament, li correspon crear les condicions per poder arribar a acords, i li recomana que no actuï amb prepotència i que escolti els grups municipals, que accepti que tothom pot fer aportacions positives i, sobretot, que centri la seva acció política en aquells assumptes que preocupen a la ciutadania.

Altrament, constata que en comptes de governar des del diàleg i l'acord, hi ha hagut un menyspreu total envers alguns grups de l'oposició; que s'aturaven projectes acordats com la reforma del Paral·lel, la segona fase d'urbanització de la Diagonal, la implementació de la D30, el cobriment de la ronda de Dalt o el túnel de Glòries.

Igualment, confirma que es fa un gir a les polítiques que havien convertit Barcelona en un referent mundial entre les ciutats intel·ligents. Els retreu haver executat projectes d'una manera maldestra i d'esquena als veïns, i que havien estat àmpliament consensuats amb els grups polítics, com ara la superilla del Poblenou. Critica la creació de debats estèrils que només provoquen confrontació i divisió social, com el cas de l'estàtua de Colom o la Sagrada Família, i l'últim exemple de l'exposició "Franco, Victòria, República. Impunitat i Espai Urbà", fent cas omís de l'advertència de l'error que suposava instal·lar les estàtues al Born i que ha provocat que haguessin de recular i retirar-les.

Reitera que han transcorregut setze mesos d'ençà que va començar el nou mandat, i que és evident que no tot el que han fet ha estat negatiu, però entén que s'imposa preguntar-se si Barcelona no ha perdut oportunitats; si en un context de recuperació econòmica la ciutat està fent tot allò que cal en la creació de llocs de treball, en l'atracció d'inversió, en l'àmbit de la cultura o en la construcció d'una ciutat més amable i més segura.

Precisa que han d'entendre aquesta proposició com una reprovació a l'acció de govern, ja que Barcelona no pot quedar aturada per la incapacitat d'un govern feble.

La Sra. MEJÍAS avança que el seu grup votarà favorablement la proposició, ja que després de setze mesos de govern de Barcelona en Comú han detectat molts problemes; un problema de contingut en l'acció de govern, mancat de projecte de ciutat, però, sobretot, han constatat un problema d'actitud, i posa a tall d'exemple que fa pocs dies el primer tinent d'alcaldia, sense comptar amb els suports necessaris per tirar endavant les ordenances fiscals, es va permetre el luxe d'explicitar que exclou de pactes i acords pràcticament la meitat del Consistori.

Considera que el Govern s'ha negat a acceptar que està en minoria i que no pot prendre decisions sense el consens de la resta de grups municipals; i diu que són conscients que la supèrbia porta el Govern a excloure'ls dels acords i prendre decisions de caràcter unilateral amb conseqüències greus per a molts sectors de la ciutat.

Entén que, precisament per aquesta actitud que els impedeix governar, es dediquen a posar cortines de fum, a promoure polèmiques per tancar la nul·la gestió de govern que, per primera vegada, ha provocat que no s'aprovi el PAM, ni el Pla d'inversions. Repeteix que aquesta situació està causada per l'actitud del govern de prendre decisions de caire unilateral sense tenir el consens dels grups i que reporta un greu perjudici a bona part de la ciutadania.

Recapitula que el Govern va estrenar-se amb la seva particular croada antimonàrquica, amb el canvi de noms de carrers o menystenint persones que han deixat un llegat important a la ciutat; indica que han creat conflictes entre comerciants i maners, els restauradors i les terrasses, els empresaris i les llicències i el malestar en els cossos de seguretat.

Consideren que aquesta no és la manera de governar Barcelona i insisteix que no es tracta de crear polèmiques sinó consensos, de manera que conviden el Govern a canviar la seva actitud i a tirar endavant els projectes i a establir les prioritats que necessita la ciutat.

El Sr. BOSCH posa com a exemple Teddy Kollek, que fou alcalde de Jerusalem, una ciutat ben complicada de gestionar, que deia que s'ocuparia dels carrers en comptes de fer sermons, i compara aquesta actitud amb el que succeeix a Barcelona, on és evident que la situació és inversa. Així, destaca que a la ciutat hi ha molta pancarta i molta consigna per causes que assegura que el seu grup comparteix, però que d'aquesta manera no arriben mai a resultats pràctics.

En aquest sentit, assenyala que una ambiciosa política d'acolliment de persones

refugiades s'acaba materialitzant amb un comptador de morts a la Barceloneta; o també lamenten que el Govern acabi amb un acord amb el grup del PSC, la política del qual no comparteixen. Fa notar que els decep profundament que tota l'ambiciosa política de memòria històrica de Barcelona en Comú acabi amb una estàtua de Franco tirada al carrer plena d'ous i de pintura; o que la seva grandiloqüent política d'habitatge es resumeixi amb una piulada culpant els Mossos d'Esquadra d'un desnonament.

En conseqüència, manifesta el parer que aquesta política de pancarta i de gestos no és una política d'esquerres, que és la que s'aplica al carrer amb la gestió diària demostrant que les coses es poden fer d'una altra manera i amb resultats. Altrament, retreu al Govern que, de vegades, obli el carrer i que quan el toca patini, com és el cas de qüestions com el top manta, els urinaris, les terrasses, les bicicletes, la circulació o la mala gestió de la superilla.

Entén que el Govern té un problema greu, ja que a un alcalde no se li exigeix necessàriament que practiqui una política internacional d'alt nivell i molt ambiciosa; però sí que és absolutament preceptiu que una alcaldessa gestioni la cosa pública de la ciutat, per a la qual cosa l'ha votada la ciutadania.

Insisteix que no es demana un govern del *rum-rum*, sinó un govern que gestioni i que es noti la seva acció impecable als carrers i als espais públics.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ recorda a l'alcaldesa que fa setze mesos que és al capdavant de l'Alcaldia, durant els quals el seu govern, lluny de solucionar els problemes de la ciutat els agreuja, quan no paralitza Barcelona, i considera que avui en tenen un nou exemple amb les tres pàgines d'ordre del dia d'aquest plenari.

Acusa l'alcaldesa de no governar i tan sols de gesticular amb la voluntat de silenciar les mancances del seu govern i la falta d'un projecte de ciutat. Addueix, en aquest sentit, que el Govern no té un problema de majories, i que va començar el mandat amb la minoria més absoluta que mai no havia tingut un govern en aquest ajuntament, sinó la seva incapacitat per arribar a acords i a promoure un diàleg efectiu amb la resta de grups municipals, amb unes conseqüències que acaba pagant la ciutadania.

Remarca que, per primer cop, no han pogut aprovar el PAM, i que el van haver de retirar la setmana passada en comissió; les ordenances fiscals també s'han hagut de retirar de l'ordre del dia d'aquesta sessió en no tenir majoria per aprovar-les; igualment, no tan sols no han presentat els pressupostos del 2017, sinó que els d'enguany no van ser aprovats.

Confirma que l'alcaldesa és procliu a les moratòries, tal com demostra que ha promogut noves moratòries a ordenances com la d'animals o la bicicleta; paralitza projectes com el del Paral·lel o condiciona la continuïtat del túnel de Glòries; l'acusa d'afavorir la presència de maners i haver obert una esquerda amb el cos de la Guàrdia Urbana, essencial per a la ciutat com a policia de seguretat i convivència. Continua dient que promou una participació ciutadana que a l'hora de la veritat no reconeix, com és ben evident amb el cobriment de la ronda de Dalt. Retreu al Govern que imposi el traçat del tramvia pel tram central de la Diagonal, tot i que els barcelonins ja es van posicionar majoritàriament en contra.

No obstant aquest estat de coses, reconeix que no tota la culpa és de l'alcaldesa, que té complicitats a l'oposició entre els grups municipals que continuen sense tenir el coratge polític per anar més enllà de la queixa i promoure una alternativa de govern per possibilitar un canvi a l'Alcaldia. I fa notar que l'alcaldesa governa pel suport del PSC, però també amb la passivitat dels grups municipals que no són capaços d'articular una alternativa i posar-se d'acord en els aspectes que els uneixen, com és una Barcelona millor, que és condició imprescindible i que obliga a la substitució de l'Alcaldia.

La Sra. LECHA avança que no té la intenció d'estendre's gaire en aquesta intervenció perquè entenen que la proposició de CiU és una pèrdua de temps que no mereix dedicar-hi ni un minut més del que pertoca.

En aquest sentit, es pregunta si allò que proposa és una reprovació global del govern de Barcelona en Comú i el PSC i, si és el cas, els demana que ho posin per escrit i que ho diguin clarament, i observa, que tal vegada, el seu grup hi votaria a favor.

Altrament, constata que d'allò que volen parlar és de postureig i gesticulació, fent-ho, però, de la mateixa manera. Reconeix, tanmateix, que és una evidència que el Govern municipal i la mateixa alcaldessa viuen de gestos i discursos grandiloqüents, així com que els dos grups que formen el Govern estan aïllats i amb menys punts cada dia amb l'oposició, com demostren el PAM i les ordenances que avui han hagut de retirar.

Altrament, però, fa notar que CiU tampoc no presenta una alternativa, ni tan sols fa cap proposta; per tant, entén que no poden demanar a la resta de grups municipals que participin en un acte de precampanya electoral. Diu, en aquest sentit, que no saben a quin regidor o regidora del Govern li podrien atorgar el premi a la gesticulació buida, però sí que qui té tots els punts per al premi és el grup de CiU. Avança que el seu grup s'abstindrà en aquesta proposició, i els convida a continuar gesticulant en el debat.

La Sra. ANDRÉS anuncia que el seu grup no donarà suport a la proposició pel fons i per la forma. Quant al fons, assenyala que els regidors i regidores del Consistori són conscients que els darrers mesos que s'han aprovat moltes mesures de govern, concretament avui tres; i n'enumera un seguit d'ençà que el seu grup forma part del Govern, entre les quals el pla sobre l'estratègia d'ocupació a Barcelona; un pla d'impuls cultural; un pla de suport al sector de la restauració; un pla perquè els autònoms no paguin cap impost durant el primer any del seu establiment. Afegeix que ja han fet la presentació de l'esborrany del Pla d'ocupació juvenil i de qualitat, i assegura que podria esmentar moltes altres mesures dels mesos precedents a l'entrada del grup del PSC al Govern.

Observa que potser els grups de l'oposició no fan confiança al Govern municipal, però sí que li'n fan les institucions europees, que l'han subvencionat amb 4,8 milions d'euros a fi que pugui establir una renda mínima; així com una subvenció de 15 milions d'euros en fons per invertir als barris del Besòs, i entén que això constata que el govern de Barcelona genera confiança a les institucions europees i també a les organitzacions internacionals, ja que no fa ni dos dies que Oxfam va reconèixer l'esforç del Govern municipal per alliberar-se dels paradisos fiscals. Remarca, igualment, la confiança en el Govern per part de privats, i posa com a exemple que Volkswagen ha anunciat que instal·larà a Barcelona un centre d'anàlisi de dades. I afegeix que, a dia d'avui, la ciutadania tampoc no ha manifestat cap rebuig a l'acció de govern, tret d'alguns aspectes puntuals que requereixen diàleg i consens polític per poder-los resoldre.

Acaba la seva intervenció dient que aquesta proposició és un exemple molt clar de la política de gestos que, tanmateix, el grup de CiU assegura que rebutja.

El Sr. PISARELLO, dirigint-se al Sr. Forn, li fa avinent que tampoc no li agrada la gesticulació buida, i assegura que malgrat ser un govern en minoria tenen un programa municipal que voldrien poder discutir més que no ho han fet.

Observa que s'han esmentat algunes de les qüestions que s'han tractat les darreres setmanes com ara el pla per a la construcció de 1.800 habitatges per aconseguir un parc de lloguer social homologable al de les grans ciutats europees; i manifesta que li agradaria parlar de les polítiques de subvenció a l'IBI per a les famílies amb les rendes més baixes; del Pla digital, amb el qual s'han pressupostat més de setanta-cinc milions d'euros per desenvolupar polítiques de sobirania tecnològica; de les guies de contractació pública, que avui mateix han rebut el vistiplau de molts dels grups del Consistori; de les polítiques en matèria de sanitat i d'educació, pactades amb consellers vinculats a ERC, o de l'estratègia d'ocupació pactada amb la consellera Dolors Bassa. Continua dient que voldria parlar, també, de la renda de 350 i 250 euros mensuals per combatre la pobresa entre les dones grans i amb diversitats funcionals, o famílies monoparentals, pactada amb el grup de la CUP.

Considera que haurien de parlar de tot això que acaba d'esmentar, tot i que entén que l'oposició té tot el dret de voler recuperar protagonisme i que molts dels seus plantejaments són legítims; això no obstant, recorda que una dada objectiva com són les enquestes dels serveis municipals posen de manifest que els indicadors de satisfacció de la població pel que fa a la gestió econòmica d'aquest ajuntament són els més alts des de l'època de l'alcalde Maragall.

En conseqüència, manifesta que respectant i acceptant la invitació al diàleg — puntualitza que una cosa és dialogar i una altra posar-se d'acord—, i reconeixent la necessitat d'arribar a consensos, demana als grups de l'oposició que no posin per davant els seus interessos partidistes i que donin prioritat als interessos de ciutat.

El Sr. FORN observa al grup de la CUP que no cal que escurci la seva intervenció perquè els apressa la gana, atès que no tenen inconvenient a menjar en aquesta cambra.

Feta aquesta observació, puntualitza que no ha dit en cap moment que el grup del PSC no faci coses, i que no tot el que fan és dolent, però reitera que hi ha molts assumptes aturats a la ciutat, i li recorda que moltes de les qüestions que ha esmentat la Sra. Andrés ja s'estaven fent i, per tant, no suposen cap novetat, com és el cas concret de les clàusules socials dels contractes municipals a què avui mateix es referia la Sra. Fandos.

Quant als problemes reals de la ciutadania, recorda que són els que Barcelona en Comú situava en la seva campanya electoral, i esmenta dos eixos que aquesta formació va emprar en campanya com són, d'una banda, l'habitatge, àmbit en el qual la mateixa alcaldessa ha reconegut que cada dia es produeixen deu desnonaments a la ciutat. Per tant, li pregunten on són les polítiques que preconitzaven per aturar-los; o per quin motiu no es preocupen de l'increment, en un any, del 15% del preu de l'habitatge de lloguer.

Continua dient que també poden parlar del turisme, que abans consideraven tan dolent, i ara el venen com un èxit posant en relleu els dos milions de pernoctacions durant els mesos de juliol i agost.

La Sra. MEJÍAS diu que el Sr. Pisarello ha encertat de ple, ja que una cosa és dialogar i una altra posar-se d'acord; així, com que és ben evident que el Govern no té cap intenció de posar-se d'acord amb els grups de l'oposició, directament els exclouen i imposen el seu model per damunt del dels altres, tal com els tenen acostumats d'ençà que es va iniciar aquesta legislatura.

Dirigint-se al Sr. Bosch, li recorda que el pacte que refusa ERC en aquest ajuntament el manté a l'Àrea Metropolitana.

El Sr. BOSCH diu al Sr. Pisarello que la ciutat funciona bé malgrat la gestió del Govern municipal. I afegeix que el Govern de Catalunya complirà amb Barcelona tot i que al Parlament de Catalunya la seva formació voti en contra i intenti bloquejar totes les inversions i iniciatives envers la ciutat.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ felicita Barcelona en Comú, ja que tots els grups de l'oposició coincideixen a criticar el Govern, però no són capaços de promoure una alternativa per desbancar-lo de l'Alcaldia.

La Sra. LECHA, arran de l'al·lusió del Sr. Forn, explica que si porten alguna cosa per picar en aquesta cambra, la resta de grups ho fa a la dependència contigua i a costa del diner públic.

El Sr. PISARELLO proposa al Sr. Forn que quan vulgui poden debatre serenament els assumptes que ha plantejat.

Es referma en el fet que a la ciutat mai no s'havien fet tantes polítiques per intentar aturar els desnonaments, la creació d'una unitat d'exclusió residencial, negociacions amb els bancs per a la cessió de pisos buits, mobilització d'habitatge buit, projectes per construir habitatge en règim de lloguer social. Per tant, ratifica que els plans existeixen, i una altra cosa és que el grup de CiU no hi estigui d'acord; però recorda que moltes d'aquestes actuacions s'han pactat amb grups municipals com ERC, CUP o amb el PSC.

Per tant, expressa la voluntat d'arribar a acords amb la resta de forces polítiques del Consistori, i reitera la proposta de diàleg.

El Sr. FORN remarca que avui el Govern de la ciutat ha patit una derrota perquè la majoria del Plenari censura la seva manera de governar i li adverteix que no poden continuar així.

Manifesta que com a principal grup de l'oposició són conscients que qualsevol alternativa que es pugui plantejar al Govern passa pel grup de CiU, i afirma que n'assumeixen la responsabilitat, i assegura que estan disposats a treballar per una majoria àmplia alternativa a l'actual govern.

Ratifica que assumeixen aquest repte, que no és fàcil, perquè, altrament, consideren que no estarien a l'altura de les exigències si eludissin aquesta responsabilitat, i es compromet a iniciar converses amb tots els grups per explorar la possibilitat de formar una alternativa de govern.

S'APROVA la proposició / declaració de grup en debat amb quinze vots en contra — emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres. Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, i també pels Srs. Collboni i Mòdol, i les Sres. Ballarín i Andrés—, amb tres abstencions —emeses pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira—, i vint-i-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal de C's:

Prop. 2.-

(M1519/4455) El Plenari del Consell Municipal acorda: - Condemnar qualsevol tipus de violència exercida contra les persones, així com el vandalisme contra els elements de l'espai urbà. – Constatar el fracàs de l'exposició “Franco, victòria, República. Impunitat i espai urbà”, que ha motivat una intensa polèmica, ha provocat episodis de violència i vandalisme, i ha contribuït al desprestigi de la ciutat de Barcelona. - Reprovar l'actuació del comissionat per a la Memòria, del Govern municipal, que de manera unilateral va mantenir el contingut de l'exposició sense escoltar les recomanacions dels diferents grups municipals en una actitud antidemocràtica. – Que el Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acordi per consens destinar un espai a la memòria de la ciutat evitant qualsevol tipus d'ús polític de la història per justificar un comportament polític i emmarcar les interpretacions de present.

Es presenta el text transaccionat següent, que se sotmet a debat:

El Consell Municipal acorda: - Condemnar qualsevol tipus de violència exercida contra les persones, així com els actes incívics i el vandalisme contra els elements de l'espai urbà. – Constatar el fracàs de l'exposició “Franco, victòria, República. Impunitat i espai urbà”, que ha provocat reaccions ciutadanes contraposades davant un fet que hauria de generar adhesions —com és la condemna de la dictadura, i també ha ocasionat el desprestigi de la ciutat de Barcelona. – Cessar el comissionat per a la Memòria, del Govern municipal, que de forma unilateral va mantenir el contingut de l'exposició sense escoltar les recomanacions dels diferents grups municipals. –Que el Plenari de l'Ajuntament de Barcelona utilitzi els espais dedicats a la memòria evitant qualsevol tipus d'ús partidista de la història.

La Sra. MEJÍAS indica que la proposició pretén aprofundir en els esdeveniments ocorreguts recentment a la ciutat, i expressa la voluntat de definir els espais de memòria, que han de tenir el propòsit que la ciutadania, i especialment els més joves, coneguin episodis de la història i prenguin consciència de crims que mai més no s'han de repetir.

Puntualitza que l'objectiu dels espais de memòria és donar un missatge contra les dictadures, els règims totalitaris, els conflictes armats i també per honorar la memòria de les víctimes del terrorisme.

Remarca que Barcelona ha de disposar d'un espai de memòria com tenen altres ciutats com Berlín, París, Bremen o Buenos Aires, amb la finalitat del respecte als drets humans, fer visibles les víctimes, reconèixer la seva dignitat evitant qualsevol mena d'ús polític de la història per justificar un comportament polític i, sobretot, emmarcar interpretacions del present.

Concreta que la polèmica suscitada darrerament arran de l'exposició al Centre Cultural del Born “Franco, victòria, República. Impunitat i espai urbà” posa en evidència que, lluny de fer partícip la ciutadania d'un esdeveniment del passat i provocar la seva solidaritat i adhesió, va estar mal plantejada de bon començament, i la seva configuració va recollir les crítiques de tots els grups municipals, que van intentar que es replantegés, i va acabar provocant actes incívics i enfrontaments i ofenses a algunes víctimes. I retreu que, malgrat les advertències d'alguns grups municipals, el plantejament de l'exposició no va variar. Per aquest motiu, justifica la presentació de la present proposició, amb què demanen una condemna per part del Plenari contra qualsevol acte de violència, contra les persones i contra els elements de l'espai urbà.

Afegeix que també reclamen, amb aquesta iniciativa, que la persona que va plantejar inicialment una exposició d'una manera errònia, i que va mantenir el criteri malgrat les crítiques i els comentaris i requeriments dels grups municipals, sigui cessada del càrrec.

El Sr. CIURANA observa que aquesta exposició és l'exemple de la crònica d'un desastre anunciat, fruit de l'arrogància intel·lectual, de la supèrbia ideològica i de la incompetència política.

Retreu al Govern haver ignorat els advertiments que els van fer en la comissió de Cultura del setembre i que hagi persistit en l'error; recorda que en aquella ocasió dos grups municipals van demanar que es reconsiderés la presència de l'estàtua de Franco, altres tres es van abstenir i el Govern hi va votar en contra.

Qüestiona la necessitat de fer passar aquest tràngol a molta gent de bona fe, de tanta gent antifeixista que s'ha sentit profundament ofesa. Diu que és conscient que demanar perdó no forma part de l'actitud del Govern, però li recomana que com més aviat incorpori aquest concepte molt millor i s'estalviarà força problemes.

Insisteix a preguntar al Govern si considera que el Born és el Valle de los Caídos de l'independentisme; per què tenen l'obsessió malaltissa de rebaixar-ne el simbolisme; i per quin motiu tenen la dèria sectària de voler desdibuixar l'obra del Govern municipal anterior.

Manifesta que no entenen aquesta actitud, però sí que són conscients que el responsable polític màxim és el Sr. Pisarello, i, directament, n'és concretament el comissionat per a la Memòria. En aquest sentit, indica que el seu grup ha presentat unes esmenes, acceptades, a la proposició de Ciutadans en el sentit que, en primer lloc, es faci una condemna explícita de la dictadura franquista; que s'eviti destinar un espai per a la memòria en general, i l'ús partidista dels espais de memòria, que sí que tenen una lectura política; i, finalment, demanen passar del concepte de reprovació al de cessament del comissionat.

Per tot plegat, avança que el seu grup votarà favorablement la proposició.

El Sr. CORONAS confirma que el seu grup comparteix el desig de fer pedagogia i de trencar el silenci sobre els crims del franquisme que s'ha prolongat durant anys, però entén que el Govern municipal s'ha equivocat, atès que ha provocat divisió d'opinions en un assumpte, el franquisme, que hauria de generar unitat entre aquelles forces que sempre l'han condemnat.

Retreu al Govern que hagi provocat un enfrontament de memòries i ferit sensibilitats, especialment entre les persones familiars de víctimes del franquisme; que s'hagi permès exhibir símbols franquistes a l'espai públic, quan allò que haurien d'haver fet hauria estat retirar els que encara queden a la ciutat.

Retreu al Sr. Pisarello que no reconegui que s'ha equivocat, i remarca que no els va voler escoltar, i que el resultat van ser uns incidents no desitjats. Recorda que el seu grup va votar en contra de la ubicació de les estàtues franquistes a l'espai públic en comissió, mentre que el Govern, fent-los cas omís, els ha obsequiat amb cinc dies de vergonya per l'exhibició de les estàtues franquistes a l'espai públic i per posar en risc l'ordre públic i, per tant, la seguretat de les persones.

I afegeix que el primer tinent d'alcaldia també s'equivoca en no exigir responsabilitats, i diu que, per dignitat, el comissionat de Memòria ha de dimitir, i si no ho fa, ha de ser cessat per responsabilitat.

Confirma que aquest és el punt en què estan d'acord amb la proposició del grup de Ciutadans, tot i que entenen que el fons és molt diferent; observa que Ciutadans sembla que vulgui donar-los lliçons d'antifranquisme, parlar d'actes incívics i vandalisme, quan allò que s'ha produït ha estat una reacció ciutadana a una provocació. Fa notar que també apel·len a un ús no partidista, suposa que ideològic, i afirma que no estan d'acord amb aquesta premissa; en aquest sentit, recorda que el 10 d'octubre de 2013, arran d'una resolució contra el franquisme al Parlament de Catalunya, els diputats de Ciutadans van abandonar els escons entre crits i els estirabots del Sr. Cañas. Considera que això sí que és partidisme, i que Ciutadans pretén que tothom pateixi amnèsia quan es parla de franquisme.

Altrament, manifesta que el seu grup defensa la justícia que encara no s'ha fet i, per aquest motiu, avança el vot contrari a la proposició de Ciutadans.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ es refereix al cost de l'equipament del Born, 74 milions d'euros, que lluny de ser, com reclamava el seu grup, un punt de trobada bastit amb rigor històric, on tots els barcelonins, al marge de la seva ideologia i creences, s'hi poguessin sentir còmodes. Contràriament, constata que va ser un equipament dissenyat per a la controvèrsia i la divisió.

Afirma que no li agrada el centre cultural del Born, constituït unilateralment en zona zero o mausoleu de l'independentisme, i remarca que tampoc li agrada convertit en zona zero del *guerracivisme*; afegeix el refús que li han causat les imatges de fets vandàlics i de violència, algunes de les quals protagonitzades i promogudes per joventuts d'algunes formacions polítiques presents en aquest consistori.

Continua dient que tampoc li agrada que l'independentisme s'apropriï de determinats equipaments municipals, com és el Born, i que fins i tot se li hagi de demanar permís per fer-hi qualsevol activitat com si en tinguessin la propietat exclusiva.

En conseqüència, es proclama contrari als qui repartien carnets de catalanitat en funció d'afinitats independentistes, i als qui sobre la base de la seva ideologia extrema pretenen repartir-los, també, carnets de demòcrata. Diu que no és partidari que al Born s'enarborin senyeres ni banderes republicanes i, en tot cas, sí les banderes que els uneixen, que són la de Barcelona, la de Catalunya i, per a molts catalans, també l'espanyola.

Expressa que aquest és el plantejament que el seu grup vol posar de manifest, i per aquest motiu avança el suport a la proposició, en entendre que qualsevol mena d'exposició s'ha de fer des del vessant de la convivència i del rigor històric, no pas des de la confrontació, en aquest cas absolutament innecessària.

Demana deixar enrere l'evocació de guerres, més encara amb la voluntat de reinterpretar la història i, en ple segle XXI, convida a afrontar el futur mirant allò que els uneix, i apunta que en tenen una excel·lent oportunitat l'any vinent amb la commemoració del vint-i-cinquè aniversari dels Jocs Olímpics del 1992.

La Sra. ROVIRA assenyala que l'objectiu de l'exposició "Franco, victòria, República. Impunitat i espai urbà" és denunciar la impunitat del franquisme, no només durant la dictadura, sinó sobretot durant el règim constitucional que anomenen *democràcia*.

Posa de manifest que les polèmiques estàtues de Franco i la de la Victòria no s'han escollit a l'atzar; recorda que l'estàtua equestre de Franco va estar instal·lada al Castell de Montjuïc fins al 2008, i l'altra va romandre al Cinc d'Oros, a l'encreuament del passeig de Gràcia i la Diagonal, fins a l'any 2011, i retreu que governs anteriors no les haguessin retirat abans.

Remarca que no s'ha d'oblidar que al conjunt del país romanen encara restes de simbologia feixista, que fan més o menys soroll; i fa avinent que, en reunir-se amb el comissionat per a la Memòria, ja sabien que un dels objectius de l'exposició era que la ciutadania pogués dialogar i interactuar amb les estàtues, tal com ha succeït. Manifesta que per al seu grup l'estàtua de Franco va acabar on sempre hauria d'haver estat: a terra; i assegura que lamenten que no s'hi hagi deixat més dies a fi que gent d'arreu pogués anar a expressar-s'hi davant.

Diu que, a parer seu, és inexplicable la permanència en el temps de la simbologia feixista, i que és precisament això que hauria d'haver generat polèmica i emplenat xarxes i titulars. Fa avinent que consideren violència el fet que fins a dia d'avui encara no s'hagi reparat la memòria dels qui van lluitar, que encara no s'hagin tret els monuments i simbologies feixistes dels carrers per fer-ne un ús museístic i explicar la història del terror que va provocar el feixisme a Catalunya.

Denuncia que hi hagi hagut quaranta anys d'impunitat d'ençà de la mort, al llit, del dictador, i afegeix que si alguna cosa els ha deixat clara tota aquesta polèmica és que les ferides no estan tancades, i que les persones han sentit la necessitat d'expressar-se.

Fa notar que els membres de Ciutadans ja van deixar clara la seva posició respecte a Franco quan deien, textualment, "*han tenido ustedes un dictador que se ha muerto en la cama*", com si el dictador no anés amb ells, tal vegada perquè el consideraven un governant legítim.

Entenen, per tant, que el seu bàndol durant el 1936 era el dels feixistes de l'Alçament, i els repeteix que tota cultura és política, malgrat que Ciutadans insisteixi repetidament a donar-li una falsa neutralitat, que reforça la història dels qui van vèncer.

Considera, en conseqüència, que l'argumentació que cal oblidar el passat i no reescriure la història només legítima el cop d'estat a la República i el que va provocar posteriorment, així com també el reconeixement d'un rei posat per un dictador.

Constata que Ciutadans, amb l'argument que no és ni d'esquerres ni de dretes, amaga una ideologia neofeixista i metafalangista molt perillosa i que cal combatre des de tots els fronts.

Avança, per tant, el vot contrari a la proposició.

La Sra. ANDRÉS subscriu, com ja s'ha dit, que el que es pretenia amb l'exposició era obrir una reflexió sobre l'herència frontista de la cultura franquista, sobre la impunitat del règim i les conseqüències de la repressió, i també sobre l'ocupació simbòlica i efectiva que va exercir de forma violenta de l'espai públic el règim franquista.

Admet que la pedagogia dels continguts de l'exposició probablement no hagi arribat a un grau d'aprofundiment que alguns sectors socials, fins i tot polítics, necessiten per entendre aquesta exposició. Això no obstant, entén que aquesta iniciativa s'hagués hagut de fer amb tota normalitat que s'espera d'un context democràtic plenament consolidat, i amb unes institucions fortes, com és aquest ajuntament, i una societat plenament conscient de la seva història i del seu passat.

Discrepa absolutament, però, amb el fet que aquesta exposició sigui un fracàs del Govern municipal, encara menys quan aquest fracàs es justifica per uns actes incívics puntuals, ni tampoc pel mateix frontisme que es constata en aquest Consistori, i que no ha estat de cap manera la intenció del Govern en promoure aquesta exposició.

Diu que no comparteixen que s'hagi desprestigiada la ciutat i, altrament, consideren que es desprestigia quan es magnifiquen determinats actes amb l'objectiu d'erosionar el Govern municipal.

Manifesta que els causa preocupació la proposta de tancar la història en un espai concret, com si en si mateixa fos un element d'agitació social; altrament, són del parer que no s'han de posar tanques a la memòria i a la història, sinó estendre-la per diversos indrets de la ciutat, sense complexos ni prejudicis.

El Sr. PISARELLO considera ben legítim que les polítiques de memòria, les culturals en general, generin controvèrsies perquè viuen en una societat plural. Per tant, una exposició com la del Born és susceptible de generar opinions enfrontades. En aquest sentit, destaca que historiadors i entitats memorialistes i de víctimes s'han expressat a favor de l'exposició, mentre que d'altres ho han fet obertament en contra. Lamenta, doncs, que gent sincerament antifranquista s'hagi sentit ferida, i reconeix que veient el que ha succeït segurament farien les coses d'una altra manera.

Això no obstant, diu que no creu que l'exposició hagi fracassat, ni que sigui innecessària, sinó que, contràriament, la considera necessària i remarca que està sent visitada per molta gent, molta de jove, i valora que calia trencar el silenci, sobretot en un país on encara queda molta simbologia franquista als espais públics.

Afegeix que també consideren legítim fer aquesta exposició al Born, un espai de memòria, que com deia fa poc el poeta Narcís Comadira el franquisme, si es té en compte el que va significar, es pot comparar a un altre 1714.

Així, doncs, malgrat que hi ha aspectes d'aquesta exposició que s'han de revisar i reconèixer efectes que no s'havien previst, assegura que el Govern municipal té una política de memòria que continuarà defensant. I celebra que, per primera vegada, la Sra. Mejías hagi reconegut que calen les polítiques de memòria democràtica, i que es pot discutir la manera d'abordar-les.

Quant al comissionat al capdavant de les polítiques memorial, remarca que és catedràtic d'història i una persona molt reconeguda en el camp memorial, i entén que no cal estar al cent per cent d'acord amb ell per reconèixer que és un gran professional, i que aquestes polítiques són necessàries a fi de construir una democràcia sana de cara al futur.

La Sra. MEJÍAS puntualitza que l'objectiu de la proposició era avaluar la manera de desenvolupar i elaborar les polítiques de memòria a Barcelona, una ciutat que acull moltes sensibilitats diverses amb referència a molts episodis històrics. Així, doncs, diu que està d'acord amb el Sr. Pisarello que cal dialogar i consensuar de quina manera es desenvolupen aquests episodis als espais de memòria.

Confia, per tant, que aquesta iniciativa hagi servit per a alguna cosa positiva, tot i que alguns l'hagin volgut utilitzar de manera partidista; en aquest sentit, fa notar al Sr. Coronas que la seva formació votarà a contracor aquesta proposta de Ciutadans, i entén que ERC haurà de donar explicacions públicament de per què nega una condemna de la violència, del fracàs de l'exposició, sol·licitar el cessament del comissionat i a no usar d'una manera partidista els espais de memòria, i entén que hi vota en contra pels seus mateixos problemes interns, i perquè han estat els primers interessats a provocar actes incívics en aquell espai. Qualifica de mestres els representants d'ERC en impulsar idees i iniciatives per enfrontar i dividir la ciutadania.

Seguidament, replica la intervenció de la Sra. Rovira convidant-la a fer una reflexió sobre les barbaritats que expressa en les seves intervencions, tot i que assegura que les seves paraules no la incomoden gens ni mica, atès que algú que defensa, empara i es fotografia amb terroristes no és gens sorprenent que no estigui d'acord amb els espais de memòria per recordar i dignificar les víctimes, i sobretot defensar els drets

humans. Li recrimina que no li faci vergonya fer determinades declaracions i afirmacions, i assegura que a ella si que li'n fa que en aquest Consistori hi hagi persones que diuen i fan aquestes coses.

El Sr. CIURANA celebra que el Sr. Pisarello hagi reconegut que les coses no s'han fet bé, i diu que el seu dubte és si aquesta és una conversió profunda o simplement un llop amb pell de xai, però creu que amb el temps esbrinaran si obeeix al convenciment o simplement a un moviment tàctic.

Entén que amb aquesta mena d'assumptes entre tots haurien de procurar anar al fons de la qüestió i no quedar-se amb l'eslògan com passa massa sovint.

Seguidament, recomana a la Sra. Andrés que es llegeixi el text transaccionat de la proposició, atès que ha expressat la seva argumentació sobre la base del text inicial.

Quant a la intervenció de la Sra. Rovira, que considerava que CiU ja hauria pogut retirar l'estàtua equestre de Franco del Castell de Montjuïc i l'estàtua de la Victòria dels Cinc d'Oros, li recorda que a Barcelona van governar durant trenta-dos anys el PSC i ICV.

El Sr. CORONAS entén que ha quedat clar amb aquest debat que hi ha una majoria que demana el cessament del Sr. Vinyes, comissionat per a la Memòria.

Tot seguit, fa notar a la Sra. Mejías que ella mateixa s'ha respost a la pregunta de per què no voten la seva proposició, i li recomana que es passi la gravació del que acaba de dir. En aquest sentit, li pregunta que vol dir amb "provocar fractures", abrogant-se Ciutadans el paper de garant del consens i de la unitat a Catalunya i amb les qüestions referents al franquisme.

Remarca que mentre quedin persones sense identificar en fosses i als vorals de les carreteres no s'haurà fet justícia.

La Sra. ROVIRA afirma que no es penedeixen gens ni mica de reclamar la llibertat dels presos polítics bascos, i que ho tornaran a fer tantes vegades com calgui perquè s'aturi la dispersió d'aquests presos.

La Sra. ANDRÉS demana al Sr. Ciurana que no falti a la veritat ni a la història i que no faci frontisme amb aquestes qüestions.

Subratlla que gràcies a la Llei de memòria històrica s'està retirant simbologia de la ciutat, i que ha servit per reconèixer les víctimes i per al pagament de pensions.

La Sra. MEJÍAS diu que veu nerviós el Sr. Coronas perquè avui haurà de justificar moltes coses i, sobretot, la seva posició en aquesta cambra; i li adverteix que no li servirà el subterfugi de posar Ciutadans al costat franquista, ja que la generació de Ciutadans no va viure el franquisme, i assegura que l'han condemnat en nombroses ocasions, i diu que si convé ho tornarà a fer ara.

Per tant, reclama una justificació d'ERC per votar en contra de la seva proposició davant l'opinió pública i els seus militants, i entén que el Sr. Coronas és conscient que cometen un error.

Finalment, agraeix els vots favorables a la proposició, i fa avinent al Sr. Pisarello que esperen que es pugui arribar a un acord per gestionar els espais de memòria, perquè no és just que entitats que han treballat molt per la lluita pels drets humans com l'Amical de Mauthausen hagin de sentir coses com les que es van dir el dia de la inauguració de l'exposició; i a fi d'evitar-ho, convida el primer tinent d'alcaldia a millorar aquestes exposicions i, sobretot, a fer-les amb consens.

ES REBUTJA la proposició / declaració de grup en debat amb vint-i-tres vots en contra —emesos pels Srs. Pisarello, Asens, Colom, Montaner i Badia i les Sres.

Colau, Ortiz, Sanz, Pin, Pérez i Vidal, els Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, els Srs. Bosch, Coronas i Puigcorbé i les Sres. Capdevila i Benedí, i també pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira— i divuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal del PP:

Prop. 3.-

(M1519/4448) El Plenari del Consell Municipal acorda: 1. Instar el Govern municipal a traslladar a aquest Plenari del Consell Municipal per a la seva aprovació, i en un termini no superior a tres mesos, un calendari d'activitats per commemorar el 25è aniversari de la celebració dels Jocs Olímpics i Paralímpics de Barcelona, amb la voluntat de recuperar aquesta fita històrica i reeditar l'esperit d'unitat, concòrdia, orgull i il·lusió que es va viure entre els barcelonins en aquelles dates i en què, entre altres, figurin: - Actes de reconeixement a totes les persones, entitats i institucions que van tenir un paper cabdal en la nominació i posterior organització dels Jocs, així com als voluntaris de Barcelona 92. - Organització d'exposicions per rememorar el que van ser els Jocs Olímpics de Barcelona i el que va suposar per a la ciutat de Barcelona ser la seu d'aquest esdeveniment, en diferents àmbits, com ara el social, l'econòmic, l'urbanístic, el cultural i l'esportiu. - Programar diferents activitats esportives de caire popular, principalment a les instal·lacions esportives que van acollir proves olímpiques. - Fer una campanya de transmissió dels valors de l'esport i l'esport paralímpic. 2. Fer partícips d'aquesta commemoració les diverses administracions que van col·laborar en l'organització dels Jocs, així com federacions esportives i comitès olímpics i paralímpics.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ addueix que després d'haver evocat, en tractar la proposició precedent, el 1714, el 1936 i el 1975, ell pretén evocar, amb la que presenta el seu grup, el 1992, ja que l'any vinent farà vint-i-cinc anys que Barcelona va acollir la celebració dels Jocs Olímpics i Paralímpics d'Estiu.

Destaca que és un fet objectiu, innegable per a gairebé tothom, que l'organització i la celebració d'aquest esdeveniment va significar un abans i un després per a Barcelona; va suposar un èxit de la ciutat que té noms i cognoms, entre els quals destaca Pasqual Maragall, llavors alcalde de Barcelona, i Joan Antoni Samaranch, llavors president del COI. Reconeix que n'hi ha molts d'altres, com Josep Miquel Abad o Carles Ferrer Salat, i moltes altres persones que des de les seves responsabilitats públiques o compromís amb la ciutat van fer possible que aquells Jocs Olímpics del 1992 fossin un encert, i un gran exemple de col·laboració publicoprivada amb l'objectiu comú de fer una Barcelona millor; alhora, destaca la col·laboració plena entre administracions, Ajuntament, Generalitat i el Govern d'Espanya, convençudes que juntes podien fer moltes més coses que no pas separades i fer-les millor.

Considera que allò que van representar els Jocs Olímpics del 92 ha d'estar vigent ara més que mai amb motiu de la commemoració del vint-i-cinquè aniversari, com l'impacte social, econòmic, urbanístic, cultural i esportiu d'aquell esdeveniment; el fet que va contribuir a la transformació urbana i, alhora, va generar i enfortir un sentiment d'orgull barceloní expressat des de la solidaritat. I destaca allò que van representar els Jocs Paralímpics per a les persones amb alguna discapacitat.

En conseqüència, justifica la presentació de la present proposició en commemoració de l'aniversari d'una fita tan important com van ser els Jocs Olímpics reeditant l'esperit de concòrdia, d'il·lusió, d'orgull, també de col·laboració interadministrativa, imprescindible en els temps presents i, si és factible, amb una ànima de govern diferent.

La Sra. FANDOS avança que el seu grup donarà suport a la proposició perquè comparteix que el 1992 Barcelona va assolir el somni olímpic, amb uns Jocs que van realçar la seva capacitat organitzativa i d'acollida, la participació ciutadana i el reconeixement del voluntariat, els èxits en les competicions esportives, la transformació urbana i, sobretot, l'autoestima col·lectiva.

Remarca que van ser uns Jocs Olímpics amb uns valors propis que van crear un vincle per sempre amb l'esport, que des de llavors ençà no ha parat de créixer a la ciutat gràcies als clubs i les federacions esportives i a les administracions públiques.

Per tant, manifesta que estan d'acord a commemorar l'aniversari d'aquell esdeveniment, però no mirant enrere, sinó que el volen aprofitar com una oportunitat per establir el lligam definitiu de Barcelona amb els valors de l'olimpisme, que signifiquen poder transformador i de creació, capacitat d'esforç i superació, fórmula de convivència, una manera de viure que posa l'esport en un lloc prioritari.

Recorda que ara fa cinc anys que es va commemorar el vintè aniversari dels Jocs amb actuacions que vol destacar, com ara la creació del Centre d'Estudis Joan Antoni Samaranch, una persona clau en aquell esdeveniment, a la qual reconeixen la seva significació i també als alcaldes Serra i Maragall, a Josep Lluís Vilaseca, Romà Cuyàs, Josep Miquel Abad o Leopoldo Rodés, entre molts altres, i, sobretot, un reconeixement a la ciutadania que va posar una gran il·lusió en l'esdeveniment.

Continua dient que fa cinc anys van fer un acte, que convida a repetir en el programa d'activitats del vint-i-cinquè aniversari, que va ser un recorregut de la torxa olímpica per tota la ciutat, iniciat per Epi i amb la participació dels alcaldes Maragall i Trias conjuntament, i David Moner, que avui ja no els acompanya i per al qual té un record sentit.

Insisteix que volen que aquest esperit "olímpics per sempre" sigui també el que es transmeti l'any vinent amb la commemoració del vint-i-cinquè aniversari, i que serveixi perquè els valors de l'olimpisme evitin la creació de debats estèrils.

La Sra. BARCELÓ celebra la proposició presentada pel grup del PP, i hi avança el vot favorable.

Considera que és positiu commemorar el vint-i-cinquè aniversari dels Jocs Olímpics que van significar, i encara suposen, un orgull per a Barcelona, Catalunya i Espanya. Per tant, manifesta que són plenament favorables a la campanya de transmissió de valors de l'esport, especialment el paralímpic; i creu que és d'agrair que els esportistes puguin arribar a emocionar amb el seu esforç, i amb els valors de l'olimpisme com l'honestetat, el respecte i la companyonia.

Fa avinent que Juan Antonio Samaranch, president del COI, va descriure els Jocs de Barcelona com els millors de la història; i considera just agrair-li a ell i a l'alcalde Maragall, i òbviamment als seus equips respectius, perquè van ser capaços de deixar de banda la ideologia i amb diàleg, consens i empatia treballar per un objectiu comú.

Lamenta, però, que aquesta actitud s'hagi perdut perquè ara sembla que en el passat no hi ha hagut polítics que hagin treballat per la ciutat, i entén que els qui arriben de bell nou a la política han de valorar la feina dels seus predecessors. Així, retreu que en aquest consistori manqui el diàleg, el consens i l'empatia, tots valors essencials no només en l'esport sinó en la política i en la vida.

Posa en relleu que un exemple d'aquests valors és el voluntariat olímpic, que demostra l'estima i la voluntat de treballar per la ciutat, i que va arribar al nombre de trenta-cinc mil per als Jocs Olímpics, i de quinze mil en els Paralímpics, de 1986 a 1992.

Destaca, com ja s'ha dit a bastament, que els Jocs Olímpics de Barcelona van significar un abans i un després, un punt d'inflexió per a la ciutat; van suposar el tret de sortida de la construcció de la ciutat futura, amb noves infraestructures, equipaments, que van formar una ciutat moderna, plural i oberta al món que ha estat fins ara. I compara aquella situació amb l'actual, amb una ciutat paralitzada i que s'ancora en les mirades retrospectives més que no pas cap al futur.

Manifesta que el grup de Ciutadans troba a faltar poder construir conjuntament un projecte, tornar a posar Barcelona en el centre de l'esport mundial com va succeir el 1992; i recorda amb nostàlgia que llavors tots els grups municipals sumaven i cap no restava.

El Sr. PUIGCORBÉ remarca que la nominació de Barcelona com a ciutat organitzadora dels Jocs Olímpics del 1992 va significar la culminació de l'antic somni de la ciutat d'esdevenir seu d'unes olimpíades després d'haver presentat candidatura el 1924, 1936 i 1940. Destaca que aquest somni es va fer ben palpable per a la ciutadania, i va transformar la ciutat d'una manera innegable i va servir per posar-la per sempre més al mapa internacional.

Constata que aquell esdeveniment va ser un cúmul d'èxits col·lectius; moltes persones, entitats, federacions, institucions i administracions van fer-ho possible. Això no obstant, assenyala que tots aquells èxits resulten impossibles d'explicar sense fer un reconeixement explícit a les més de cinquanta mil persones voluntàries que durant els Jocs Olímpics i els Paralímpics van fer possible la que es va considerar unànimement la millor olimpíada de l'era moderna.

Posa en relleu el simbolisme d'aquells Jocs, així com l'empremta que van deixar en l'àmbit de l'esport i també en el social i urbanístic de Barcelona; i recorda també que hi van tornar a participar països com Corea del Nord, Cuba, Nicaragua, Etiòpia i Sud-àfrica que, feliçment, deixava enrere els anys de l'*apartheid*; una olimpíada en què Alemanya va competir amb un sol equip unificat per primer cop d'ençà de la caiguda del mur de Berlín. Valora que, per primera vegada, s'organitzaven alhora els Olímpics i els Paralímpics, destacant aquests darrers.

Considera, per tant, que el vint-i-cinquè aniversari d'aquells Jocs és, sense cap mena de dubte, una fita històrica que Barcelona guarda a la memòria col·lectiva, i que consideren que cal commemorar amb un calendari d'activitats que permetin a la ciutadania tornar a gaudir de les instal·lacions esportives, organitzar exposicions commemoratives i relançar una nova campanya de transmissió d'esport olímpic i paralímpic. Per tot plegat, avança el vot favorable del seu grup.

Reitera, per acabar, que l'èxit de les Olimpíades del 92 és col·lectiu, pel reeiximent rotund de les complicitats creades per aconseguir i complir l'anhel olímpic.

Demana que no espatllin aquest llegat ni en desllueixin la memòria i, tal com deia el grup proponent, és imprescindible que la commemoració estigui inspirada per l'esperit de concòrdia i orgull i il·lusió amb què tots els actors implicats van fer possibles els Jocs Olímpics i Paralímpics del 92, i confia que prevalgui aquest tarannà.

El Sr. GARGANTÉ considera que el grup del PP presenta avui una d'aquelles proposicions que la mateixa formació definiria com un dels “assumptes que realment interessin a la ciutadania”, i fa notar que ho fan amb gran solemnitat. Posa en evidència, però, que fan aquesta proposta mentre no assisteixen, per exemple, a la comissió especial sobre els Jocs Olímpics d'Hivern 2026. Admet que el seu grup tampoc no hi assisteix, i ho justifica perquè no comparteixen el model de grans esdeveniments que, en si mateixos, comporten l'especulació més matussera i corrupta que hi pot haver. Així, constata que no compartien aquest criteri el 1992, ni tampoc per al 2026.

Considera que la proposició no es pot desvincular de la que va fer el mateix grup a la comissió de Presidència, que van votar favorablement els grups de CiU, Ciutadans i el PSC, amb l'objectiu de restituir el nom del franquista al cent per cent, Joan Antoni Samaranch, en l'escultura que va regalar a l'Ajuntament.

Es refereix, seguidament, a l'empresa que gestiona els Jocs Olímpics, el COI, del qual Samaranch va ser-ne president del 1980 al 2001, i president honorífic del 2001 al 2010. Indica que, segons la BBC, Samaranch és l'home que va convertir els Jocs Olímpics en una marca comercial global, i ho va fer possible amb la corrupció; així, diu que no els sorprèn que, segons *The Times*, per entendre la corrupció institucionalitzada s'hauria de començar pel despatx que aquest personatge tenia a Lausana. Remarca que una vegada i una altra el COI s'ha vist immers en oportunitats perdudes per demostrar una credibilitat esclafada pels casos de corrupció; i afegeix que si això no fos suficient, el COI va publicar el 2015 els sous milionaris dels seus membres i executius. Concreta que els membres del COI cobren 450 euros diaris, i les catorze persones que componen el comitè executiu en cobren 900; així, els directius del COI guanyen prop de vint-i-set mil euros mensuals, i el seu president actual, Thomas Bach, cobra 225.000 euros anuals.

Observa que, ja sigui pels casos de corrupció com pels sous astronòmics, mai no passa res al COI; les sancions i les expulsions són simbòliques i la determinació que mostra el comitè executiu contra el dopatge no la practica en absolut contra aquestes qüestions internes. En conseqüència, assegura que no els sorprèn que durant la presentació de la candidatura Madrid 2020, l'anterior ministre d'Educació, el Sr. Wert, no considerés la corrupció espanyola com un aspecte preocupant per als membres del COI que avaluen les candidatures. Igualment, afirma que tampoc no els sorprèn que la nota de premsa del president de la Federació Catalana d'Esports d'Hivern, Òscar Cruz, apostant pels Jocs del 2022, en set paràgrafs expliqués els motius de postular-s'hi, i per sis cops s'hi repetís milions d'euros i, tan sols dues vegades, esports.

Per tant, considera que s'ha de posar en relleu la mercantilització de l'esport que impliquen els grans esdeveniments com els Jocs Olímpics, emprats com a eina dels governs per generar processos d'especulació de tota mena, finançats amb diner públic, i que acaben revertint en beneficis per a empreses privades; i destaca, per l'experiència del 92, que aquests processos acaben significant l'expulsió dels veïns i veïnes de Ciutat Vella, per exemple, la segregació social i el paradigma automobilístic de les rondes.

El Sr. COLLBONI anuncia el vot favorable del grup del PSC a la proposta.

Es refereix al fet que, ahir mateix, celebraven el trentè aniversari de la proclamació de Barcelona com a seu dels Jocs Olímpics del 92, proclamada pel Sr. Samaranch a Lausana, que juntament amb l'alcalde Serra van ser els artífexs i impulsors del que ha estat una història d'èxit per a Barcelona, no només de caire esportiu sinó també una palanca de transformació tangible i intangible. En el primer àmbit es refereix als equipaments esportius —apunta que només cal comprovar les dades de la pràctica esportiva abans i després dels Jocs—, a les infraestructures de comunicació viària, i a la regeneració urbana de molts barris de la ciutat. Pel que fa a les transformacions intangibles, esmenta la projecció internacional i l'orgull de tots els barcelonins i les barcelonines que van viure aquells dies.

Comenta, també, que aquella història d'èxit va estar protagonitzada per milers de voluntaris olímpics al conjunt de la ciutat, però que també es concreta en noms i cognoms i que la ciutat té el deure de reconèixer; així, anomena, a banda de Samaranch i de Serra, l'alcalde Maragall, Cuyàs, Truñó, Vilaseca, Ferrer Salat, Abad o Rodés, persones que van fer possible liderar aquell esdeveniment històric.

Per tant, considera que la ciutat ha de celebrar aquest aniversari, ja que és una manera de retrobar-se, de reconèixer a entitats esportives, associacions, voluntaris i al teixit econòmic de la ciutat l'esforç que van fer.

Manifesta el convenciment que tant el comissionat d'Esports, David Escudé, com el tinent d'alcaldia Jaume Asens faran possible aquesta commemoració amb una celebració que no ha de ser exclusivament esportiva, sinó també cultural i, sobretot, cívica.

Tal com s'expressa en la proposició, diu que confia retrobar part d'aquell esperit olímpic que va il·luminar la ciutat i el país el 1992, en què institucions i grups polítics defensin amb fraternitat una idea comuna. Admet, però, que es pot ser crític amb les conseqüències no desitjades d'un gran esdeveniment; que es poden fer les coses millor, però entén que aquesta commemoració del vint-i-cinquè aniversari dels Jocs Olímpics és una bona ocasió perquè la ciutadania es retrobi en el bo i millor de Barcelona.

El Sr. ASENS entén que tots estan d'acord que els Jocs Olímpics van ser un punt d'inflexió per a la ciutat; un model organitzatiu d'èxit reconegut internacionalment; van deixar un llegat tangible de xarxa d'equipaments esportius, i l'esport es va convertir en una pràctica de molts, i no és per atzar que Barcelona sigui la tercera ciutat del món on es practica més exercici físic. Afegeix que els Jocs van permetre la recuperació del front marítim i de la muntanya de Montjuïc; van servir per expressar la il·lusió d'una ciutat que havia viscut d'esquena al mar quan es va obrir l'accés a les platges; va significar, també, un desenvolupament remarcable d'equipaments i infraestructures, entre les quals la xarxa de clavegueram i les telecomunicacions; i va ser un motiu de mobilització de milers de voluntaris.

Reconeix que hi ha aspectes millorables, i que com en qualsevol fet històric hi ha moltes llums però també ombres. Per tant, consideren que cal celebrar el vint-i-cinquè aniversari dels Jocs Olímpics, però també s'ha d'intentar establir un debat sobre el model de grans esdeveniments, en el sentit que s'adaptin més a les ciutats que no pas a l'inrevés. Observa que el 1992 es va fer un gran salt qualitatiu a la ciutat, però també és cert que aquest salt no es va fer en àmbits tan importants com l'habitatge o el transport públic.

Igualment, assenyala que l'urbanisme que es va fer llavors ha tingut conseqüències, ja que el sòl públic es va vendre en molts casos a preu de saldo i ha provocat que ara no es pugui dur a terme una política d'habitatge a l'altura de la situació d'emergència habitacional.

Considera que tot plegat s'ha de poder debatre conjuntament i aprendre dels errors; per aquest motiu, la idea del comissionat, juntament amb la Tinència d'Alcaldia,

quant a la commemoració del vint-i-cinquè aniversari dels Jocs és l'elaboració d'un programa ampli, reflexiu, intentant buscar el consens i, sobretot, satisfer quatre objectius centrals. Esmenta, en primer lloc, la cerca d'eines per mantenir viu el record i interpretar els fets, contrastant diferents relats dels esdeveniments. En segon lloc, incorporar el record del llegat olímpic de la Barcelona republicana, sobretot les olimpíades populars del 1936, que van significar la participació de Catalunya i altres comunitats sense estat com a equips nacionals. En tercer lloc, donar a conèixer els espais esportius de la ciutat; promoure els valors educatius i socialitzadors, cohesionadors i de salut de l'esport, i despertar l'esperit crític envers tots els aspectes rebutjables del món de l'esport; i crear sinergies entre les diverses ciutats que van ser subseus olímpiques. I, finalment, promoure el diàleg amb tots els actors que van participar en aquells Jocs.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ agraeix el vot favorable dels grups municipals, llevat del de la CUP, i diu que no sap si és perquè estan molestos perquè els Jocs Olímpics del 1992 es van celebrar a Barcelona i no pas a Corea del Nord, a Pyongyang, que sembla que és el seu referent polític més proper.

Entén, però, que allò que cal destacar és la constatació que els Jocs Olímpics del 92 van ser un èxit de tots plegats, especialment dels barcelonins, dels més de cent mil voluntaris de tot Catalunya i la resta d'Espanya que hi van col·laborar; un èxit, també, de la participació de les institucions i de la Corona, de persones com Samaranch i Maragall, del COE i de les federacions esportives catalanes. I remarca que, ara farà vint-i-cinc anys, es va demostrar que quan Barcelona suma esforços multiplica els èxits, mentre que quan es divideix resta oportunitats.

Considera, per tant, que avui és un moment de parlar en clau positiva, ja que, altrament, trairien l'esperit olímpic i el *fair play* del vot favorable de la pràctica totalitat dels grups municipals.

Destaca, finalment, que aquells Jocs van marcar un punt d'inflexió en la història de la ciutat, del posicionament de Barcelona al món, una transformació urbanística que a dia d'avui encara és vigent, la modernització dels serveis, de compromís social, també amb les persones amb discapacitat. I posa en relleu que els Jocs també van contribuir a convertir Barcelona en un senyal d'identitat de la qual tots s'han de sentir orgullosos.

Manifesta el desig que la commemoració dels Jocs Olímpics l'any vinent serveixi per retornar a l'esperit del 1992, no pas per mirar enrere, sinó per afrontar el futur reeditant els millors valors del 92, d'unitat, de transformació, de solidaritat i de superació.

La Sra. FANDOS intervé per replicar a la intervenció del Sr. Garganté, i demanar que consti en acta que el Sr. Òscar Cruz fa una gran feina com a president de la Federació d'Esports d'Hivern.

El Sr. COLLBONI vol reconèixer públicament que el Sr. Fernández Díaz i el seu grup sempre van estar al costat del govern Maragall per fer possibles els Jocs Olímpics del 92.

S'APROVA la proposició / declaració de grup en debat amb tres vots en contra — emesos pel Sr. Garganté i les Sres. Lecha i Rovira—, i trenta-vuit vots a favor de la resta de membres del Consistori.

b) Proposicions amb contingut de declaració institucional

Del Grup Municipal de BComú:

Prop. 1.-

(M1519/4461) El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Que el Ple es posi a favor de les famílies afectades i que insti el Govern espanyol a eliminar de forma immediata i definitiva l'IRPH Entitats i els fixos establerts en substitució dels desapareguts IRPH Caixes/Bancs/Ceca, i modifiqui per això l'apartat 3 de la disposició addicional 15 del Règim de transició per a la desaparició dels índexs o tipus d'interès de referència de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, d'ajuda als emprenedors, de manera que els préstecs quedin a interès nul i es procedeixi a la devolució per part de les entitats de les quantitats cobrades de més de manera fraudulenta. Segon.- Impulsar de manera immediata un compromís ètic mitjançant document que reguli les relacions entre l'Ajuntament i les entitats financeres i altres proveïdors de la institució. Aquest document valorarà la incorporació de la mediació, la supressió de clàusules abusives, entre d'altres l'IRPH i els seus derivats, la suspensió de desnonaments en favor de lloguers socials, i en general la inclusió de mesures per revertir les conseqüències que la mala pràctica bancària hagi causat a les famílies afectades. L'Ajuntament, preferentment, establirà relacions amb les entitats que subscriuguin aquest compromís. Tercer.- Que aquest consistori, mitjançant la Unitat contra l'Exclusió Residencial (UCER) amb un paper clarament protagonista, treballant col·laborativament amb l'Oficina Municipal d'Informació al Consumidor (OMIC), Oficina d'Atenció al Ciutadà (OAC) i Serveis Socials, posi a disposició de les famílies afectades que vulguin revisar la clàusula d'aplicació de l'IRPH un servei específic d'ajuda, assessorament, supervisió i mediació per tal d'evitar l'aplicació de mesures abusives i desproporcionades per part de les entitats financeres, tal com ha denunciat reiteradament la Comissió Europea. En el mateix sentit es garantirà la informació, formació, així com els mitjans personals, tècnics o físics que cadascun d'aquests òrgans pugui requerir per al desenvolupament correcte d'aquesta tasca. Quart.- Transmetre aquesta moció per al seu coneixement i adhesió a les entitats municipalistes, als diferents grups parlamentaris, a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i a les associacions de veïns del municipi, així com publicitar obertament aquesta estafa per tots als mitjans de comunicació. Cinquè.- Compromís de fer un seguiment actiu i recurrent en el temps (semestral o anual), pel que fa a les actuacions dutes a terme pels diferents actors directament implicats (UCER, OMIC, OAC i Serveis Socials) en l'àmbit de l'IRPH. Amb l'ànim que les promeses i les paraules es materialitzin en fets, i ans de transparència es realitzi un informe de situació (avaluació i seguiment), i que aquest s'utilitzi en pro de l'aplicació de mesures correctores o de millora en benefici de totes les parts.

El Sr. MONTANER indica que aquesta proposició té l'objectiu de fer un pas més a l'hora de protegir el dret fonamental de la ciutadania a l'habitatge. Assenyala que amb aquesta iniciativa traslladen al Plenari la lluita de la comissió de treball de l'índex de referència de préstecs hipotecaris (IRPH), organitzada en la PAH.

Precisa, doncs, que l'IRPH és una pràctica abusiva sobre els consumidors, i que així ha estat denunciada des de molts àmbits, entre els quals esmenta el Parlament Europeu, que adverteix que aquest índex és contrari a la Directiva europea 93/13 sobre clàusules abusives en contractes celebrats amb consumidors. Afegeix que hi ha més de quaranta sentències favorables a la nul·litat d'aquest interès abusiu, que determinen fins i tot la retroactivitat; mentre que el Banc d'Espanya reconeix, a requeriment del jutjat mercantil número 4 de Burgos, la possibilitat de manipulació d'aquest tipus d'interès a favor dels interessos propis de les entitats financeres.

Concreta que l'IRPH obliga unes tres-centes mil famílies, només a Catalunya, a pagar una hipoteca d'entre tres-cents i quatre-cents euros mensuals més que les sotmeses a la resta d'índexs referencials; i indica que es tracta d'un índex que, a diferència de les baixades que ha viscut l'euríbor i altres, només es manté a l'alça. Així, remarca que les famílies afectades per aquest índex poden arribar a formar part d'un col·lectiu d'extrema vulnerabilitat.

En vista d'aquesta situació, confirma que subscriuen les línies de l'acord transaccionat, i que es resumeix en cinc punts, que llegeix. I agraeix a la PAH que hagi posat damunt la taula la lluita contra l'IRPH, que entronca amb la línia de treball del Govern municipal.

Recorda, en aquest sentit, que si fa poc van presentar la Guia per a la contractació pública que incorpora criteris socials, mediambientals i de gènere, ara incorporen el repte de ser més exigents en les relacions amb les entitats bancàries.

El Sr. MARTÍ dóna la benvinguda a les persones representants de la PAH, amb les quals han mantingut contactes aquests darrers dies per arribar a un acord satisfactori per donar sortida al text de la proposició que ara debaten.

Fa notar la manca d'una legislació clara respecte a l'assumpte que els ocupa i, tot i que hi ha hagut sentències contradictòries, això no suposa que no puguin donar suport al plantejament de la PAH que expressa mitjançant el Govern municipal. Afegeix que hi donen suport, també, perquè s'ha acceptat l'esmena al text que van presentar, malgrat que no comparteixen algunes apreciacions de la part introductòria, però que assegura que no afecten el seu posicionament.

Reconeix que van votar favorablement la supressió dels índexs de referència a escala europea i de l'Estat espanyol, que no ha estat diligent en el compliment de la Directiva europea. Considera que aquest és un fet greu perquè perjudica moltes persones vulnerables.

Amb referència a l'apartat de la part propositiva que planteja un compromís ètic per a la suspensió dels desnonaments en favor de lloguers socials i, en general, la inclusió de mesures per revertir les conseqüències que la mala praxi bancària hagi causat a les famílies afectades, diu que cal posar en valor —malgrat que no surt al text—, que el Govern de la Generalitat sí que ha complert la seva obligació envers la ciutadania afectada per desnonaments, tal com demostra el projecte de llei de mesures de protecció del dret a l'habitatge de les persones en risc d'exclusió residencial, aprovat recentment pel Consell Executiu. Precisa que aquest projecte de llei pretén substituir la Llei 24/2015, parcialment suspesa pel TC, i preveu mesures relacionades amb els desnonaments, els lloguers socials i les actuacions encaminades a resoldre situacions d'exclusió residencial.

En conseqüència, reivindica i destaca que allà on l'Estat posa traves, el Govern de la Generalitat planteja sortides, sense l'ajuda del grup parlamentari Catalunya Sí que es Pot, que va impedir la tramitació en lectura única de la llei, i que ha fet endarrerir la seva aprovació, deixant desprotegits indefinidament els ciutadans vulnerables.

Dit això, reitera el vot favorable del seu grup a la proposició, entenent que aquesta lluita ha d'acabar donant veu a les persones que estan patint la situació que pretén revertir amb la supressió de l'IRPH de l'ordenament jurídic espanyol.

El Sr. BLANCO manifesta que Ciutadans està clarament a favor de la supressió de l'IRPH, i recorda que en aquest sentit han instat des de l'Ajuntament de Sabadell, en el Parlament de Catalunya i al Parlament Europeu.

Consideren que aquest índex és abusiu, ja que no es basa en preus de mercat sinó en mitjanes aritmètiques i, per tant, respon a interessos d'un oligopoli; posa en relleu que la seva aplicació ha contribuït a incrementar desmesuradament els interessos que es paguen per les hipoteques, i és responsable de molts impagaments i, en conseqüència, de desnonaments.

Assenyala que, a canvi, l'IRPH ha de ser substituït pels índexs vigents o, si no és possible, aplicar l'euríbor amb un diferencial màxim d'un punt. Puntualitza que això exactament es va aprovar amb una resolució del Parlament de Catalunya que la seva formació va votar a favor. I confirma que és justament aquest punt que han sol·licitat que fos inclòs en la proposició, i que s'ha desestimat. Per aquest motiu, diu que no hi poden votar a favor, de manera que faran una abstenció, malgrat que estan d'acord en la resta de termes del text.

Reitera que estan especialment a favor de les actuacions que es poden fer des d'aquest ajuntament, com ara l'assessoria a les famílies afectades i que se'ls ajudi a revisar les clàusules de les seves hipoteques amb les entitats bancàries; i que alhora es requereixi un compromís ètic als bancs que treballen amb l'Ajuntament; i repeteix que, sobretot, estan a favor de la supressió immediata de l'IRPH.

Arribats a aquest punt del debat de la proposició, intervé la Sra. ALCALDESSA per recordar a una part de membres del públic que, si bé es poden posar pancartes, aquestes no han de pertorbar la visió a la resta de la tribuna.

Feta aquesta observació, dona la paraula al ponent del grup d'ERC, però és interrompuda pel Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ, el qual fa notar que el desenvolupament normal de les sessions sempre ha impedit l'exhibició de pancartes, observació a la qual replica l'ALCALDESSA recordant que la presidència del Plenari del Consell Municipal va establir al principi del mandat que es podien exhibir.

Contràriament, el Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ continua justificant el seu argument, i diu que entén, de les paraules que acaba d'expressar l'alcaldeessa, que qualsevol grup o entitat pot assistir al ple i exhibir el que li sembli, mentre no impedeixi la visió.

La Sra. ALCALDESSA respon al regidor que si no està d'acord, plantegi aquest assumpte a la Junta de Portaveus; això no obstant, el regidor insisteix a recordar l'existència d'una norma segons la qual al Saló de Plens no es poden exhibir pancartes, malgrat que l'alcaldeessa interpreti que és factible.

La Sra. ALCALDESSA acaba aquesta puntualització manifestant que la Presidència del Ple ha establert el criteri d'ençà del començament de la legislatura en el sentit que tothom té dret a expressar-se, i que es poden exhibir pancartes o samarretes sempre que no impedeixin la visió a altres persones, o que no interrompin les intervencions.

Seguidament pren la paraula la Sra. BENEDÍ, que, en primer lloc, saluda la representació de la PAH que els acompanya, i amb els quals van tenir possibilitat de reunir-se a fi de millorar la proposició i introduir-hi algunes esmenes, que els han estat acceptades.

Celebra, en nom del seu grup, que avui es posin sobre la taula els procediments abusius de les entitats financeres a l'hora d'atorgar, cobrar, gestionar i executar les hipoteques que concedeixen, començant per l'IRPH i acabant per l'aspecte que

plantejaran d'aquí a una estona amb la proposició que presenta el seu grup, en què posen de manifest el problema de les titularitzacions de les hipoteques.

Posa de manifest que les entitats financeres sempre han intentat convèncer els seus futurs clients que contractar la hipoteca referenciada a l'IRPH era més estable i segur que si es referenciava a l'euríbor. Tanmateix, aquesta opció, a la llarga, ha resultat nefasta, ja que ha suposat una despesa major; així, concreta que una hipoteca mitjana presenta un sobrecost respecte a les hipoteques referenciades a l'índex euríbor d'entre divuit mil i vint mil euros; i remarca que el més greu de tot plegat és que si l'euríbor no hagués caigut tant, el client ni tan sols s'hauria adonat de l'abús.

Precisa que l'IRPH es movia paral·lel a l'euríbor, i en caure aquest darrer índex el primer va quedar pla; es pregunta si, tal vegada, la banca el va manipular, ja que no s'entén que no caigués com ho va fer l'euríbor.

Fa avinent que, segons els indicadors, les hipoteques afectades estan entorn d'un 20% de les contractades els darrers quinze anys, i han suposat uns ingressos extraordinaris a les entitats financeres d'uns vint-i-dos mil milions d'euros i, com sempre, els bancs guanyen i les persones perden.

Assenyala que el 2009 la Unió Europea va considerar manipulables aquests índexs i va demanar que se suprimeixin, i el 2011 l'ordre ministerial preveia eliminar l'IRPH de caixes/bancs/Ceca, però l'índex eliminat va ser substituït per un indicador fix i no pas per un de variable com especificaven les escriptures. En conseqüència, denuncia que el greuge continua tant pel que fa a l'interès fix com per a l'IRPH de les entitats; i destaca que fins i tot el Banc d'Espanya va reconèixer que aquests indicadors eren manipulables.

Seguidament, es refereix a l'existència de sentències favorables a l'eliminació d'aquests indicadors, així com a la moció aprovada al Parlament i a la proposta de resolució del Parlament Europeu, a les quals se suma ara aquesta iniciativa impulsada per l'Ajuntament, i a la qual el seu grup dona total suport.

Manifesta que no volen més persones fora dels seus habitatges, ni més desnonaments, i diu que estan segurs que per culpa de l'increment que han suposat les hipoteques referenciades a l'IRPH moltes famílies han hagut d'abandonar les seves llars en no poder fer front als pagaments.

El Sr. MULLERAS considera que part d'aquesta proposició té raó quant al fet que l'IRPH és un índex que pot portar a l'engany, i que en molts casos pot actuar com una clàusula sòl, tal com han reconegut algunes sentències judicials. Per tant, afirma que el seu grup tampoc no pot estar-hi a favor.

Això no obstant, alerta que des d'aquest ajuntament no es poden plantejar contínuament qüestions que són competència d'altres administracions; presentar mocions fent veure que es resoldrà alguna qüestió, quan el cert és que no hi poden fer res i, a tall d'exemple, es refereix a la moció aprovada el juliol d'enguany al Parlament de Catalunya, que no ha estat altra cosa que un brindis al sol. Adverteix que no poden crear falses expectatives a les persones afectades.

Indica que l'Ajuntament té competències pròpies i ha d'assumir les seves obligacions, entre les quals comprometre's amb un calendari de política d'habitatge social; igualment, recorda que durant la campanya electoral Barcelona en Comú va dir que faria vuit mil pisos socials en quatre anys, tot i que ara només parlen de 3.541. Recorda que Barcelona en Comú va arribar a l'Alcaldia lluint samarretes de la PAH, que aviat va endreçar en un calaix, ja que no ha impedit ni un sol desnonament a Barcelona, on diàriament se'n produeixen deu.

Continua dient que en arribar a l'Alcaldia van trobar el Pla 100x1000 per fer habitatge social, però transcorregut un any i mig de mandat, i 85 milions d'euros a la caixa del Patronat Municipal de l'Habitatge, el Govern no ha acabat ni un sol pis social.

Per tot plegat, troba que no és del cas dedicar-se a posar cortines de fum i desviar l'atenció cap a altres administracions; i recorda que aquest ajuntament disposa de nou solars per fer habitatge públic, i que només s'ha començat a construir en tres. Afegeix que hi havia 75 solars públics pendents de construir-hi i on encara no s'hi ha fet res.

Així, doncs, reitera que el seu grup és favorable al fet que aquest ajuntament ajudi, faci de mitjancer i assessor, tal com es manifesta en la proposició, i afirma que estan en contra de l'aplicació de l'índex IRPH, però consideren que tot plegat no és altra cosa que una cortina de fum i, per tant, avança que s'abstindran.

La Sra. ROVIRA saluda els membre de la PAH de Barcelona que avui assisteixen al ple, i valora, en nom del seu grup, la tasca que fa aquesta plataforma que avui, mitjançant Barcelona en Comú, presenta aquesta proposició.

Seguidament fa algunes consideracions, la primera de les quals és lamentar el paper del Govern i de la resta de grups municipals a l'hora de rebaixar el contingut de les iniciatives que es presenten promogudes per diversos col·lectius, i especialment que es faci en la qüestió de l'habitatge, que és l'assumpte estrella del Govern. En aquest sentit, lamenta que s'hagi canviat la redacció inicial del punt segon de la proposició que donava el mandat molt clar al Consistori i al Govern municipal de no establir relacions amb les entitats bancàries que no subscriuguin el compromís. Retreu que són massa les ocasions en què es constata que, amb l'excusa de cercar consens, es rebaixa la força de les iniciatives promogudes per diversos col·lectius, deixant la porta oberta als interessos del poder econòmic, dels responsables de la situació actual i el patiment de moltes persones.

Destaca, doncs, que amb la modificació del text, en comptes d'un mandat ben clar s'hi diu que l'Ajuntament, *preferentment*, establirà relacions amb les entitats que subscriuguin el compromís. Observa que pot semblar un canvi molt lleu i inofensiu, però el cert és que obre una escletxa a l'incompliment, i per la qual es colaran les mateixes entitats responsables del que denunciem avui.

Qüestiona, per tant, amb qui pretenen cercar consensos, i pregunta a qui es deu i per a qui ha de governar aquest ajuntament.

Diu que el canvi no era necessari i estan convençuts que respon més a la covardia d'evitar enfrontaments i fer polítiques valentes en matèria d'habitatge. Remarca que és qüestió de voluntat del Govern aplicar tot allò que s'aprova en aquest plenari; que és voluntat política assumir les propostes que sorgeixen de les classes populars i treballadores i posar a la pràctica polítiques realment transformadores, que vagin a l'arrel dels problemes d'habitatge, un pas més enllà de l'emergència habitacional.

Posa en qüestió, si per a l'Ajuntament "l'habitatge és un dret com una casa", per què es nega a trencar amb unes entitats bancàries que consideren l'habitatge el seu principal negoci.

Insisteix que han de posar tot allò que estigui al seu abast per fer efectiva la proposició, no només a base de lemes i pancartes, sinó, sobretot, amb valentia, cosa que amb la modificació del text inicial de la proposició es demostra que no existeix. Pel que fa a la resta de punts que presenta la PAH, manifesta que la CUP els subscriu plenament, com ara donar eines a les famílies no només per aconseguir la revisió de les clàusules d'aplicació de l'IRPH, sinó pel seu dret a l'habitatge o els serveis bàsics, que és el camí que cal seguir: apoderament contra caritat.

En conseqüència, avança que no poden votar a favor del punt segon de la proposició i que es deixi una porta oberta a treballar amb entitats que no respecten els drets de les persones, però sí que subscriuen la resta de punts, motiu pel qual avança que votaran, de manera crítica, favorablement.

La Sra. BALLARÍN manifesta el ple suport del seu grup a aquesta iniciativa i als seus promotors, així com a les famílies afectades per la comercialització de l'IRPH —s'estima que més de tres-centes mil—.

Posa en relleu que l'aplicació de l'IRPH com a índex de valoració del cost financer de préstecs hipotecaris ha provocat sentències judicials contràries; així, es refereix al fet que el 2015 el Jutjat mercantil 7 de Barcelona ha reconegut en diverses sentències que l'IRPH és una clàusula abusiva, atès que es tracta d'un indicador manipulable per una de les parts, i també ha reconegut l'incompliment de les normes de transparència en la comercialització d'aquests préstecs amb una informació que podia ser enganyosa, i perquè no es posava a l'abast del consumidor la informació real del cost de la hipoteca i la influència de les entitats a l'hora de determinar-la.

Denuncia, doncs, que l'IRPH es va vendre com un índex que no podia pujar ni baixar tant com l'euríbor quan això no és cert perquè, contràriament, es conclou que aquest índex sempre es va mantenir per sobre de l'euríbor, amb una diferència que podia anar d'un a tres punts percentuals.

Per tant, afirma que reconeixen especialment encertada, davant aquesta mala praxi, la proposició a fi que l'Ajuntament posi a disposició de les persones afectades un servei específic d'ajuda, assessorament, supervisió i mediació, que entenen que caldria aplicar coordinadament amb la UCER, l'OMIC, les OAC i altres serveis existents.

Destaca que, d'aquesta manera, s'actua en altres àmbits relacionats amb el sistema financer, com és el cas que afecta la comercialització de les participacions preferents. Afegeix que també donen suport a la resta de mesures contingudes en la proposició transaccionada i, sobretot, al compromís ètic. Entenen que la manca d'ètica i l'excés de cobdícia expliquen molt bé la situació que es viu des de fa uns anys en matèria d'habitatge.

El Sr. MONTANER agraeix els posicionaments i les opinions expressades arran del debat de la proposició presentada per la PAH; així com també al grup de la CUP el vot favorable crític per la discrepància que ha expressat. Confirma, però, que en el text inicial també hi apareix aquest *preferentment* que critiquen; i diu que no és conscient que s'hagi rebaixat el contingut d'aquest punt.

Respon a la intervenció del Sr. Mulleras, a qui reitera la invitació per explicar-li el Pla d'habitatge del Govern, que gairebé en tots els punts de la proposició es compromet aquest ajuntament, com és el cas de la relació amb les entitats bancàries o amb la intervenció de la UCER; puntualitza, en aquesta línia, que assumeixen tot allò que pot resoldre aquesta administració perquè hi té competències, però també insten altres instàncies si escau, i compleixen fins on poden arribar.

Nega que no hagin aturat cap desnonament, i remarca que no queda ningú al carrer

per aquesta causa, ja que en els casos que malauradament no es poden aturar, les persones afectades sempre són real·lotjades.

Responent al Sr. Martí, lamenta que el grup parlamentari de CSQP, juntament amb el PSC, alenteixi la tramitació al Parlament de la nova llei de mesures d'emergència en l'àmbit de l'habitatge per la seva oposició a fer-ho per lectura única, una actitud que deixa desprotegits de manera indefinida la ciutadania vulnerable, ja que els desnonaments, en un 90% dels casos, són per l'increment dels lloguers. Insten, per tant, a la incorporació d'un article a la nova llei que prevegi la possibilitat d'un control dels preus d'arrendament.

El Sr. MARTÍ agraeix aquesta darrera explicació, però confirma que hi discrepen, ja que entenen que el problema essencial és la urgència a prendre decisions a fi d'evitar desnonaments.

S'APROVA la proposició amb contingut de declaració institucional en debat amb vuit abstencions —emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i els Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller—, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori, amb el text transaccionat següent:

El Plenari del Consell Municipal acorda: Primer.- Que el Ple es posicioni a favor de les famílies afectades i que insti el Govern espanyol a eliminar de manera immediata i definitiva l'IRPH Entitats i els fixos establerts en substitució dels desapareguts IRPH Caixes/Bancs/Ceca, i modifiqui per això l'apartat 3 de de la disposició addicional 15 del règim de transició per a la desaparició dels índexs o tipus d'interès de referència de la Llei 14/2013, de 27 de setembre, d'ajuda als emprenedors, de manera que els préstecs quedin a interès nul i es procedeixi a la devolució per part de les entitats de les quantitats cobrades de més de manera fraudulenta. Segon.- Impulsar de manera immediata un compromís ètic mitjançant document que reguli les relacions entre l'Ajuntament i les entitats financeres i altres proveïdors de la institució. Aquest document valorarà la incorporació de la mediació, la supressió de clàusules abusives, entre altres l'IRPH i els seus derivats, la suspensió de desnonaments en favor de lloguers socials i, en general, la inclusió de mesures per revertir les conseqüències que la mala pràctica bancària hagi causat a les famílies afectades. L'Ajuntament, preferentment, establirà relacions amb les entitats que subscriuguin aquest compromís. Tercer.- Que aquest consistori, mitjançant la Unitat contra l'Exclusió Residencial (UCER) amb un paper clarament protagonista, treballant col·laborativament amb l'Oficina Municipal d'Informació al Consumidor (OMIC), Oficina d'Atenció al Ciutadà (OAC) i Serveis Socials, posi a disposició de les famílies afectades que vulguin revisar la clàusula d'aplicació de l'IRPH un servei específic d'ajuda, assessorament, supervisió i mediació per tal d'evitar l'aplicació de mesures abusives i desproporcionades per part de les entitats financeres, tal com ha denunciat reiteradament la Comissió Europea. En el mateix sentit es garantirà la informació, formació, així com els mitjans personals, tècnics o físics que cadascun d'aquests òrgans pugui requerir per al desenvolupament correcte d'aquesta tasca. Quart.- Transmetre aquesta moció perquè es conegui i s'adhereixi a les entitats municipalistes, als diferents grups parlamentaris, a la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i a les associacions de veïns del municipi, així com anunciar obertament aquesta mala praxi bancària per tots els mitjans de comunicació. Cinquè.- Compromís de fer un seguiment actiu i recurrent en el temps (semestral o anual), pel que fa a les actuacions dutes a terme pels diferents actors directament implicats (UCER, OMIC, OAC i Serveis Socials) en l'àmbit de l'IRPH. Amb l'ànim que les promeses i les paraules es materialitzin en fets, i ans de transparència es realitzi un informe de situació (avaluació i seguiment), i que aquest s'utilitzi en pro de

l'aplicació de mesures correctores o de millora en benefici de totes les parts.

Del Grup Municipal d'ERC:

Prop. 2.-

(M1519/4451) Que el Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona insti el Govern espanyol a: 1) Exigir a la Comisión Nacional de Valores que exerceixi com un veritable registre públic, organitzant els fulls, escriptures i annexos d'actius titularitzats, a fi de poder oferir a les famílies afectades, de forma clara i accessible, la informació i certificació de si la seva hipoteca ha estat titularitzada i en quin fons d'inversió. 2) Instar l'impuls de les modificacions legals oportunes per tal que es garanteixi el compliment de l'obligació d'inscriure al Registre de la Propietat la cessió de la titularitat d'un crèdit hipotecari, amb la finalitat de dotar de més transparència i accessibilitat la informació referent a les titularitzacions d'hipoteques i dotar de més garanties els deutors afectats. 3) Sol·licitar a les entitats financeres que publiquin al seu web, al costat del full i l'escriptura de constitució del fons, la relació d'actius que componen aquest fons de titularització. 4) Comunicar aquests acords al Jutjat degà de Barcelona perquè, si escau, pugui acordar la suspensió dels procediments d'execució fins que cada entitat financera remeti certificació de si el préstec per executar ha estat titularitzat o no. 5) Enviar una còpia d'aquesta proposició a les oficines centrals de les entitats financeres amb sucursals a la nostra ciutat, al Parlament de Catalunya, a les formacions polítiques, sindicats, associacions veïnals, de consumidors i plataformes contra els desnonaments i per la defensa del dret a l'habitatge digne. 6) Incloure al web municipal un apartat amb informació sobre el problema de les titularitzacions, orientacions perquè el consumidor pugui saber si el seu préstec hipotecari ha estat titularitzat o no per la seva entitat financera i les mesures d'actuació i protecció, així com promoure des de l'Oficina Local d'Habitatge sessions informatives i d'orientació gratuïtes a tots els barris de Barcelona. 7) Que l'Ajuntament de Barcelona insti la Diputació de Barcelona, en el marc de les seves competències en matèria de consum, així com la Generalitat de Catalunya, a través d'un servei específic d'OFIDEUTE, a atendre les sol·licituds que no s'estan atenent dels ciutadans que es trobin en una situació de llançament hipotecari.

La Sra. BENEDÍ comença la seva intervenció donant la benvinguda a les persones representants del moviment "Ni dación ni pago", amb el qual han treballat per presentar aquesta proposició, actuant de corretja de transmissió.

Precisa que aquesta mateixa proposició ha estat aprovada en trenta ajuntaments de Catalunya als quals confia que avui se sumi el de la capital de Catalunya.

Entrant en el contingut de la proposició, concreta que les titularitzacions suposen la sortida del patrimoni d'una entitat bancària dels crèdits firmats amb els seus clients, mitjançant els quals els bancs transfereixen els préstecs hipotecaris, però continuen actuant-ne com a titulars, tant amb la seva relació amb els clients com en via judicial. Precisa, per tant, que el banc ven de forma opaca un bon nombre de préstecs bancaris a un fons de titularització sense informar-ne el deutor, de manera que les persones hipotecades no saben ni tan sols a qui paguen realment la hipoteca, qui se'n lucra.

Adverteix que això reflecteix que s'ha produït una gran estafa processal generalitzada i permesa, i cal que la gent sàpiga què passa amb les seves hipoteques i, de retruc, amb els seus habitatges.

En conseqüència, justifica la presentació d'aquesta proposició a fi de posar llum a una qüestió amagada que ha permès desnonar milers de famílies en nom de qui no tenia dret a fer-ho. Insisteix, doncs, que el concepte que ha de prevaldre és la transparència, i malgrat que molts en fan bandera, alerta que cal fer-ho bé, quan toca

i com toca.

Convida tothom a ser valent i aprovar una iniciativa que permetrà a la ciutadania saber qui és el titular de la seva hipoteca i aturar, així, molts desnonaments instats per qui no ho pot fer.

Remarca que ERC sempre ha estat al costat de les lluites a favor del dret a l'habitatge i per això avui les continua defensant amb aquesta proposició; insta a donar un pas endavant i deixar d'actuar de cara a la galeria, i posar-se a treballar per canviar l'*statu quo* de bancs i caixes.

Fa avinent que avui aquest ple decidirà si fa costat a les persones que perden els seus habitatges o si, contràriament, està amb les entitats financeres.

La Sra. RECASENS també saluda les persones assistents a aquest ple de la plataforma Ni Dación ni Pago, i avança que el seu grup dóna suport a la seva proposició presentada pel grup d'ERC.

Justifica aquest suport per exigir a les entitats bancàries més transparència, així com per instar el Govern espanyol, que és qui té les competències ara com ara, a impedir que aquestes entitats puguin iniciar execucions hipotecàries en el cas que no hi hagi canvi de titularitat del crèdit hipotecari.

Destaca que tot plegat suposa disposar d'una eina més per lluitar contra la xacra social dels desnonaments, que progressen a l'alça.

Concreta que l'objectiu de la proposta és aconseguir que les titularitzacions surtin de l'opacitat i, per tant, que el canvi de titularitat de les hipoteques sigui comunicat al propietari del pis, i el banc estigui obligat a inscriure'l al Registre de la Propietat.

Precisa que es tracta d'evitar que l'entitat bancària que detecta un impagament reclami el desnonament, malgrat haver transferit la titularitat del crèdit hipotecari, tal com ja han reconegut 22 autos judicials, de manera que estableixen uns precedents que permeten treballar en aquesta direcció.

Posa en relleu que CiU sempre s'ha compromès al màxim en aquest assumpte, i posa a tall d'exemple l'habilitació el 2012 de l'ajut social, que es va estendre a molts altres ajuntaments, per compensar l'impost de plusvàlua quan es produeix una dació en pagament. Indica que és l'Institut Municipal d'Hisenda qui localitza les persones a fi d'informar-les d'aquesta compensació.

Demanen a l'alcaldesa que es comprometi al màxim en aquesta qüestió i que ho faci juntament amb totes les administracions. I aprofita per recordar que la Sra. Colau es va presentar a les eleccions municipals reclamant el dret bàsic a l'habitatge, i li demana que ara no es quedi només amb les proclames publicitàries, i la convida a actuar amb determinació en matèria de polítiques d'habitatge.

El Sr. BLANCO anuncia que Ciutadans s'abstindrà en aquest punt, en la mateixa línia que en la proposició anterior, ja que consideren que si es tracta de denunciar abusos no és sobrer prevenir contra l'abús de declaracions a fi d'instar altres administracions i institucions en aspectes tan tècnics com el que els ocupa, i que no és de competència municipal. Considera que aquesta manera de fer converteix l'Ajuntament en una mena de cambra paral·lela per debatre assumptes que s'haurien de presentar en altres instàncies.

Observa que la proposició conté set punts, sense que hi hagi temps per tractar-los en profunditat, tot i que reitera que no és competència d'aquest ajuntament prendre les decisions proposades. Així, fa notar que s'insta la Comisión Nacional de Valores, el Govern central, les entitat financeres o el Jutjat i la Diputació de Barcelona, i es pregunta si en comptes de fer la feina que correspon a altres institucions, aquest ajuntament no hauria de centrar-se molt més en allò que pot fer.

Reconeix, tanmateix, que hi ha un problema de transparència i un buit legal respecte al coneixement de les titularitzacions de les hipoteques; que és un aspecte que contribueix a demorar una execució hipotecària, però no la paralitza, ja que la cessió de la titularitat no anul·la el deute, sinó que és tan sols un canvi de creditor.

En conseqüència, manifesta que no acaben d'entendre la finalitat de la proposició, tot i que subscriuen plenament que cal més transparència, en què les cessions han de quedar inscrites en el Registre de la Propietat, com ja és preceptiu; i estan d'acord, també, amb el fet que l'Administració atengui totes les persones en risc de perdre l'habitatge per impossibilitat de fer front al pagament de la hipoteca.

Consideren que aquest ajuntament ha de fer tot allò que pugui per atendre aquestes persones, però entenen que no és admissible que s'aprovin aquesta mena de declaracions i, en canvi, es permeti que durant el darrer any, tal com ha reconegut el Govern municipal, s'hagin produït 340 desnonaments, i que només s'hagin adquirit 160 habitatges de lloguer públic assequible.

Denuncien, per tant, que aquesta situació no pot continuar, i diu que estan convençuts que aquesta administració pot fer molt més que donar lliçons a altres administracions; així, valoren que seria molt més productiu debatre quines mesures es poden prendre per incrementar el parc públic de lloguer, amb les competències i els recursos propis d'aquesta institució, a fi d'ajudar les persones afectades, per a la qual cosa assegura que el seu grup els farà costat.

El Sr. MULLERAS observa que la titularització d'hipoteques és un producte complex derivat de la innovació financera, que tracta de transferir la propietat dels crèdits hipotecaris a altres institucions d'inversió col·lectiva, que moltes vegades acaben convertint-se en bons per a fons d'inversió.

Celebra, però, que aquest procediment actualment vagi a la baixa per la crisi generada arran de les hipoteques *subprime* titularitzades i que van desencadenar la crisi financera iniciada als EUA el 2007 i que es va traslladar ràpidament a Europa. Precisa que aquesta situació va comportar a escala internacional una reforma de la regulació bancària mitjançant, per exemple, els acords de Basilea i la creació en l'àmbit europeu de la Unió Bancària. Destaca que aquest seguit de canvis normatius pretenen no només donar credibilitat al sistema financer, sinó garantir els drets dels particulars.

Puntualitza que la titularització d'hipoteques no suposa una variació per als drets dels consumidors, que queden protegits perquè es mantenen les condicions contractuals. Precisa que el Banc d'Espanya ha aclarit que encara que una determinada entitat bancària deixi de ser la creditora d'un préstec hipotecari perquè n'ha transferit la propietat a tercers, conserva la seva titularitat registral, és a dir, les seves obligacions. En conseqüència, confirma que comparteixen la preocupació que expressa la proposició per l'excessiva titularització, que va donar lloc a una de les crisis

financeres més importants al món; tanmateix, diu que no creuen que aquesta titularització tingui un impacte directe de perjudicis a les persones que han contractat una hipoteca, que continuen mantenint els seus drets. Admet, però, que es poden generar problemes en el sistema financer.

Fa notar, com acaba de fer el ponent que l'ha precedit, que tot això no és de competència municipal, i entén que, novament, es tracta d'un brindis al sol. I adverteix que s'han d'ocupar d'allò que realment competeix a aquesta administració, com ara dels desnonaments que diàriament es produeixen a Barcelona; i aprofita per recordar que Barcelona en Comú brandava el lema electoral "Stop desnonaments", sent conscients que no ho podrien complir. Els convida a fer, per tant, habitatge social per ajudar les persones que són desnonades. Igualment, retreu al Govern que no hagi construït ni un sol pis social d'ençà que va començar el mandat.

Considera que el Govern utilitza qüestions com les que s'inclouen en aquesta proposició per posar una cortina de fum a fi de tancar el seu fracàs en matèria d'habitatge, i avança l'abstenció del seu grup en aquest punt.

La Sra. ROVIRA destaca que no han estat poques les males pràctiques del sector bancari, algunes de les quals han portat i portaran més d'un al banc dels acusats.

Denuncia que un dels majors saqueigs de la història no pot quedar impune, malgrat que el sistema protegeixi els lladres de corbata, dels quals ben pocs acaben retent comptes. Recorda que primer va ser Bankia i l'exministre del PP Rodrigo Rato, ideòleg del "gran milagro español", que van provocar la bombolla immobiliària; i destaca que aviat serà el torn de l'exalcade de Barcelona i exministre del PSC, Narcís Serra, en un cas en què la CUP exerceix d'acusació popular.

Precisa que aquests són només un parell de noms de l'estafa multimilionària de les hipoteques al conjunt de l'Estat espanyol. I posa de manifest que les titularitzacions dels crèdits hipotecaris han estat un capítol més d'aquesta estafa a gran escala; remarca que les entitats financeres s'han tret els crèdits del damunt per intentar traspasar el risc a tercers, de la mateixa manera que va passar amb les *subprime*, que van fer esclatar una crisi financera d'abast mundial.

Fa notar que amb aquesta mena d'operacions els bancs pretenien repicar i anar a la processó, mantenir el crèdit i la garantia, però que el risc fos d'altri. Assenyala que el mateix Banc d'Espanya va dir, literalment, que la "titulació de un préstamo supone que la entidad que concedió el mismo deja de ser la acreedora del préstamo".

Subratlla que la titularització dels crèdits hipotecaris és un exemple clar de la mercantilització de l'habitatge, però especialment de com l'especulació financera ha jugat amb el dret humà fonamental de l'habitatge; les entitats financeres han tingut barra lliure durant dècades per fer negoci, per trinxar el territori, per promoure l'especulació, provocar inflacions artificials i, finalment, expulsar les persones de les seves ciutats, barri i llars.

Això no obstant, diu que no es poden estar de posar en relleu el cinisme que suposa per part d'ERC presentar aquesta proposició al Ple, i li retreu que quan es tracta de reclamar a altres administracions siguin els més contundents, radicals i solidaris, mentre que al Parlament la seva actitud és del tot diferent. En aquest li recorda que estava a les seves mans, allà on tenen competència i majories per fer-ho, la regulació del preu dels lloguers, l'impagament dels quals és la primera causa de desnonament, i que puja sense aturador havent arribat al nivell del 2007, altrament hi van votar en contra al Parlament.

Proclama que ja n'hi ha prou de gesticulació, de presentar propostes on saben que no tenen competències ni majoria, i de fer tot el contrari allà on sí que en tenen.

Malgrat tot, avança que votaran a favor de la proposició, no fos cas que publiquin l'enèsima infografia a Twitter per fer veure que la CUP està en contra. Altrament, adverteix ERC que, mentre no abandoni la seva agenda neoliberal al Parlament de

Catalunya i al Govern de la Generalitat, no té credibilitat.

El Sr. MÒDOL anuncia el vot favorable del grup del PSC a la proposició perquè consideren que cal aclarir l'actuació de les entitats financeres quant a la titularització de préstecs bancaris.

Es refereix, també, a les sentències recents en l'àmbit de tot l'Estat espanyol que posen en dubte que els bancs que han titularitzat aquests préstecs estiguin legitimats per continuar reclamant el deute, en no ser-ne els titulars. Destaca que aquesta ha estat una pràctica habitual en el cas dels préstecs hipotecaris, molts dels quals han acabat en desnonament.

Insisteix en la necessitat d'aclarir aquest assumpte i donar garanties jurídiques als possibles afectats per aquesta pràctica, motiu pel qual valoren positivament el conjunt de mesures proposades en aquesta iniciativa a fi de fer més transparent el volum de titularitzacions que s'han fet, i esbrinar en mans de quins inversors estan els productes financers.

Reitera, per tant, que cal aclarir l'abast legal de les actuacions de les entitats financeres, i incrementar el grau d'informació a l'abast de les famílies afectades. En aquest sentit, manifesta que comparteixen plenament la iniciativa que demana que l'Oficina Local d'Habitatge faci sessions informatives i d'orientació gratuïtes a tots els barris de la ciutat.

Conclou que entre tots han de contribuir a defensar els drets dels consumidors i, en aquest cas, dels deutors hipotecaris. En aquesta línia, recorda que el mandat passat, gràcies a una proposta del seu grup, es va aprovar a la comissió de Presidència una campanya d'informació des de l'OCUC i un programa de xerrades sobre les preferents.

Tanmateix, insisteix en la necessitat de la col·laboració interadministrativa, de manera que demana a tots els grups del Consistori, començant pel grup proponent, que té responsabilitats al Govern de la Generalitat, que incideixin en aquesta problemàtica.

El Sr. MONTANER observa que els gairebé nou anys transcorreguts d'ençà de l'esclat de la bombolla immobiliària no només han posat al descobert pràctiques summament abusives de les entitats financeres en la contractació d'hipoteques, sinó que tot això ha anat continuant malgrat les constants denúncies de les entitats socials. Així, una mostra de la vigència d'aquesta mala praxi ha estat la titularització de les hipoteques a fons voltor.

Alerta, per tant, que és urgent acabar amb l'opacitat amb què operen aquestes entitats, motiu pel qual avança que donen suport a la proposició en allò que té a veure amb garantir el dret de les persones afectades i, en general, a l'obligació de transparència quant a la titularització d'un bé de primera necessitat com l'habitatge. Afegeix que es comprometen a comunicar aquest acord a les entitats financeres i al jutjat degà de Barcelona, així com a informar mitjançant el web municipal del problema de les titularitzacions.

Diu que són conscients igualment de la necessitat de millorar l'atenció a les persones afectades per la hipoteca per part del servei específic de la Generalitat, Ofideute. Assenyala que han patit directament les conseqüències d'un servei que té com a pràctica habitual resoldre les dificultats de la hipoteca amb períodes de carència o amb ajuts al pagament de la hipoteca, totes solucions temporals que només allarguen el problema.

Afirma que tampoc no comprenen les dificultats de la Generalitat per informar respecte al comportament diferent de les entitats financeres.

Per tot plegat, considera que la proposició del grup d'ERC li retorna com un bumerang, atès que és aquesta formació la que ha de passar de les paraules als fets al Govern de la Generalitat i també al de la Diputació, on té molta feina per fer pel que fa a les demandes de la proposició. Per tant, se suma a la demanda que han fet altres grups en el sentit que ERC, com a membre del Govern de Junts pel Sí ajudi a promoure els canvis que requereixen les persones afectades per la hipoteca; que faci front a la necessitat de repensar el servei d'Ofideute, una demanda expressada reiteradament per les entitats socials i diversos ajuntaments de Catalunya; així com que contribueixin al fet que les ciutats puguin regular els lloguers abusius.

La Sra. BENEDÍ, després d'agrair el posicionament dels grups que han donat suport a la proposició, s'adreça al Sr. Montaner, a qui replica que les paraules no retornen com un bumerang quan es té intenció de treballar; i fa notar que només quan el Govern municipal demostrï que actua amb fets podrà demanar explicacions als altres. Nega les acusacions que ERC no actuï allà on pot fer alguna cosa, i remarca que portaran a Madrid una proposició no de llei, i es pregunta què faran allà els grups parlamentaris de formacions d'aquesta cambra. Entén que només des d'aquestes instàncies, que són les competents, passaran de les paraules als fets.

Confirma, per tant, que ERC continuarà treballant per les persones i no per als bancs, des d'aquest ajuntament i des d'on convingui.

La Sra. RECASENS manifesta que no ha entès l'actitud de Barcelona en Comú, i subscriu que allò que retorna com un bumerang són les seves polítiques d'habitatge, que reporten que s'hagi deixat de banda una regulació dels preus dels lloguers, i que impliquen que cada dia hi hagi més desnonaments; i hi afegeix el fenomen dels apartaments turístics i el seu impacte en el mercat de lloguer.

Reitera que no entén com és possible que el Govern suspengui en matèria de política fiscal, de política d'habitatge o de memòria històrica, i li demana que es posi a treballar.

El Sr. BLANCO repeteix que les demandes de la proposició s'han d'abordar des de totes les institucions i que l'Ajuntament hi ha de participar en la part que li pertoca; i aprofita per retreure-li que no està aplicant les mesures que calen per atendre totes les situacions de pèrdua de l'habitatge.

El Sr. MONTANER diu que, tot i que voten a favor de la proposició, no pot deixar de posar en relleu la situació paradoxal que ERC insti l'Ajuntament a reclamar a dues institucions del Govern de les quals forma part. Entén que la responsabilitat de tots en aquesta cambra es l'exigència mútua, i que això no ha de provocar cap malestar. En aquest sentit, observa que tots els grups de la dreta han aprofitat aquest debat per atacar i posar en dubte la política d'habitatge del Govern municipal, tal com demostra la insistència del Sr. Mulleras en recriminar que no han fet cap habitatge des que van iniciar el mandat, que replica dient-li que n'han acabat a les promocions de Rodalies i de Glòries, que estan pendents d'urbanització 105 habitatges dotacionals per a gent gran i està a punt d'acabar la promoció de Ca l'Isidret.

Això no obstant, fa notar que el procés d'una construcció és lent, cal el sòl, cal la licitació, l'adjudicació i la construcció, més encara en l'àmbit de l'Administració, i destaca que estan tornant a posar en marxa la màquina productiva d'habitatges que va aturar el govern anterior.

La Sra. BENEDÍ respon que justament perquè s'exigeixen els uns als altres han presentat aquesta proposició, l'objectiu de la qual és fer front a la situació d'indefensió de les persones que tenen una hipoteca arran del procés de titularització que apliquen les entitats bancàries.

Destaca que qui surt enfortit avui amb l'aprovació d'aquesta proposició, per tant, és la ciutadania, ja que la proposta acara persones versus entitats financeres, transparència versus opacitat i ètica en contra d'abús.

S'APROVA la proposició amb contingut de declaració institucional en debat amb vuit abstencions —emeses pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, i pels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller—, i trenta-tres vots a favor de la resta de membres del Consistori.

Del Grup Municipal de la CUP:

Prop. 3.-

(M1519/4442) El Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona acorda: 1. Manifestar el seu suport a totes les persones i institucions amenaçades per procediments judicials pel compromís amb el dret a l'autodeterminació i la sobirania, i en particular: a) L'expresident i exconsellers de la Generalitat per l'organització de la consulta del 9 de novembre de 2014. b) La presidenta del Parlament per la votació de les conclusions de la comissió d'estudi del procés constituent. c) Ajuntaments i càrrecs electes per haver mostrat el seu suport a la Declaració del Parlament del 9 de novembre de 2015, especialment al regidor de Vic per la imputació d'un delictes d'edició. d) A l'alcalde de Berga i al Govern de l'Ajuntament de Badalona, i a la resta de persones i institucions per l'exercici de la sobirania local. 2. Rebutjar la instrumentalització de la Fiscalia per part del Govern de l'Estat, així com la judicialització dels conflictes polítics impulsada per aquest. 3. Reafirmar el compromís amb l'exercici del dret inalienable a l'autodeterminació del poble català com a única sortida democràtica al conflicte polític amb l'Estat.

La Sra. LECHA presenta la proposició, que enceta dient que fa temps que reclamen desobediència, demanda que il·lustren amb l'evidència que per fer la truita cal trencar els ous abans.

Assenyala que l'Audiència Nacional ha obert diligències a diversos ajuntaments que han aprovat aquesta mateixa moció, i des d'aquí els mostra i ofereix tot el suport als consistoris investigats per aquesta instància. Defensa el seu dret a la desobediència davant una institució il·legítima, anacrònica i hereva del Tribunal d'Ordre Públic franquista.

Manifesta que consideren aquestes desobediències com els primers passos cap a la República catalana, tal com ha manifestat, entre altres, Joan Coma, regidor de l'Ajuntament de Vic, en un ple municipal. Tanmateix, en aquest cas, confirma que aquesta afirmació és seva, i de centenars de regidors i regidores, alcaldes i alcaldesses, diputades i diputats i, sobretot, de milions de persones que fa molt de temps que en aquest país han dit que ja n'hi ha prou.

Diu que fan seves aquestes paraules perquè no es volen limitar a donar suport a totes les persones que a dia d'avui s'enfronten a procediments penals per part d'un estat totalitari que persegueix la dissidència política per fer servir el vot i la paraula.

Assegura, doncs, que volen anar més enllà i fer seva la crida a desobeir l'Estat, el seu govern, la seva Fiscalia, els seus jutges i tribunals, la monarquia, l'exèrcit i tothom qui s'interposi en el camí del poble català cap a la seva llibertat.

Seguidament, cita textualment una part de l'article 544 del Codi penal, corresponent al delictes de sedició: *“Son reos de sedición los que sin estar comprendidos en el delito de rebelión se alcen pública y tumultuariamente para impedir, por la fuerza o fuera de la vías legales, la aplicación de las leyes o a cualquier autoridad, corporación oficial o funcionario público en legítimo ejercicio de sus funciones, el cumplimiento de sus acuerdos o de las resoluciones administrativas o judiciales.”* I indica que, per primera vegada d'ençà de la promulgació de la Constitució espanyola, s'imputa aquest delictes a un càrrec electe per exercir el seu càrrec i fer una intervenció en un ple, i per al qual la Fiscalia podria arribar a demanar fins a quinze anys de presó.

En conseqüència, convoca des d'aquesta cambra totes les persones compromeses amb la democràcia, amb la llibertat d'expressió i amb el dret a l'autodeterminació a alçar-se, si cal fora de les vies legals, a fi de fer possible el referèndum sobre la independència que se celebrarà a Catalunya el setembre de l'any vinent.

Manifesta que no hi ha cap tribunal que pugui frenar el dret inalienable a l'autodeterminació dels pobles, tampoc de Catalunya, i, per això, cal passar per sobre de constitucions i de codis penals.

Per aquestes raons, expressa la solidaritat del seu grup amb totes les persones i institucions que a dia d'avui estan en el punt de mira del Govern de l'Estat espanyol, de la Fiscalia i els tribunals d'un estat feixista i totalitari, que no només no permet votar a un poble per decidir el seu futur, sinó que, a més, pretén inhabilitar i empresonar qui gosi reclamar-ho. Afegeix que volen mostrar aquesta solidaritat amb la ferma convicció que la República que construiran serà lliure, justa i democràtica, i on no es perseguiran presidents ni consellers per haver fet consultes sobre l'estatus polític, ni alcaldesses per no retirar banderes, ni regidors per parlar als plens dels ajuntaments, ni governs per voler treballar en dies festius; tampoc no s'enviaran requeriments administratius o judicials per aprovar mocions als plens municipals.

Diu a totes les persones que a dia d'avui estan perseguides que mai no caminaran soles, i als poders que les amenacen els diu que els vinguin a buscar si gosen, que aquí trobaran un poble digne, disposat a plantar-los cara.

El Sr. FORN confirma que el seu grup votarà a favor de la proposició perquè Catalunya avança decididament cap a la seva llibertat, i ho fa des de la determinació irrenunciable a exercir el seu dret a decidir.

Es refereix al 9 de novembre de 2014, quan per primera vegada a la història, els catalans i les catalanes van ser cridats pel Govern de la Generalitat a opinar sobre el futur polític del país; es va donar veu a la ciutadania, malgrat els intents desesperats del Govern espanyol per silenciar-la, mirant de frustrar l'organització i la participació d'una consulta que, malgrat tots els impediments, va ser un èxit.

Recorda que menys d'un any després, i fruit de les eleccions del 27 de setembre de 2015, el Parlament català va rebre el mandat democràtic d'iniciar els tràmits necessaris perquè Catalunya pogués esdevenir un estat independent; afegeix que la resposta de l'Estat espanyol a aquest procés democràtic, i sempre cívic, ha estat la negació permanent del diàleg, optant per la judicialització de la voluntat política de Catalunya. Precisa que en el cas del 9N, la Fiscalia General de l'Estat es va querellar contra l'aleshores president de la Generalitat, Artur Mas, la vicepresidenta i consellera de Governació i Relacions Institucionals Joana Ortega, i la consellera d'Ensenyament Irene Rigau.

Afegeix que el febrer del 2016, l'exconseller Francesc Homs va ser imputat a la mateixa causa. I afegeix que les darreres setmanes la Fiscalia ha presentat una nova

querella contra la presidenta del Parlament de Catalunya, Carme Forcadell, per permetre el debat de les conclusions de la comissió d'estudi del procés constituent, en definitiva, per permetre un debat en seu parlamentària.

Assenyala, també, que diversos càrrecs electes com l'alcalde de Berga, els regidors del Govern de Badalona, o el regidor Joan Coma de Vic, han estat perseguits judicialment per accions en defensa de la llibertat del poble de Catalunya.

Manifesta que davant tots aquests fets, de l'actitud del Govern espanyol de negar i judicialitzar la voluntat democràticament expressada pel poble de Catalunya, el seu grup municipal es posicionarà sempre al costat dels qui no fan res més que obeir un mandat democràtic, motiu pel qual avança que votaran a favor de la proposició presentada pel grup de la CUP, i confirma que faran sempre costat al Parlament de Catalunya i al Govern de la Generalitat en la seva tasca per fer realitat la voluntat democràticament expressada pel poble de Catalunya.

La Sra. MEJÍAS considera que no sorprendrà ningú si avança que Ciutadans votarà en contra de la proposició de la CUP, a la qual aprofita per agrair que amb cadascuna de les seves intervencions converteixi aquest procés independentista, que s'allarga en el temps, en una paròdia.

Justifica el vot contrari perquè l'Ajuntament de Barcelona no es pot convertir en una caixa de ressonància del Parlament de Catalunya, i repetir en aquesta cambra debats que no tenen cap sentit, ja que en cap cas aborden els problemes reals de la ciutadania.

Afegeix que aquest vot contrari respon, també, al fet que aquesta moció pretén donar suport a un seguit de persones que allò que volen és saltar-se la llei, cregudes que estan per sobre del bé i del mal; que, a més, es consideren amb l'autoritat moral suficient per donar un cop als principis democràtics i a la democràcia, un joc en què, de cap manera, pensa entrar el seu grup.

Observa que resulta ben incoherent que la CUP vulgui expressar aquí el seu suport a l'expresident de la Generalitat, quan el van treure de la pista política en considerar que no era suficientment bo per dur a terme els seus objectius.

Així, doncs, avui la CUP, juntament amb els grups de CiU i d'ERC, votarà a favor de la desobediència, del desacatament als tribunals, i en contra d'una majoria democràtica, ja que en les darreres eleccions del 27 de setembre no van obtenir la majoria social, atès que Ciutadans, PSC, PP i CSQP sumaven més vots que no pas la CUP i Junts pel Sí, que són les formacions que volen proclamar la independència, cosa que assegura que no aconseguiran.

Per tot plegat, es referma que no donaran suport als qui es van saltar la llei per convocar una consulta il·legal i inconstitucional, i que eren ben conscients que saltar-se la llei té conseqüències perquè en un estat de dret ningú no pot situar-s'hi per sobre.

Reitera que no donaran suport a la presidenta del Parlament de Catalunya que desacata decisions i que, després, pretén revertir les responsabilitats en els diputats.

Afirma que cap parlamentari ni cap parlament pot evitar el control dels poders públics, cosa que només passa en estats totalitaris.

Apunta, també, que els regidors no són sobirans perquè els municipis no ho són, sinó que tenen autonomia local, una atribució que els atorga la Constitució.

La Sra. CAPDEVILA creu que tampoc no sorprendrà ningú que el grup d'ERC voti a favor d'aquesta proposició, que subscriuen al cent per cent.

Manifesta que ERC, davant la repressió, reclama urnes i més democràcia. I posa en relleu que allò que s'espera dels càrrecs públics és que compleixin el que van prometre, amb el seu compromís amb la ciutadania. Per tant, ratifica que això és el que han vingut a fer, complir amb els mandats democràtics i no a veure com l'Estat espanyol judicialitza la política i evidencia totes les seves mancances.

Recorda que es deuen a la democràcia, a les urnes, i assegura que tiraran endavant el seu compromís de fer un referèndum sobre la independència, guanyar-lo i construir una república catalana socialment justa i radicalment democràtica.

Per tant, confirma que si la justícia espanyola inhabilita Carme Forcadell i altres companys de mesa, diputats i diputades, Anna Simó, alcaldes i alcaldesses, regidors i regidores, és a dir, qualsevol càrrec electe, els reafirmaran a totes i tots en els seus llocs.

Posa de manifest que la querella de la Fiscalia censura Carme Forcadell per haver permès, el juliol passat, la votació de les conclusions de la comissió d'estudi del procés constituent, malgrat les advertències del TC, i l'acusa, per tant, d'haver impulsat un fet il·legítim en la cambra catalana, amb total menyspreu a la Constitució i a l'alt tribunal.

Entén que es fa ben evident que, mentre el Govern espanyol, el TC i la Fiscalia s'entestin a convertir la política en un expedient judicial, només poden respondre que continuaran fent política parlamentària, defensant el Parlament com a institució, i tots els càrrecs electes i els instruments democràtics; i assegura que faran costat sempre a les mobilitzacions socials al carrer. Així, afirma que com més gran sigui la magnitud de l'agressió mitjançant jutges i querelles fiscals més clara serà la seva resposta, pacífica, serena i democràtica. Justifica que això serà així perquè la via repressiva i autoritària que practica el Govern espanyol, i per tant la Fiscalia, per frenar el poble de Catalunya en el seu propòsit de deslligar-se d'Espanya, no només és anòmala, sinó estúpidament estèril, perquè tot allò que pretenen convertir en un expedient judicial, assegura que ho tornaran a portar al carrer, al Parlament i a les urnes per defensar la democràcia.

Subratlla que és la gent qui demana acció política i els reclama que facin la feina, que tirin endavant i que ho facin bé, i assegura que no volen fer altra cosa, i que res no els distraurà per arribar a l'assoliment de la República catalana.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ manifesta que el dret d'autodeterminació no és aplicable a Catalunya, ja que no hi existeix ni una sola persona ni cap institució amenaçades per procediments judicials de caire polític. Altrament, recorda que Espanya és un estat de dret i democràtic, i només s'hi inicien procediments judicials, no per ser independentista, sinó perquè algun representat d'una institució hagi infringit la llei.

Posa de manifest que amb aquesta proposició, la CUP contraposa democràcia a la seva legalitat, i situa el Parlament de Catalunya per sobre de la llei, i alguns dirigents independentistes volen situar-s'hi també per sobre, quan ningú no està per sobre de les normes de convivència; així, ni el president Mas, ni la presidenta del Parlament, ni cap càrrec electe de l'Estat no s'hi poden situar, ja que la legitimitat democràtica es basa en la legalitat i no és possible l'una sense l'altra, de manera que no es pot legitimar cap decisió des d'una infracció legal.

Observa que hi ha qui pretén desobeir lleis i sentències, el dret d'incompliment que

l'independentisme vol fer seu.

Adverteix, però, que qualsevol responsable polític té l'obligació de complir i fer complir les normes, perquè si no són capaços de mantenir aquest principi, si s'abroguen el dret inexistent a no complir lleis i sentències, no poden exigir a la ciutadania que observi totes les lleis i normes i que acatin les sentències.

D'altra banda, nega la major: no existeix el dret d'autodeterminació de Catalunya, perquè ni Catalunya és una colònia ni Espanya la metròpoli, que seria el cas reconegut pel dret internacional en els casos de pobles sotmesos a l'ocupació militar estrangera i quan s'hi produeix una violació sistemàtica dels drets humans. Així, doncs, entén que és sobrer dir que aquesta no és la situació de Catalunya, que disposa en aquests moments de les cotes de prosperitat, llibertat i autogovern més elevades de la història contemporània, més gran fins i tot en l'àmbit competencial que molts estats federals.

Per tant, reclama que deixin de buscar un enfrontament entre catalans, d'esquerdar la convivència, de fer propostes per dividir la societat de Catalunya i separa-la de la resta d'Espanya i d'Europa. Alerta que la ruptura, a més, tindria costos afectius, a més dels socioeconòmics.

Entén que és obvi, pel seguit de raons que acaba d'expressar, que el seu grup votarà en contra de la proposició.

La Sra. ANDRÉS manifesta que estan d'acord plenament amb el fet que la situació que es viu a Catalunya no es pot solucionar per la via judicial, sinó que requereix acord i pacte polític; remarca que aquesta és la via que sempre han defensat i que continuaran defensant.

Dit això, destaca que les institucions de què gaudeixen avui han requerit molt d'esforç per a la seva construcció, perquè generin consens i perquè siguin considerades legítimes per la ciutadania, i afirma que cap majoria política no té dret a situar-les fora de la legalitat.

Indica que en aquest cas no poden ignorar l'existència d'una interlocutòria del TC, molt clara, i que s'expressa en el sentit d'apuntar que es pot estar contravenint el conjunt de l'ordenament i el reglament del Parlament; i diu que tampoc no poden obviar les conclusions de la comissió d'estudi sobre el procés constituent, que no responen a estratègies transversals ni tampoc a la voluntat d'entesa política.

Posa de manifest, per tant, que una majoria independentista decideix imposar el seu criteri per sobre del contingut d'una resolució del TC. En conseqüència, confirma que rebutgen qualsevol iniciativa de caràcter unilateral o il·legal que situï les institucions fora del marc normatiu en entendre que això és altament perjudicial, no només en la política sinó en l'àmbit social també.

Reitera que l'aposta del PSC és pel diàleg, l'acord, el pacte, el respecte a la legalitat i, per tant, per la reforma constitucional en un sentit federal.

El Sr. ASENS creu que, en aquest cas, tampoc no sorprendrà ningú el posicionament del seu grup, ja que han discutit a bastament en altres ocasions proposicions semblants. Avança, per tant, que votaran favorablement per una qüestió de responsabilitat i de coherència, de principis. En aquest sentit, recorda que ja han expressat el seu suport la setmana passada al Parlament, a Vic o a Badalona.

Afegeix que votaran favorablement la proposició perquè consideren un disbarat jurídic perseguir qui opina diferent, per posar urnes; així, tal com manifesten Jueces por la Democracia, assenyala que es tracta de posicions en el marc de la llibertat ideològica, d'expressió d'aspiracions i anhels polítics; i creuen que encara és més reprobable quan s'utilitzen conceptes com *sedició*, o *tacats de sang*, emprats pels colpistes del 1936 per acusar republicans lleials a la democràcia i a l'estat de dret.

Reitera que votaran favorablement perquè consideren que no és una opció quedar-se de braços plegats; precisa, en aquest sentit, que l'ofensiva judicial no va contra la seva formació, però la consideren una amenaça contra ells mateixos i contra tots aquells que creuen en la democràcia, contra les institucions de Catalunya i, especialment, contra el món local, que ha de poder expressar-se en llibertat.

En aquest sentit, discrepa de les paraules de la Sra. Mejías, la qual qualificava d'incoherència donar suport als adversaris polítics, i recorda que Montesquieu deia que una injustícia contra un de sol és una amenaça contra tots; i Sartre afirmava que la llibertat ha de ser de tothom o de ningú.

Ratifica, per tant, que un tracte injust ho és encara que la víctima sigui l'adversari polític, tot i que aquest adversari no respongui amb reciprocitat quan els perseguits són altres; o en algunes ocasions prefereixi, com ha dit el Sr. Forn, pactar amb els qui promouen la seva persecució.

Assegura que, malgrat les discrepàncies ideològiques i polítiques amb relació al full de ruta del 9N, estaran al costat del debat polític, per les llibertats, contra la judicialització de la política; i proclama que la persecució de qui, sense recórrer a la violència, qüestiona aspectes centrals de l'ordre establert constitueix una derrota del principi democràtic. En aquest sentit, recorda l'advertència del poema de Niemöller sobre l'apatia política, que es pot resumir en el fet que si no fem res perquè no ens toca a nosaltres, quan ens toqui serà massa tard perquè no quedarà ningú. I expressa que tant de bo que aquest advertiment arribi també als no-independetistes que miren cap a una altra banda.

La Sra. LECHA observa que el grup de Ciutadans confon la judicialització amb l'àmbit polític. Precisa, en aquest sentit, que la CUP va aconseguir que el Sr. Mas no fos president de la Generalitat amb eines polítiques. Apunta que la incoherència del discurs de la Sra. Mejías seria comparable a qualificar d'antiracista una manifestació del Ku Klux Klan.

Afegeix que tampoc no els sorprenen els arguments del PSC, havent constatat que el PSOE investirà un president del PP.

En conseqüència, manifesta que la coherència política que exigeixen a la CUP alguns grups municipals els sembla paradoxal, atès que en els seus actes no l'apliquen pas.

Finalment, agraeix els posicionaments favorables a la proposició, i subscriu, com acaba de dir el Sr. Asens, que les divergències polítiques no tenen res a veure amb els atacs que estan rebent les institucions de Catalunya.

El Sr. FORN pregunta a la Sra. Andrés amb qui pensen fer la constitució federal, si amb el PP, Ciutadans o amb els seus socis del PSOE, que són incapaços de respectar que el PSC pugui votar diferent del que s'ha acordat al comitè federal.

Demana que no somiïn més perquè és clar que només hi ha un camí, que és de construir un nou estat independent per a Catalunya.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ intervé per constatar que es continua perseverant en el procés independentista quan ni tan sols els qui el defensen van assolir la meitat del suport dels catalans les darreres eleccions del 27 de setembre de 2015. Considera una contradicció, per tant, que per reclamar la independència no calgui la meitat dels catalans i per reformar l'Estatut, en canvi, es requereixin dues terceres parts del

Parlament.

La Sra. ANDRÉS replica al Sr. Forn que la constitució federal la faran amb tothom, però de tota manera creu que no ha de patir per això, ja que sembla convençut que abans arribarà la República catalana.

Igualment, li fa notar que al PSC prenen decisions i n'assumeix les conseqüències, no com altres.

S'APROVA la proposició amb contingut de declaració institucional en debat amb dotze vots en contra —emesos pels Srs. Sierra, Alonso i Blanco i les Sres. Mejías i Barceló, els Srs. Collboni i Mòdol i les Sres. Ballarín i Andrés, i dels Srs. Fernández Díaz i Mulleras i la Sra. Esteller—, i vint-i-nou vots a favor de la resta de membres del Consistori.

c) Precs

Del Grup Municipal de CiU:

Prec 1.- (M1519/4446) Que l'Ajuntament impulsi, durant el primer semestre del 2017, una consulta ciutadana a Barcelona per tal que la ciutadania pugui votar l'adhesió de la nostra ciutat a l'Associació de Municipis per la Independència.

El Sr. TRIAS recorda la visita de l'alcaldeessa, fa una setmana, al barri de la Bordeta, on arran de la pregunta d'una veïna sobre la possibilitat que es faci una consulta per a l'adhesió de Barcelona a l'AMI, va respondre molt clarament que si un grup municipal ho plantejava al Plenari del Consell Municipal, ella hi votaria a favor. En conseqüència, formula aquesta pregunta, que llegeix.

La Sra. ALCALDESSA puntualitza que la resposta que va donar a la veïna de la Bordeta va ser la mateixa que va expressar en el Ple i en moltes altres ocasions, en el sentit que el Govern municipal dóna molta importància a la participació; assenyala que per aquest motiu ahir mateix va presentar la nova fase de la plataforma Decidim Barcelona, que haurà de permetre la consulta sobre el reglament de Participació, actualment en fase d'elaboració amb tots els grups municipals i les entitats de ciutat, atès que, sobretot, volen fer bé les consultes ciutadanes —amb el reglament actual és molt difícil fer-les—, especialment si provenen de la iniciativa ciutadana.

Així, assenyala que l'any vinent podran disposar d'un reglament que faciliti les consultes ciutadanes, entre les quals la de l'adhesió a l'AMI; però apunta que també hauran de decidir col·lectivament quines consultes consideren prioritàries i establir un calendari.

Diu que és conscient que per al grup de CiU la de l'AMI és prioritària, i li fa avinent que així ho ha de plantejar i, si hi ha consens, li assegura que es tirarà endavant.

El Sr. TRIAS lamenta una resposta tan genèrica i poc aclaridora per part de l'alcaldeessa. Entén que pot estar a favor o en contra de l'adhesió a l'AMI, però no adoptar una posició d'indefinició constant i escudar-se en el fet que s'ha de remodelar el reglament de participació.

Per tant, insisteix a preguntar-li novament si el primer trimestre de l'any vinent es farà la consulta sobre l'adhesió de Barcelona a l'AMI.

La Sra. ALCALDESSA replica que el Govern es pren molt seriosament les consultes, que puntualitza que han de ser de ciutat i no pas de l'alcalde; per aquest motiu, justifica la necessitat que hi hagi un reglament de participació que les faciliti al màxim.

Reconeix que per al grup de CiU la de l'AMI és prioritària, atès que planteja que es faci el primer trimestre del 2017, i suposa que plantejaran aquesta prioritat als grups municipals.

NO S'ACCEPTA el prec en debat.

Prec 2.-

(M1519/4447) Que el Govern municipal doni l'impuls necessari a les actuacions de reordenació urbanística de l'entorn del temple de la Sagrada Família, per tal de donar una solució definitiva als veïns afectats per les obres de finalització del temple.

El Sr. MARTÍ es refereix a l'aprovació, el març de 2014, d'una proposició a la comissió d'Hàbitat Urbà amb què s'instava el Govern de l'alcalde Trias a concretar l'ordenació dels entorns de la Sagrada Família, amb les adaptacions i expropiacions derivades. Destaca que, transcorregut un any d'aquella aprovació, l'equip d'Hàbitat Urbà tenia enllestits els estudis tècnics, sobre la base de l'acord veïnal, i s'havia de procedir a concretar la modificació de PGM, els processos de gestió urbanística i la redacció dels projectes.

En conseqüència, justifica la presentació d'aquest prec amb la finalitat d'instar el Govern municipal a impulsar les actuacions de reordenació dels entorns de la Sagrada Família, i a donar una solució definitiva als veïns afectats per la finalització del temple.

La Sra. SANZ confirma que accepten el prec, tot i que amb connotacions diferents de les que acaba d'expressar el regidor. En aquest sentit, recorda que ella mateixa va participar en moltes de les reunions que es van fer, i considera que l'acord veïnal a què ha al·ludit el regidor és força relatiu. En conseqüència, manifesta que una de les prioritats i compromís de l'actual govern és recuperar la comissió de la Sagrada Família per establir uns criteris que portin tranquil·litat al veïnat, que fa molt de temps que espera una solució per a l'entorn.

Precisa, en aquest sentit, que d'una banda hi ha el PGM aprovat i, d'altra banda, les demandes d'algunes entitats pel que fa a l'execució de l'àmbit.

Afegeix que també treballen en la qüestió de com resoldre els problemes de massificació turística que pateix el barri.

El Sr. MARTÍ recorda que el maig del 2015, poc abans de les eleccions municipals, es va enviar una carta al representant de l'Associació de Veïns de Sagrada Família, en què es concretaven els acords de l'administració Trias amb el veïnat respecte a les actuacions entorn del temple, entre les quals les afectacions, els real·lotjaments, l'ordenació d'equipaments i espais públics, habitatge, subsòl i mobilitat.

Això no obstant, transcorregut un any del nou mandat no s'ha fet gairebé res més, tret de polèmiques mediàtiques sobre l'estètica del temple o sobre si l'església ha de pagar o no la llicència d'obres. Altrament, diu que el seu grup pretén defugir aquestes polèmiques i donar respostes als veïns, sobretot als afectats.

La Sra. SANZ reconeix que durant el mandat passat es van fer molts estudis i algunes reunions, però no es va destinar cap euro ni cap projecte aprovat. Respon que, com a govern, faran la feina que els pertoca, conscients de la responsabilitat que tenen a l'hora de d'arribar a acords en aquest àmbit, especialment per donar respostes a les problemàtiques del veïnat.

Del Grup Municipal de C's:

Prec 3. - (M1519/4456) Que el Govern municipal retiri la proposta d'oferir un sopar als músics que actuïn en hotels, per fomentar la precarietat del sector i construir un menyspreu per als joves músics, i presenti, en el termini de tres mesos, les seves propostes culturals orientades a la promoció d'artistes novells.

La Sra. BARCELÓ fa avinent que encara no s'ha establert cap mesura per lluitar contra la precarietat laboral en el món de la cultura, amb sous baixos, contractacions temporals i ràtios insuficients, juntament amb la inestabilitat i la incertesa que es viu en aquest àmbit.

Retreu al Govern municipal, per tant, que promocionés el Barcelona Music Llobbers convidant els artistes joves de música en viu a actuar als hotels a canvi d'un sopar. Considera que aquesta no és la solució a la precarietat laboral del sector.

Per aquest motiu, el seu grup demana al Govern que deixi de fomentar aquesta mena de propostes, que no fan altra cosa que augmentar la precarietat, i que en el termini de tres mesos presenti les seves propostes culturals per a la promoció d'artistes novells.

La Sra. ALCALDESSA subscriu la preocupació per la precarietat en el sector cultural, especialment entre els músics joves, que és un fet incontestable.

Puntualitza, però, que la proposta de retribuir amb un sopar els músics que actuïn en hotels no està inclosa en el projecte Barcelona Music Llobbers i, per tant, no està impulsada per aquest ajuntament. Posa de manifest que en assabentar-se d'aquesta iniciativa es va fer una carta per desmentir la informació, i es van posar en contacte amb els agents del sector i la Unión Estatal de Sindicatos de Músicos, Intérpretes y Compositores a fi de fer públic que els músics que participessin en qualsevol projecte associat a Music Llobbers cobrarien, com a mínim, allò estipulat en el conveni col·lectiu estatal de ballarins, cantants i instrumentistes, segons les taules salarials establertes al BOE.

En conseqüència, anuncia que s'accepta parcialment el prec, però remarca que es va produir un malentès, que ja van desmentir immediatament.

La Sra. BARCELÓ celebra que el Govern comparteixi la preocupació de Ciutadans, però replica que el Departament de Joventut d'aquest ajuntament promocionava la mesura que ha esmentat; i reconeix que l'alcaldeessa va fer un tuit d'aclariment, però entén que les rectificacions s'han de fer per altres vies. I afegeix que un govern ha de prendre decisions per no caure en aquesta mena d'errors.

Insisteix que l'alcaldeessa té l'obligació de presentar mesures contra la precarietat laboral dels joves artistes; i reitera la pregunta de si es comprometen, en un termini de tres mesos, a presentar propostes per promocionar-los; alhora que insta el Govern a presentar d'una vegada el projecte cultural que reclama la ciutat, i demana que s'accepti el prec en la seva totalitat.

La Sra. ALCALDESSA fa notar que l'actual és el primer Govern municipal que

s'ha reunit amb sindicats i empreses vinculades amb els serveis culturals externs de Barcelona per acordar un nou marc de desenvolupament d'un conveni col·lectiu específic.

Precisa que el projecte a què fa referència la regidora busca ampliar el marc d'acció musical a altres espais de la ciutat sovint poc transitats per veïns i veïnes de Barcelona, i que és un dels objectius en matèria de política musical especialment adreçat a músics joves.

Quant a la presentació d'un projecte cultural, remarca que des de fa un any que presenten propostes d'una manera proactiva, treballant pel reconeixement i el suport del sector musical local, considerant que la música representa un dels eixos integradors culturals fonamentals; i a partir d'aquesta premissa, apunta que estan desenvolupant polítiques concretes que integrin els equipaments públics, les sales de concerts i els locals de petit format que aprenen la música als veïns i veïnes de la ciutat.

Per tant, confirma que està disposada a acceptar que es presentin propostes culturals orientades a promoure la creativitat musical, incloent la promoció d'artistes novells.

Del Grup Municipal d'ERC:

Prec 4.-

(M1519/4452) Que s'elabori i s'envii als grups polítics municipals i als veïns i veïnes, en el termini màxim de 15 dies, un informe per tal d'estudiar si s'ha fet correctament el procés d'atorgació de l'expedient urbanístic, canvi d'ús i la llicència d'obres del futur alberg de l'avinguda Icària, 145-147, cantonada amb Rosa Sensat, i si escau s'iniciïn els tràmits legals pertinents per tal d'aturar les obres.

El Sr. BOSCH, després de saludar els representants dels veïns i veïnes de la Vila Olímpica, justifica la presentació d'aquest prec referint-se al fet que, ara fa vint-i-cinc anys, va néixer com un barri modèlic, però que s'ha anat degradant amb el pas del temps. Subratlla que per nou mil veïns es calcula hi ha tres mil llits turístics, legals i il·legals, als quals s'hi afegiran 440 llits en un alberg a l'avinguda Icària, en què cada usuari disposarà de cinc metres quadrats, cosa que fa pensar que s'hi produirà un amuntegament de persones joves, candidates a esplanar-se al carrer i a incrementar el *festival* que pateixen cada dia els veïns.

Entén que el Govern municipal no està d'acord amb aquest alberg, ja que ha anunciat que intentarà fer-hi alguna cosa. Tanmateix, creu que si realment defensa un turisme sostenible hauria de respondre aquest prec, i dir-los, d'aquí a quinze dies, què pensen fer en aquest cas.

La Sra. ALCALDESSA reconeix que no els agrada l'obertura d'aquest alberg a la Vila Olímpica, i diu que comparteixen el malestar justificat de molts veïns i veïnes.

Recorda, però, que l'expedient d'aquest allotjament es va iniciar durant el mandat anterior, amb la sol·licitud d'un certificat urbanístic; és a dir, abans que l'actual govern decretés la suspensió de noves llicències en el marc de l'elaboració del PEUAT. Precisa que una vegada els promotors disposen del certificat tenen drets adquirits legalment, motiu pel qual aquest ajuntament no té capacitat jurídica per impedir-ne l'obertura.

Recapitula, per tant, que el Govern municipal no comparteix en absolut aquest projecte, però que no hi pot fer res perquè és anterior a la suspensió de llicències. Això no obstant, indica que van sol·licitar un informe als Serveis Jurídics per esbrinar si existia algun aspecte irregular, però el resultat ha estat negatiu, i

confirma que tot està d'acord amb la llei.

El Sr. BOSCH diu que ell no pretén pas que s'incompleixi la llei, però assegura que saben, com també saben els veïns, que hi ha presumptes irregularitats, entre les quals esmenta, d'entrada, que un dipòsit per a la recollida de material d'enderroc s'ha pagat en metàl·lic, cosa que no es pot fer si el preu supera els 2.500 euros; que l'empresa constructora ha fet una declaració solemne que no hi ha ocupants a l'edifici que s'està enderrocant, quan el cert és que hi ha l'Institut Municipal de Mercats.

Per tant, aporta aquestes informacions, que entén que o bé l'alcaldeessa no coneix o que, altrament, si les coneix, no fa res respecte d'això, cosa que encara considera més greu.

La Sra. ALCALDESSA agraeix l'aportació de proves, i assegura que s'ho miraran amb molt d'interès per avaluar si són motiu suficient per a la suspensió de les obres. Quant al fet que l'edifici no està buit, diu que tenien coneixement d'aquesta possible irregularitat, però que la conclusió a què arriben els Serveis Jurídics en el seu informe és que no és argument jurídic suficient per a la denegació de la llicència perquè no hi ha modificacions estructurals de l'edifici.

Per acabar, reitera que les característiques d'aquest alberg són un despropòsit, tenint en compte l'amuntegament de persones que implica i, per tant, accepta el prec, però recorda que això és competència de la Generalitat.

Del Grup Municipal del PP:

Prec 5.- (M1519/4449) Reclamar a l'alcaldeessa l'abandonament de les polítiques permanents d'agitació, d'enfrontament i divisió, i centrar-se a construir una Barcelona millor de tots i entre tots.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ inquireix quin és el projecte i el tarannà del Govern, si realment es tracta de governar per decret i sense diàleg, tal com avui mateix ha demostrat la retirada de l'aprovació de les ordenances fiscals de l'ordre del dia, i que fa una setmana el Govern va veure refusada la seva proposta de PAM 2016-2019. Igualment, posa de manifest que continuen sense tenir els pressupostos municipals aprovats.

Retreu a l'alcaldeessa la manca de projecte de ciutat i de majoria, i el fet que es creïn bàndols, que s'obrin fronts, que facin prevaldre la gesticulació amb un govern de mínims. Posa com a exemple clar d'aquesta gesticulació el fet que avui l'alcaldeessa ha votat que està a favor d'incomplir les lleis, mentre que fa tan sols trenta segons, arran del prec formulat pel grup d'ERC, ha manifestat que no està disposada a saltar-se-les.

En vista d'aquesta situació, justifica la presentació del prec amb què demanen que l'alcaldeessa abandoni la seva política d'agitació, enfrontament i divisió i que se centri en la construcció d'una ciutat millor; i afirma que consideren que aquesta actitud només té l'objectiu de silenciar i amagar que és incapaç de governar.

La Sra. ALCALDESSA observa que el grup del PP té el costum en cada ple de formular un prec o una pregunta en el mateix sentit; per tant, entén que li ha respost reiteradament.

Nega la inexistència d'un projecte, que entén que queda contrastat per la gran quantitat de mesures que s'estan impulsant a la ciutat, i pel baròmetre i per la valoració de la ciutadania, que és allò que finalment importa.

Admet que les majories s'han de construir amb molt de diàleg i pacte, i afirma que

això és el que fa el Govern municipal, tal com demostra que s'han pogut acordar un munt de qüestions de ciutat, moltes de les quals s'han guanyat per majoria del Plenari.

Destaca, però, que habitualment el Govern no comparteix el mateix sentit de vot que el grup del PP, però creu que això no s'ha de qualificar d'agitació i enfrontament.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ es felicita per la manca de coincidència amb el Govern municipal; però puntualitza que allò que li critica és que en setze mesos a l'Alcaldia, l'alcaldeessa no ha canviat la situació, i continuen com sempre, tal com demostra el fet que l'ordre del dia d'aquesta sessió només consta de tres pàgines, és a dir, amb una iniciativa de govern absolutament minsa.

Insisteix que la Sra. Colau ha passat de ser una activista plena a una alcaldeessa plana, que no només paralitza projectes en marxa sinó que és incapaç de promoure'n de nous. Creu que es troba còmoda duent la contrària perquè no sap anar a favor. I li retreu que estigui enfonsant la ciutat, amb convulsió i batusses permanents.

La Sra. ALCALDESSA observa que les experiències de la realitat del Govern de la ciutat i del grup del PP són molt diferents.

En aquest sentit, es refereix al fet que, fa ben poc, ha tingut ocasió de participar en els fòrums més importants de ciutats d'arreu del món, on es constata que Barcelona hi és més referent que mai, i que el seu lideratge es reconegut internacionalment, i entén que això no se sustenta en la gestualitat, l'agitació i l'enfrontament a què es referia el regidor.

Tot seguit, posa de manifest que el Sr. Fernández Díaz és una persona amable en les formes i el tracte personal, però afirma que la deixa perplexa que, justament ell que pertany al PP, l'acusi de promoure agitació i confrontació.

NO S'ACCEPTA el prec en debat.

d) Preguntes

Del Grup Municipal de C's:

Preg. 1.- (M1519/4457) Quins criteris utilitza el Govern municipal per a la concessió de les llicències per actes i esdeveniments a la via pública i espais urbans?

El Sr. SIERRA formula la pregunta.

La Sra. SANZ indica que la concessió de llicències per a actes i esdeveniments a la via pública i espais urbans està regulada a l'article 37 de l'ordenança sobre l'ús de les vies i espais públics de Barcelona, on literalment s'hi diu que l'ús privatiu de vies o espais públics queda sotmès a llicència, que s'atorga tot ponderant discrecionalment la utilitat pública de l'ocupació que se sol·licita i el perjudici que es causa a altres usos o activitats. En conseqüència, fa notar que no existeix, a priori, un dret a la utilització especial de l'espai públic, sinó que es tracta d'una potestat de l'Administració la permissió de l'ús mitjançant l'atorgament de la llicència corresponent o autorització.

Precisa que els serveis tècnics, abans d'atorgar una llicència, treballen aplicant criteris vinculats a la seguretat, l'afectació de la mobilitat i del medi ambient, o també la compatibilitat amb altres activitats o obres de la ciutat, tot plegat condicionat al compliment de totes les ordenances i decrets legalment establerts per a

aquesta mena d'esdeveniments, concretament l'Ordenança de l'ús de les vies i espais públics, el Decret sobre accessibilitat i supressió de barreres arquitectòniques, el Reglament d'espectacles públics i activitats recreatives, el sistema municipal d'ordenació d'autoprotecció i el Catàleg d'activitats i centres obligats a adoptar mesures d'autoprotecció, així com també l'Ordenança fiscal.

Afegeix que els grans esdeveniments són coordinats per una comissió d'esdeveniments, i els menors són gestionats directament pels districtes, i en ambdós casos es treballa amb un protocol per garantir la correcta aplicació de tots els elements esmentats.

El Sr. SIERRA observa que els criteris enumerats per la Sra. Sanz responen a raons tècniques, però remarca que la realitat és ben diferent, i és que la política de gestos i d'escassa gestió que practica el Govern de la ciutat es trasllada, també, al carrer. Així, fa notar que aquest matí mateix dues-centes persones, empresàries i treballadores del sector de la restauració, s'han manifestat contra les mesures del Govern municipal quant a les terrasses i per reclamar que es respectin els llocs de treball.

Indica que en aquesta cambra s'han aprovat mesures dels grups municipals per àmplia majoria; que el Sr. Collboni i la Sra. Ballarín han anunciat que solucionarien el problema plantejat amb les terrasses; i que la Sra. Pin ha baixat a la plaça de Sant Jaume a recollir el manifest. Però, malgrat tot, com que no gestionen, sembla que tant els fa la situació d'unes persones que intenten subsistir hipotecant-se pels seus negocis.

Demana, igualment, que els aclareixin els criteris per imposar sancions a Societat Civil Catalana, a la plataforma Barcelona con la Selecció, o a un agent de la Guàrdia Urbana per portar una canellera amb la bandera espanyola.

La Sra. SANZ demana al regidor que entengui la diferència entre llicències d'activitat i llicències per a actes públics i esdeveniments, que és el que formula la pregunta. I el convida, en una altra ocasió, a parlar tant com vulgui de l'Ordenança de terrasses, i que el Govern municipal té intenció de modificar.

Afegeix que el Govern municipal aplica una normativa, i que qualsevol actuació que no la reculli és susceptible de ser sancionada. Recorda, en aquest sentit, que Ciutadans va organitzar un acte a la via pública sense el permís preceptiu, i que, malgrat tot, va comptar amb la complicitat del Districte de Ciutat Vella per garantir els requisits de seguretat, i no va ser sancionat perquè el Govern no aplica sancions en funció d'ideologia.

Del Grup Municipal d'ERC:

Preg. 2.- (M1519/4453) Quina és la previsió de superàvit per al tancament dels comptes de l'Ajuntament de Barcelona de l'exercici 2016?

La Sra. CAPDEVILA expressa que la situació socioeconòmica que els toca viure fa més necessari que mai que els recursos públics que genera la ciutadania i que gestionen les administracions públiques, entre les quals aquest ajuntament, es destinin totalment a polítiques que serveixin per revertir les desigualtats socials, impulsant a sortir de la crisi social i amb un model econòmic i productiu que afavoreixi la cohesió social i garanteixi uns serveis públics i polítiques ambientals que facin de Barcelona una ciutat model en drets de les persones.

Precisa que, segons les dades publicades per aquest ajuntament al web municipal, a finals de setembre s'havia executat el 79,7% dels ingressos no financers pressupostats, i només el 60,7% de les despeses financeres. Observa que aquestes dades els fan suposar que hi tornarà a haver superàvit considerable al tancament de l'exercici, com va succeir l'any passat, que es pot generar o bé per manca d'execució del que s'ha pressupostat o bé per un càlcul esbiaixat i massa prudent dels ingressos. En conseqüència, formulen la present pregunta, que llegeix.

El Sr. PISARELLO indica que la darrera projecció en termes de liquidació pressupostària, abans d'aplicar els ajustaments preceptius de comptabilitat nacional, dona com a resultat pressupostari no financer previst 26,3 milions d'euros; assenyala que en la modificació pressupostària de 2016 es va preveure un superàvit de 2,8 milions d'euros. Per tant, puntualitza que l'augment del superàvit és conseqüència, principalment, de la variació dels ingressos per l'increment inesperat de l'impost de plusvàlues.

Afirma que els preocupa aquest increment d'ingressos perquè pot ser indicador d'una evolució del mercat d'habitatge que pot disparar els preus, i remarca que implica un bé essencial per garantir el dret bàsic a l'habitatge.

La Sra. CAPDEVILA diu que no li ha quedat clar si el superàvit serà superior o inferior al de l'any passat, i quina quantitat aproximada calculen.

El Sr. PISARELLO repeteix que el càlcul és de 26,3 milions d'euros pels motius que acaba d'explicar; recorda, igualment, que si no s'hagués fet la modificació pressupostària enguany, amb el suport del grup d'ERC, a la caixa haurien quedat 218,5 milions d'euros.

La Sra. CAPDEVILA diu que haurien preferit que enguany hi hagués hagut superàvit zero, i considera que un govern d'esquerres ha d'esgotar tots els diners per millorar el benestar de la ciutadania.

Del Grup Municipal del PP:

Preg. 3.- (M1519/4450) Quins acords i terminis ha assolit el Govern municipal amb la Generalitat per al tancament dels centres penitenciaris de la Model i Trinitat Vella, i posterior remodelació dels espais alliberats per tal d'acollir habitatges de protecció oficial, zones verdes, equipaments i altres?

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ recorda que unes de les assignatures pendents de Barcelona, i alhora un engany municipal recurrent, és l'imminent trasllat de les presons Model i Trinitat Vella. Subratlla que, fa vint anys, el llavors conseller de Justícia va anunciar un trasllat inajornable, tot i que des de llavors ençà hi ha hagut quatre alcaldes de Barcelona i cinc presidents de la Generalitat, tripartits municipals i a la Generalitat, i governs de CiU en ambdues institucions, però el trasllat de les presons continua pendent.

Afegeix la puntualització que fa set mesos es va aprovar una proposició del grup d'ERC, sense el suport del grup del PP, de la qual es desprenia, atès que havia estat acordada amb el Govern municipal, que els trasllats i els acords penitenciaris eren imminents. Justifica que el seu grup hi votés en contra perquè el trasllat i la construcció dels nous equipaments continuaven sense data, assignació de recursos i concreció dels equipaments.

En vista de la situació, formula la pregunta.

La Sra. SANZ recorda que el mandat passat es va plantejar una proposta de trasllat a solars que no permetien la construcció del centre obert i del de preventius per manca d'espai; posteriorment, el Govern actual va entomar el repte de negociar i treballar conjuntament amb la Conselleria de Justícia —destaca la bona predisposició del conseller Mundó—, de manera que ja han establert unes bases per a l'acord que permeten determinar alguns elements fonamentals. Indica, en primer lloc, que aquest ajuntament cedirà dos solars a fi que la Generalitat construeixi els dos centres penitenciaris, cosa que permetrà reparcel·lar l'espai que ocupa la presó de Trinitat Vella i la construcció immediata dels habitatges de real·lotjament d'aquell àmbit; i, alhora, es començar a desenvolupar el projecte de pla d'equipaments de l'àmbit de la Model.

El Sr. FERNÁNDEZ DÍAZ demana més concreció. Indica que a dia d'avui hi ha un conveni, modificat el 2014, que la majoria del Consistori va refusar. Per tant, pregunta si l'actual govern modificarà aquest conveni; i, si és el cas, si el conveni inclourà que aquest ajuntament finançarà el trasllat de les presons i en quin termini serà realitat.

Insisteix a demanar concreció, perquè fa dècades que els veïns de l'entorn de la Model i de Trinitat Vella esperen els equipaments socials, habitatge públic i zones verdes.

Retreu a aquesta administració tanta solidaritat penitenciària amb la Generalitat, ja que recorda que altres municipis de Catalunya cobren de la Generalitat per acollir centres penitenciaris.

La Sra. SANZ entén que ha donat una resposta clara en el sentit que ja hi ha unes bases que permeten un nou conveni, i nega que financin la construcció dels nous centres penitenciaris. Confirma que tancaran aquesta qüestió ben aviat, que estan treballant a fons amb l'equip de la Conselleria per tirar-ho endavant al més aviat possible amb la nova proposta de conveni a fi que cada administració desenvolupi les competències que li pertocuen.

Del Grup Municipal de la CUP:

Preg. 4.- (M1519/4443) Sol·licitem conèixer el resultat de la comparativa tant amb relació al servei ofert, les condicions laborals i salarials dels treballadors i treballadores, el cost municipal entre la gestió externalitzada (indirecta) i la gestió directa de les escoles, així com el diferencial entre les aportacions de les famílies en un cas i en l'altre.

ES RETIRA la pregunta.

Preg. 5.- (M1519/4444) Sol·licitem conèixer per què el Govern municipal de Barcelona en Comú i el PSC no ha respost en temps, ni forma (establert pel Decret 21/2003 i la Llei orgànica 4/2001) a la proposta de mesura de govern "Priorització de la internalització dels serveis i de l'oferta pública d'ocupació" - Modificació i ampliació dels objectius de la mesura de govern "Pla de Recursos Humans per al mandat 2015-2019", presentada i registrada per la Plataforma per l'Ocupació Pública - Municipalitzem, el 5 de juliol passat.

El Sr. GARGANTÉ observa que el regidor Eloi Badia no té cap intenció de fer una esmena pública, motiu pel qual confirma que deixaran de reunir-s'hi com a grup municipal.

Fet aquest apunt, recorda que el 5 de juliol d'enguany, la plataforma Municipalitzem va registrar, en exercici del dret de petició, la demanda següent: "Que el Govern municipal consideri, i en allò que sigui necessari perfeccioni, la proposta de mesura de govern "Priorització de la internalització dels serveis i de l'oferta pública d'ocupació", modificació i ampliació de la mesura de govern "Pla de recursos humans del mandat 2015-2019". Indica que en aquesta proposta es detalla el sentit de la mesura relativa al Pla de recursos humans del mandat, al Pla d'internalització de serveis com a eina útil de gestió i de política econòmica, la ineludibilitat d'una oferta pública d'ocupació més àmplia, l'impacte sobre el pressupost municipal del canvi de model, i la proposta d'instrucció per a l'aplicació de la nova mesura de govern.

Remarca que han transcorregut tres mesos, i que s'ha ultrapassat el termini que segons el Decret 21/2003 i la Llei orgànica 4 de 2001 donava per respondre en temps i forma, i justifica la presentació d'aquesta pregunta a fi de saber els motius pels quals no s'ha respost la plataforma Municipalitzem.

La Sra. ALCALDESSA aprofita la seva intervenció per saludar els membres presents en aquesta sessió de la plataforma Municipalitzem, i reconeix que s'ha produït un retard en la resposta escrita, tot i que assegura que estan treballant per fer-la arribar al més aviat possible.

Nega, però, que s'hagin menystingut les demandes de la plataforma, atès que la regidoria de Presidència s'hi va reunir el juny passat a fi de conèixer-les de primera mà i valorar la manera d'encabir-les en l'estratègia de govern. Recorda, també, que se li va comunicar que les seves propostes, una vegada entrades al registre, es treballarien durant aquest semestre, conjuntament amb les que els han fet arribar altres plataformes i sindicats.

Afegeix que el Govern està obert a tornar-se a reunir amb Municipalitzem si ho demana, a donar resposta concreta a les seves peticions, a explicar-li com avança el procés i, al més aviat possible, donar-li una resposta en temps i forma a la seva petició escrita.

El Sr. GARGANTÉ replica que no podrà ser en temps i forma, ja que la reunió es va fer el juny i la petició es va entrar al registre el 5 de juliol, de manera que va expirar en temps i forma el 5 d'octubre. I recorda que la manca de resposta a una petició es pot considerar violació dels drets fonamentals de les persones.

La Sra. ALCALDESSA assegura que la voluntat del Govern és atendre aquest dret de petició amb la màxima rapidesa possible; però puntualitza que, consultats els Serveis Jurídics, saben que no hi ha cap conseqüència jurídica, ja que la llei no obliga a respondre en temps i forma. Això no obstant, reitera que el Govern atén seriosament la petició, i justifica que si no ha respost abans ha estat perquè disposen de recursos limitats, no pas per manca de voluntat.

Repeteix que el compromís d'internalització de serveis i la recuperació de musculatura municipal és inqüestionable per part del Govern, tal com demostra que només d'arribar al Govern de la ciutat van frenar el procés d'externalització de les noves escoles bressol, i d'acord amb el grup de la CUP s'ha aconseguit la municipalització dels serveis per a atenció de violències masclistes com el PIAD i el SARA, només per posar algun exemple que demostrï que es prenen seriosament la qüestió.

e) Seguiment de proposicions / declaracions de grup

Del Grup Municipal d'ERC:

Únic.-

(M1519/4454) Que s'informi de l'estat d'execució de la proposició aprovada al Plenari del Consell Municipal en data 26 de febrer de 2016 amb el contingut següent: Regular la implantació de cobertes verdes, preferentment productives en forma d'horts, als edificis de la ciutat mitjançant una nova ordenança que potencii l'enjardinament i instal·lació d'aquests tipus de cobertes en el cas que es realitzin noves edificacions, construccions o rehabilitacions integrals d'edificis. Amb la finalitat de fomentar l'autoproducció alimentària, l'aparició de noves activitats econòmiques relacionades amb l'agricultura urbana, millorar la qualitat de l'aire, regular l'escorrentia urbana de les aigües pluvials, i millorar l'eficiència energètica dels edificis i construccions.

El Sr. CORONAS indica que aquesta és una pregunta de seguiment de la proposició presentada pel seu grup en la sessió de Plenari del febrer passat, aprovada per unanimitat, amb què demanaven l'elaboració d'una ordenança per a la implantació de terrats i cobertes verdes, preferentment productives, en el cas de noves edificacions o de rehabilitacions integrals d'edificis existents. Precisa que l'objectiu era la recuperació dels terrats com a espais d'ús comunitari, promoure l'agricultura urbana, afavorir l'aparició de noves activitats econòmiques o millorar l'eficiència energètica dels edificis.

Remarca que la mesura té la vocació de donar ús als terrats de la ciutat, que formen el 67% de les cobertes, i abasten una superfície de gairebé mil vuit-centes hectàrees, de les quals actualment només quatre tenen aquesta funció.

Recorda que l'anterior govern de CiU va presentar una mesura de govern en aquest sentit a finals del mandat, més inconcreta, però, pel que fa als objectius i al calendari de desplegament.

Atès que fa vuit mesos que es va aprovar la iniciativa presentada pel seu grup, finalment transaccionada a fi de retirar l'obligatorietat, i que els partits que actualment formen el Govern municipal es van comprometre a elaborar una ordenança per regular aquesta implantació de terrats i cobertes verdes i que es va apostar per l'impuls d'un pla pilot, presenten aquesta pregunta de seguiment a fi de conèixer els avenços en aquesta qüestió.

La Sra. SANZ precisa que la proposició, a banda de l'objectiu d'establiment d'un calendari, era jurídicament molt inconcreta, de manera que aquest era el principal escull per resoldre, especialment perquè la seva aplicació incideix en la propietat privada dels edificis.

Indica que, per aquest motiu, es va constituir una taula jurídica i tècnica a fi d'abordar la redacció d'una nova regulació que reculli diverses solucions quant a la instal·lació de cobertes que incorpori les millores ambientals proposades. Precisa que la taula esmentada està composta per tècnics de model urbà, de medi ambient, de serveis urbans, jurídics, d'urbanisme, d'estratègia i cultura de la sostenibilitat i també professionals de l'Institut Municipal del Paisatge Urbà.

Arran d'aquest estudi, concreta que s'incorporen a la normativa els diversos elements que es volen potenciar, que van més enllà del concepte de coberta verda, entre els quals la millora i la generació energètica, escorrentia d'aigües, usos comunitaris, alhora que també es consideren diferents tipologies edificatòries i els usos principals dels edificis, a fi d'establir la classificació de la qual depengui l'obligatorietat d'aplicació de l'ordenança.

Destaca la complexitat d'aquest procés, que ha implicat la contractació d'una empresa especialitzada per a l'elaboració d'un estudi que reguli la instal·lació de les diverses solucions constructives de coberta amb criteris de sostenibilitat segons els objectius i parc d'edificis existent a la ciutat.

Assenyala que el gener de 2017 tindran l'estudi definitiu i, en conseqüència, plantegen un calendari que inclou que el primer trimestre de l'any vinent podran desenvolupar la redacció de la proposta d'ordenança. Afegeix que a finals d'aquest any els presentaran, probablement en el marc de la comissió, una proposta d'accions concretes en cobertes de titularitat municipal i projectes de cobertes mosaic en edificis d'habitatge públic.

El Sr. CORONAS diu que entenen per la resposta de la Sra. Sanz que la feina prèvia està enllestida, i que hi ha el compromís de començar els treballs de la nova ordenança el primer trimestre del 2017.

E) Mocions

F) Declaracions institucionals

DI 1.-

La ciutat de Barcelona té una llarga trajectòria ciutadana i institucional en la lluita pels drets dels animals.

Des de fa més de vint anys, l'Ajuntament ha promogut activament mesures normatives, de gestió i de participació per desenvolupar els instruments normatius i institucionals que reconguin aquests drets:

- l'any 1996 es va constituir el Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals;
- l'any 1998 es va aprovar la Declaració Municipal dels Drets dels Animals, que reconeix: "Tots els animals, sigui quina sigui la seva espècie, tenen dret a ser respectats, no han de ser víctimes de maltractaments, esforços desmesurats, espectacles violents ni actes cruels que els comportin patiments físics o psíquics", es va constituir el Consell Municipal de Convivència, Defensa i Protecció dels Animals;
- l'any 2003 es prohibeix el sacrifici dels animals a la gossera municipal, que es passa a dir Centre d'Acollida, i el mateix any es va aprovar la primera Ordenança municipal de protecció, tinença, i venda d'animals que prohibia la presència dels animals salvatges als circs;
- l'any 2004, en votació secreta, el Plenari del Consell Municipal aprova per majoria absoluta la prohibició a Barcelona de les curses de braus (a Catalunya, ho seria el 2010);
- l'any 2009 es posa en funcionament l'Oficina de Protecció dels Animals de Barcelona;
- l'any 2014 s'aprova la nova Ordenança de protecció, tinença i venda d'animals, on es manté la prohibició de les curses de braus i s'amplia aquesta prohibició a l'aplicació de les sorts de la pica, de les banderilles i de l'estoc, i també els espectacles taurins de qualsevol modalitat que tinguin lloc dins o fora de les places de toros, així com la simulació d'espectacles taurins de qualsevol naturalesa, sigui quina sigui la seva finalitat. Aquesta ordenança incorpora, també, per primera vegada, la definició de patiment físic i psíquic de l'animal, com dues realitats contra les quals lluitar.

En vista de la sentència del Tribunal Constitucional que es va donar a conèixer el 20 d'octubre de 2016, amb la qual es declara inconstitucional la Llei 28/2010, del 3 d'agost, de modificació de l'article 6 del text refós de la Llei de protecció d'animals, aprovat pel Decret legislatiu 2/2008, de prohibició de les corrides de toros. Atès que la lluita pels drets dels animals, encetada fa més de vint anys, és un compromís de fons que requereix l'actuació proactiva de l'Ajuntament.

D'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament orgànic municipal, l'Ajuntament de Barcelona vol manifestar el seu posicionament i aprovar la declaració institucional següent:

1. El Consell Plenari es reafirma en els compromisos adquirits per l'Ajuntament des de l'any 1998 en defensa dels drets dels animals i, per tant, aquest govern no executarà la sentència dictaminada pel Tribunal Constitucional, ja que no afecta les competències municipals.

2. Ens fem ressò de la lluita de les entitats i de la veu de la ciutadania que, de manera reiterada, han promogut un posicionament actiu de l'Ajuntament de Barcelona en defensa dels drets dels animals.

3. La declaració d'inconstitucionalitat de la llei no comportarà, de forma automàtica, l'expulsió de l'Ordenança municipal de l'ordenament jurídic. Mentre no es declari la seva nul·litat resulta aplicable a la ciutat. Per tant, l'Ajuntament de Barcelona reconeix com plenament vigent la prohibició recollida a l'article 10.i de l'Ordenança municipal de protecció, tinença i venda d'animals, i per tant, són prohibides a la ciutat les corrides de toros i espectacles amb toros que incloguin la mort de l'animal i l'aplicació de les sorts de la pica, de les banderilles i de l'estoc, i també els espectacles taurins de qualsevol modalitat que tinguin lloc dins o fora de les places de toros, així com la simulació d'espectacles taurins de qualsevol naturalesa, sigui quina sigui la seva finalitat.

4. Recordem, igualment, que tot i el pronunciament d'aquesta sentència, continua vigent la prohibició genèrica de matances públiques d'animals (article 6.1 e) del text

refós de la Llei de protecció dels animals i que així ho recull, en els mateixos termes, l'Ordenança municipal de protecció, tinença i venda d'animals i, així, doncs, les corrides de toros continuaran igualment prohibides per encabir-se en la categoria genèrica de matança pública d'animals.

5. Reafirmem el compromís de Consell Plenari en fer de Barcelona una ciutat sense curses de braus i sense cap espectacle que pugui causar danys o patiments als animals, ni físics ni psíquics, i ens comprometem a prendre totes les mesures legalment adients per fer efectiu aquest compromís.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida per la Sra. Sanz, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte els de Ciutadans, Partit Socialista de Catalunya i el Partit Popular.

DI 2.-

El dia 17 d'octubre passat es complia el 30 aniversari de la proclamació, a la ciutat de Lausana, de Barcelona com a organitzadora dels Jocs Olímpics i Paralímpics del 1992 quan Joan Antoni Samaranch, president del COI aleshores, hi pronunciava les paraules “ a la ville de...”, que van canviar el rumb de la història de la nostra ciutat.

Aquell dia Barcelona rebia el reconeixement del COI a una il·lusió col·lectiva que s'havia començat a forjar cinc anys abans, quan el Plenari del Consell Municipal de l'Ajuntament de Barcelona va acordar que la ciutat optaria a ser la Seu Olímpica dels Jocs de 1992.

Des d'aquell Plenari del Consell Municipal fins a la mateixa clausura dels Jocs, onze anys després, Barcelona va treballar intensament per fer d'aquell somni una realitat i un veritable èxit.

A banda del president del COI esmentat, Joan Antoni Samaranch, artífexs, entre altres, d'aquest lideratge i d'aquesta conjunció favorable d'elements i circumstàncies que van possibilitar l'impuls definitiu a la celebració dels Jocs Olímpics i Paralímpics de Barcelona 92, hi trobem les figures imprescindibles i destacades dels alcaldes Narcís Serra i Pasqual Maragall, així com les de Romà Cuyàs, Enric Truñó, Josep Lluís Vilaseca, Antoni Dalmau, Carles Ferrer Salat, Leopold Rodés o Josep Miquel Abad i el conjunt de membres del Consell Rector de la Candidatura i de l'Oficina Olímpica. Volem destacar el paper d'aquestes i moltes altres persones, així com el de l'extraordinari moviment de voluntàries i voluntaris.

El model organitzatiu i de gestió dels Jocs de Barcelona 92 és reconegut internacionalment com un model d'èxit, com un referent diferent i innovador que va tenir en la reflexió sobre les necessitats futures de la ciutat i el llegat que la celebració d'un esdeveniment universal com aquell hi tindria, uns dels seus factors cabdals.

Garantir el retorn social de les inversions, socialitzar els beneficis col·lectius de l'esdeveniment un cop finalitzat i treballar tant per l'amortització de les inversions com per la seva funcionalitat i utilitat posterior, van ser elements considerats al llarg del procés de definició, disseny i execució d'un projecte d'ampli abast que comprenia una visió global i integral d'allò que es volia que fos la Barcelona del futur, una reflexió sobre l'impacte urbà de les intervencions i la necessitat d'ajudar a la vertebració de la ciutat.

Un model amb el qual definir uns jocs pensats des de la ciutat i per a la ciutat, la seva gent i els seus barris. Un model de mirada llarga que va posar l'accent en la reflexió sobre l'horitzó i els escenaris de futur, sobre objectius estratègics de ciutat més que no només a cobrir les necessitats esportives de la cita olímpica. Un model compartit, d'implicació emocional i ciutadana, del qual es va fer partícip la majoria d'una població barcelonina implicada i compromesa. Un model de diàleg, de cerca activa de l'acord i el consens institucional, polític i social respecte del projecte, la seva organització i del desenvolupament de totes les seves derivades i projectes vinculats. Un model de col·laboració i de complicitat financera entre els sectors públic i privat, fruit d'una ferma aposta i voluntat polítiques i d'un imparable impuls ciutadà guiat pel desig de transformació, canvi, modernització i progrés.

Per això, la celebració dels Jocs Olímpics a Barcelona va suposar una gran oportunitat de fer ciutat, alhora que s'organitzava un esdeveniment d'abast i ressò universal. Va significar el pròleg a un nou capítol en la història de la nostra ciutat, del qual encara en gaudim gràcies a les inversions permanents, la nostra obertura al mar o la recuperació del front marítim.

La ciutat, la seva àrea metropolitana, les localitats subseus i el conjunt del país i l'Estat van saber aprofitar l'empenta olímpica per dotar-se d'una bona xarxa d'equipaments esportius. Des de l'Anella Olímpica de Barcelona fins al Parc Olímpic del Segre, a la Seu d'Urgell, passant per la Xarxa de Centres Esportius Municipals o el Centre d'Alt Rendiment a Sant Cugat, tots van servir de base tant per millorar el rendiment dels nostres esportistes professionals com per estendre la cultura de l'esport al conjunt de la societat. L'aposta per desenvolupar un projecte sostenible al territori i recuperar espais naturals com el de l'estany de Banyoles, ha realçat la seva vocació de perdurabilitat i que els seus beneficis arribessin també a les generacions futures. La xarxa d'equipaments esportius ha estat fonamental també en l'èxit de Barcelona com a seu d'esdeveniments esportius d'impacte global. Una vocació organitzativa que volem reivindicar i mantenir en el futur.

Una història d'èxit construïda des del moviment ciutadà i veïnal comptant amb l'indispensable lideratge públic i institucional, amb la valentia, decisió i compromís de tota una generació de polítics, empresaris, activistes culturals, urbanistes, líders socials i d'opinió i esportistes de prestigi que van saber interpretar el somni col·lectiu de tota una ciutat que volia demostrar-se a si mateixa que tot era possible. Una ciutat que s'emmirallava en la millor Europa i que volia demostrar-li al món allò del que era capaç. Una ciutat que es volia moderna, oberta i cosmopolita, diversa, acollidora i solidària, que demanava de forma agosarada i sense complexos el seu lloc al món.

L'èxit organitzatiu, la implicació emocional i cívica de la societat civil barcelonina, així com la del conjunt d'institucions públiques, administracions, agents i actors de diferents sectors representatius dels àmbits econòmic, polític o social, van ser factors coadjuvants a l'hora de materialitzar un somni que va esdevenir tota una realitat, un projecte compartit que anava més enllà de la competició esportiva o la intervenció urbanística per endinsar-se a l'espai d'un nou imaginari col·lectiu definit ja per la manca de complexos i despullat de qualsevol tret que recordés el recurrent fatalisme amb què tradicionalment el nostre país havia abordat qualsevol mena de repte històric.

El treball conjunt de l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya, el Govern de l'Estat i els comitès olímpics i paralímpics va contribuir a aquell èxit. També va ser fonamental per assolir-lo la implicació de les federacions i els clubs esportius, així com la del conjunt de la societat civil, ja fos mitjançant els partenariats publicoprivats o els milers de barcelonines i barcelonins com a voluntaris olímpics.

El llegat dels Jocs Olímpics i Paralímpics de Barcelona celebrats el 1992 és un dels principals patrimonis tangibles i intangibles de la ciutat, tant pel que van significar com a fita esportiva històrica com pel que van significar com a element mobilitzador d'il·lusions col·lectives i, alhora, de recursos i inversions que van impulsar la

transformació radical de la geografia física i urbana, però també humana, d'una Barcelona amb vocació d'obertura al món i projecció internacional. Una transformació urbanística radical que es va materialitzar amb la construcció d'equipaments, fent realitat les rondes de Barcelona, obrint la ciutat al mar o recuperant el front marítim i la muntanya de Montjuïc. Aquestes intervencions a l'espai públic van esdevenir en referent arreu del món i van contribuir de manera decidida a la millora de la qualitat de vida de les barcelonines i barcelonins.

Emergia, així, un inèdit orgull col·lectiu de ciutat. Orgull per una nova Barcelona que era capaç d'assumir amb ambició i realisme la seva capacitat per superar nous i grans reptes, de posar en marxa i finalitzar amb èxit un projecte que va marcar a tota una generació de barcelonines i barcelonins i del qual han estat hereus tant la nostra realitat urbana a través de diferents espais públics, equipaments i infraestructures o d'una nova percepció ciutadana respecte a les nostres potencialitats. Un model de ciutat que respon a una nova cultura ciutadana i de la participació, a una nova manera d'exercir la barcelonitat.

La vint-i-cinquena olimpíada és recordada per haver implantat un nou model organitzatiu de l'esdeveniment. Un model d'èxit. També és recordada perquè Barcelona va ser la primera ciutat olímpica a encarregar l'organització dels Jocs Olímpics i Paralímpics a un mateix comitè organitzador, per donar, així, la mateixa importància, consideració i reconeixement a les dues fites, un fet malauradament inèdit fins aleshores.

El 17 d'octubre de 1986 es donava el tret de sortida a un repte que va ser treballat per tots els actors implicats amb un gran esforç. Un esforç que es va traduir en un èxit i un èxit que va esdevenir orgull. Així, doncs, ara fa 30 anys que es va posar la llavor per recuperar l'orgull de ser barcelonins després de la llarga nit del franquisme.

És per això que, aprofitant l'efemèride esmentada, i d'acord amb els articles 60.6, 65, i 101.3 del Reglament orgànic municipal, el Plenari del Consell Municipal aprova la declaració institucional següent:

- Commemorar la nominació de la ciutat de Barcelona com a seu de la vint-i-cinquena olimpíada de l'era moderna, el 17 d'octubre de 1986 a la ciutat de Lausana.
- Reivindicar amb orgull el llegat tangible i intangible dels Jocs Olímpics i Paralímpics celebrats a la nostra ciutat l'any 1992.
- Reconèixer públicament el conjunt de personalitats, institucions, entitats, organitzacions, actors, agents, sectors i administracions que van tenir un paper actiu tant en el procés que va conduir a la nominació esmentada com al del disseny, la planificació i l'execució amb èxit d'un esdeveniment que va marcar un abans i un després en la història recent de Barcelona.
- Celebrar la bona entesa i col·laboració entre totes les institucions implicades en l'assoliment d'aquella nominació del 1986, així com en l'èxit organitzatiu dels Jocs Olímpics i Paralímpics del 1992.
- Reivindicar, agrair i reconèixer públicament la tasca altruista dels milers de voluntaris i voluntàries olímpics que amb la seva implicació personal van col·laborar en l'èxit dels Jocs a la ciutat, fent d'aquesta tot un referent internacional de mobilització cívica en pro d'un objectiu compartit.
- Reconèixer la importància de la participació del conjunt de la societat civil barcelonina i de totes i cadascuna de les persones que, d'una o altra manera, van fer de la seva implicació emocional o efectiva i de col·laboració i participació activa, un dels principals factors per a l'èxit organitzatiu de l'esdeveniment.
- Reivindicar el paper de lideratge i de solidaritat internacional, aprofitant l'oportunitat de ser el centre d'atenció del planeta. Barcelona hi va acollir fites de gran transcendència mundial, com la fi de l'apartheid esportiu de Sud-àfrica amb la presència de Nelson Mandela, la proclamació d'una treva olímpica amb relació al conflicte de l'ex-Iugoslàvia, i posteriorment l'ajuda a la reconstrucció de

Sarajevo.

- Reconèixer l'empremta inesborrable que, fruit d'aquella nominació, els Jocs van deixar a Barcelona i Catalunya en l'àmbit esportiu, urbanístic, social i de reconeixement internacional de la ciutat, fent especial èmfasi en la consolidació de Barcelona com a ciutat esportiva, tant des de l'organització d'esdeveniments com des de l'extensió de la pràctica esportiva habitual entre les barcelonines i els barcelonins.
- Refermar el compromís de Barcelona i Catalunya amb els valors de l'olimpisme i treballar perquè continuï acollint esdeveniments esportius que mantinguin viu aquest compromís de la ciutat amb els valors de l'olimpisme.
- Apostar per garantir la continuïtat de l'esperit de Barcelona 92 a través del retorn social de les inversions i l'aprofitament i l'ús social dels espais, equipaments i instal·lacions esportives, però també cíviques o de qualsevol altra mena que han ajudat a construir una ciutat amb projecció internacional, que la ciutadania reivindica amb orgull i que, des d'aleshores, va guanyar en benestar i qualitat de vida, en cohesió social i equilibri territorial.

El Sr. GARGANTÉ, que intervé com a portaveu de grup no signant de la declaració institucional, posa de manifest que els Jocs Olímpics del 1992 es van celebrar sota consens olímpic i silenci oficial a qualsevol crítica. Igualment, es refereix al fet que l'esdeveniment no es va acabar de pagar fins al 2004, tot just quan es va inaugurar el Fòrum de les Cultures, del fracàs del qual no n'han dubtat ni els seus mateixos impulsors.

Afegeix que, a banda del cost dels Jocs Olímpics, tampoc no s'ha d'oblidar que es van inaugurar enmig d'una singular *pau* olímpica, amb cops al cos, elèctrodes i bosses al cap dels independentistes detinguts un mes abans per ordre del jutge Baltasar Garzón; a més, recorda que la ciutat va haver d'aguantar el rentat de cara institucional del feixista i president del COI Juan Antonio Samaranch.

Remarca, doncs, que la il·lusió olímpica és una il·lusió òptica, i la realitat és més crua.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida per la Sra. Fandos, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte el de Candidatura d'Unitat Popular-Capgirem Barcelona.

DI 3.-

Recollint l'impuls dels nous corrents pedagògics, sota la influència de l'efervescència social i política de la societat catalana de finals del segle XIX i principis del segle XX, van néixer una sèrie d'iniciatives de renovació pedagògica a Barcelona.

Neix en aquella època l'Associació Protectora de l'Ensenyança Catalana, l'Escola Moderna i la Lliga Internacional per a la Instrucció Racional de la Infància de la mà de Francesc Ferrer i Guàrdia o el Patronat d'Escoles per part de Joan Bardina i Prat de la Riba. Tot i que aquesta escola només va durar quatre anys, va ser el bressol dels futurs grans pedagogs del país, com Alexandre Galí, Palau Vera, Eladi Homs, Manuel Ainaud, Artur Martorell o Marcel·lí Antich.

L'Ajuntament de Barcelona no restà indiferent davant aquest moviment de renovació metodològica i centrà els seus esforços en la renovació de l'escola pública. N'és el gran exemple l'Escola del Bosc de Montjuïc, dirigida per Antolí Monroy i Rosa Sensat, el primer centre modern públic de la ciutat, que es va inaugurar el 8 de maig de 1914, i atorgà una gran importància a la participació de l'alumnat, la introducció dels centres d'interès i l'aplicació del bilingüisme, i va fer que per primera vegada a la història la llengua catalana entrés en una escola pública moderna.

L'any 1916, el mateix Ajuntament de Barcelona creà la Comissió Municipal de Cultura, que va impulsar un programa per resoldre els problemes d'escolarització a Barcelona, especialment de les classes populars. D'acord amb les idees de l'arquitecte Josep Goday i Manuel Ainaud i Sánchez, les futures escoles que havien d'esdevenir veritables "Palaus per a la infància", concebudes com a "edificis públics que embel·lissin la ciutat".

Neixen d'aquesta iniciativa centres com l'Escola del Mar, desapareguda pels bombardejos de la Guerra Civil i que reneix al barri del Guinardó, i altres 8 centres, tots 9 encara en actiu com l'Escola Farigola de Vallcarca (Gràcia), l'Escola Casas (Sant Martí), l'Escola Ramon Llull (l'Eixample), l'Escola Pere Vila (Sant Martí), l'Escola Àngel Baixeras (Ciutat Vella), l'Escola Milà i Fontanals (Ciutat Vella) i l'Escola Collaso i Gil (Ciutat Vella).

També van néixer en aquella mateixa època l'Escola d'Estiu, dedicada a reunir gent interessada en la problemàtica educativa d'aquells moments, i que amb la Mancomunitat evolucionà cap al Consell de Pedagogia i la Federació de Mestres Nacionals de Catalunya.

Encara que la dictadura de Primo de Rivera va resultar un fre a aquesta efervescència en la renovació pedagògica, la II República va suposar una revifada. El 1931 es va crear el Comitè de la Llengua, encarregat de dur a terme la normalització de l'ensenyament en català, mitjançant la publicació i difusió de textos escolars i de la formació dels mestres. En formaven part Joaquim Xirau, com a president, Manel Ainaud, Alexandre Galí, Pompeu Fabra i Cassià Costal. Poques setmanes després, al juny, el Govern provisional de la República va disposar que a cada una de les quatre escoles normals de formació de mestres de Catalunya s'establís una càtedra per al coneixement i metodologia didàctica de la llengua catalana. El filòleg Pompeu Fabra va ser-ne nomenat inspector per assegurar la correcció lingüística d'aquestes càtedres. Alhora, la Generalitat reprengué les escoles d'estiu, i l'Escola Nova es va escampar com una immensa taca d'oli per l'ensenyament públic a Catalunya. L'arribada del franquisme va frenar aquesta empenta, però el compromís i l'esperit de la renovació pedagògica va persistir a la nostra ciutat, a través de la tasca de les escoles públiques nascudes a principis de segle.

Aquest mes d'octubre hem commemorat el centenari de la creació de la Comissió Municipal de Cultura, com a motor de la renovació pedagògica que la ciutat de Barcelona ha liderat en l'ensenyament públic fins a dia d'avui, per formar ciutadanes i ciutadans crítics, cultes, justos, lliures, iguals i coneixedors dels seus drets i deures. El Consell Plenari de l'Ajuntament de Barcelona acorda:

PRIMER- Reconèixer la tasca en matèria de renovació i innovació pedagògica realitzada per l'Ajuntament de Barcelona i l'Institut Municipal d'Educació de Barcelona des de fa més de 100 anys.

SEGON- Refermar el compromís de l'Ajuntament de Barcelona amb l'escola pública, laica, catalana, inclusiva i de qualitat com a mitjà per formar infants, joves i ciutadania.

TERCER- En el marc dels actes de commemoració del centenari de la creació de la Comissió de Cultura de l'Ajuntament de Barcelona, fer un reconeixement en forma de placa-record a les escoles sorgides a proposta d'aquella comissió i que continuen, després de 100 anys, compromeses com el primer dia amb la renovació i la innovació pedagògica a la ciutat.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida per la Sra. Benedí, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte el de Ciutadans.

DI 4.-

Diverses organitzacions d'extrema dreta han senyalat directament diversos periodistes en reiterades ocasions per la seva tasca professional.

El 12 d'octubre de 2015, des de l'escenari de l'acte feixista que se celebrava a la plaça Sant Jordi de Barcelona, es va assenyalar i amenaçar directament Jordi Borràs.

Per la seva banda, els representants de Societat Civil Catalana han assenyalat el periodista des de diversos canals. Com a conseqüència directa d'aquest assetjament públic, les amenaces han proliferat des de fa tres anys des de tot tipus de canals.

Especialment greus són les amenaces en forma de pintada a la llibreria Buc de Llibres de Mataró, que van aparèixer el 10 d'octubre passat, i on es podia llegir "Jordi Borràs muerto", just abans d'un acte en què havia d'intervenir el periodista.

El darrer episodi, especialment greu, el va protagonitzar Somatemp, entitat organitzadora de l'acte celebrat a la plaça de Catalunya el 12 d'octubre passat, que va difondre les cares de diversos periodistes poc abans dels actes.

Així mateix, també aquest 12 d'octubre, un total de nou periodistes van haver d'abandonar la plaça de Sant Jordi mentre cobrien l'acte; entre ells el periodista Enric Borràs, a qui, en ser identificat com a germà de Jordi Borràs, es va amenaçar amb un "te voy a arrancar la cabeza", mentre un altre va cridar "Jordi Borràs, cámara de gas".

Barcelona ha estat i és una ciutat oberta i compromesa amb els drets humans, amb la llibertat d'expressió, d'informació i de premsa, i aquestes coaccions i amenaces reiterades representen una violació inacceptable d'aquests drets i llibertats en una societat democràtica.

D'acord amb el que estableixen els articles 60.6, 65, 73.5 i 101.1 del Reglament orgànic municipal, l'Ajuntament de Barcelona vol manifestar el seu posicionament i aprovar la declaració institucional següent:

1. El Consell Plenari reafirma el seu compromís amb la llibertat d'expressió, informació i premsa, drets fonamentals i inalienables de tota societat democràtica.
2. Rebutgem enèrgicament les pressions i desacreditacions a les quals les entitats Somatemp i Societat Civil Catalana han sotmès diversos periodistes durant els darrers mesos. Especialment, rebutgem les amenaces directes rebudes de manera reiterada pel fotoperiodista Jordi Borràs, conseqüència directa del senyalament públic fet per aquestes i altres organitzacions.

3. Volem mostrar el nostre suport i solidaritat amb els i les periodistes amenaçades el darrer 12 d'octubre a la plaça Sant Jordi de Barcelona, i instem totes les administracions i òrgans competents a no permetre cap més acte d'exaltació feixista i neonazi, ni el 12 d'octubre a Barcelona, ni en cap altre lloc ni dia.

S'APROVA aquesta declaració institucional, que ha estat llegida per la Sra. Rovira, amb el posicionament favorable de tots els grups municipals excepte els de Ciutadans, Partit Socialista de Catalunya i el Partit Popular.

No havent-hi altres assumptes per tractar, la Presidència aixeca la sessió a les quinze hores i deu minuts.